

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
APRIL 15

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

"LAIKS" IS PUBLISHED SINCE 1949 // "LAIKS" IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week of May, the third week in June, the first week in September, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770
POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXVIII Nr. 15 (5808)

2017. gada 15. aprīlis – 21. aprīlis

Latvijas Nacionālā bibliotēka ieguvusi Amerikas Arhitektu institūta dizaina balvu

Amerikas Arhitektu institūts (AIA – American Institute of Architects) un Amerikas Bib-

liotēku asociācija (ALA – American Library Association) paziņojusi astoņas paraugbibliotēkas, kuŗas ieguvušas institūta un asociācijas balvas par 2017. gada labāko bibliotēkas ēku dizainu. Laureātu vidū – arī Gunāra Birkerta projektētā Latvijas Nacionālā bibliotēka.

Balva tiek piešķirta, lai veicinātu un atzītu bibliotēku arhitektūras dizaina izcilību. Tā pievērš uzmanību bibliotēku mainīgajai lomai mūsdienu pa-

saulē un faktam, cik priekšzīmīgi publisko iestāžu arhitektūras dizains var mainīties, lai nodrošinātu sabiedrības vajadzības pēc estētiskas un funkcionālas darba vides.

Šogad apbalvojums piešķirts arī Bostonas Publiskajai bibliotēkai (*Boston Public Library, Central Library*), Kolumbusas Metropolitēna bibliotēkai (*Columbus Metropolitan Library – Whitehall*), Bostonas Austrumu atzara bibliotēkai (*East Boston Branch Library*), Ņujorkas Publiskās bibliotēkas Steipltonas atzaram (*New York Public Library Stapleton Branch*), Jaunorleānas Rosa F. Kellera bibliotēkai un sabiedriskajam centram (*Rosa F. Keller Library and Community Center, New Orleans*), Oregonas Universitātes Alana Praisa zinātņu un izpētes bibliotēkai (*University of Oregon Allan Price Science Commons & Research Library*) un Varinas apgabala bibliotēkai (*Varina Area Library; Henrico, Virginia*).

Apsveicam arhitektu Gunāru Birkertu un Latvijas Nacionālās bibliotēkas saimi!

Būs Pasaules latviešu zinātnieku 4. kongress

2018. gadā no 18. līdz 21. jūnijam Rīgā atkal pulcēsies latviešu zinātnieki un juristi no visas pasaules. Ielāgojiet šos datumus, plānojot Latvijas apmeklējumu valsts Simtgades vasarā!

referentiem aicināti akadēmiķis Jānis Stradiņš, kuŗš runās par Pasaules latviešu zinātnieku kongresu idejas rašanos un vēsturi. Akadēmiķa runu papildinās dokumentāla isfilma par PLZ 1. kongresu. Referēs arī vēs-

Prof. Tālvavs Jundzis iepazīstina ar Pasaules latviešu zinātnieku 4. kongresa paredzamo programmu. Blakus – Jānis Kukainis un Kristīne Saulīte

Latvijas zēni dzied Karaliskajā Albertholā Londonā

Šis numurs vēl būs ceļā pie lasītājiem, kad Lielbritānijas galvaspilsētā Londonā Rīgas Doma zēnu koris diriģenta Mārtiņa Klišana vadībā stāsies klausītāju priekšā, lai piedalītos Starptautiskajā jauniešu koŗu festivālā. Šis sarīkojums notiek no 14. līdz 18. aprīlim, tajā piedalās astoņi izcili jauniešu un bērnu koŗi no četriem kontinentiem. Tie ir koŗi no Honkongas, Indonēzijas, Izraēlas, Norvēģijas, ASV, Dienvidāfrikas, Lielbritānijas un Latvijas.

Latvijas slavenākā zēnu koŗa priekšnesumā iekļauti Baltijas valstu komponistu skaņdarbi, koŗa koncerts notiek slavenajā Albertholā. Savukārt, dziedot visas pasaules bērniem vienā skanīgā kopkoŗi, diriģenta Bena

Gernona vadībā tiek atskaņota Džonatana Dova kantāte *Bērns bija* (*There was a Child*). Pēc Lieldienām gaidām zēnus at-

griezamiem Latvijā, bet no Londonas koncertu klausītājiem gaidīsim atsauksmes.

10. aprīlī Latvijas Zinātņu akadēmijas Senāta zālē bija pulcējusies kongresa organizācijas darba grupa LZA akadēmiķa, prof. Tālava Jundža vadībā, kuŗš iepazīstināja ar kongresa programmas aprisēm. Apspriedē piedalījās arī PBLA valdes priekšsēdis Jānis Kukainis un vietniece Kristīne Saulīte, kā arī Latvijas Juristu biedrības priekšsēdis Aivars Borovkovs. Šais dienās savos kongresos pulcēsies arī vēsturnieki (viņiem 2. kongress) un pasaules latviešu juristi, kuŗiem šis būs 3. kongress. Par galvenajiem

tures zinātņu doktors, mūsu lasītājiem labi zināmais Ēriks Jēkabsons. Par Latvijas zinātniekiem ārzemēs un viņu devumu trimdā, kā arī mūsdienās referēs Inta Mieriņa.

Savās sēdēs pulcēsies ekonomisti, tautsaimnieki, mediķi, pedagogi u. c. nozaŗu pārstāvji. Paredzēta bagātīga kultūras programma. Norises vietas – Dailes teātris, *Gaismas pils*, Latvijas Universitāte. 20. jūnijā daļbniekiem pieņemšanu rīkos Latvijas Valsts prezidents.

www.plzk.lv

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; 3RD WK - JUN;
1ST WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 149.00;
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.

Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784

e-pasts - redakcija@laiks.usmājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Administratore ASV: Rasma Adams

114 4th Ave NW, Largo, FL33770

Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543

e-pasts: rasma@laiks.us

Kandas ziņas: Mārtiņš Štauers

104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1

Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**

Sēru sludinājumus un adresu maiņas sūtiet pēc adreses

50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

e-pasts: LaiksDSR@aol.com**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laikdsr@aol.com

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
www.laiks.us!"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00
1 gadam.....ASV \$ 149.00Floridas iedzīvotāju ievēribai! Lūdzu pievienojiet 7% Floridas
nodokli par laikraksta abonēšanu!

Gada abonenti saņems bez maksas:

- četrus JAUNO LAIKS pielikumus;

Laiks pa gaisa pastu Amerikā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu Latvijā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu Kanadā

Gadā ASV \$260.00.....6 mēneši \$140.00

Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs

Gadā ASV \$330.00.....6 mēneši \$175.00

JAUNO LAIKS abonements četras avīzes

Gadā.....ASV \$20.00

Kanadā gadā.....ASV \$23.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn./ _____ gadu

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Vāksim Melnezera un apkārtnes stāstus**LATVIJA – 2017**

Zemākās cenas lidojumiem uz Rīgu

ar visām lidfirmām no visām ASV pilsētām

* Viesnīcas * Pasūtiet lidojumus internetā

VYTIS TOURS40-24 235th Street, Douglaston, NY 11363

Tel.: 718-423-6161, 1-800-778-9847, Fax: 718-423-3979

E-mail: VYTTOURS@EARTHLINK.NETWeb site: www.vydistours.com**Riga Ven Travel Inc.****"Ja posaties ceļojumā – vienalga,
uz kuŗu pasaules malu, labprāt
palīdzēšu – veikšu rezervācijas,
atrādīšu izdevīgākos lidojumus
un viesnīcas! Novēlu ceļojumiem
bagātu vasaru!"**

Zvaniet – INESE ZAKIS

Tālr.: 727-623-4666, e-pasts: rigaven@aol.com
6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715**Latvija
pasaules tautu
etniskajā festivālā**Viskonsīnas vidienē Beaver
Dam pilsētā notika gadskārtē-
jais pasaules tautu etniskais fes-
tivāls. Arī Latvija tika pārstā-
vēta. Paldies Latvijas vēstnie-
cībai ASV, kuŗa sagādāja plašu
informācijas klāstu par Latviju.Šajā pasākumā tika pārstā-
vētas 60 tautības. Dažādu tau-
tību dejas, tērpi, ēdieni un in-
formācija. Bija ļoti liela cilvēku
interese par šo notikumu.
Šajā pilsētā dzīvoju jau 20
gadus, strādāju celtniecībā.

Ilona Leimane

Baltijas tautas*Tas laiks, kas slavens mūsu vēsturē,
Daudz drosmes iegarojis mūsu sirdīs,
Mēs nepazudīsim ne mūžam nē,
Kaut liktenis mūs šodien bargi tirdī!**Dod sākumu mums sena baltu cilts,
Mēs brāļi – leiši, igauņi un latvji,
Par mūsu garu sīkstāka tik smilts,
Kur senči dēstījuši liepu gatvi.**Kopš seniem laikiem mūsu zemes der,
Ik svešniekam par laupījumu tauku;
Uz taisnu tiesu mazie brāļi cer,
Pirms ušnas aizaug tēva rudzu lauku.**Tumšs plīvuris sedz ausmas košumu,
Stars apmaldījies rūsas kaudzē lodā,
Kas nāks mūs aicināt ar spožumu,
No pīšļiem celties brīvu tautu godā?
"Latviešu Ziņas" (1945. g.)*Daudz klientu jautā par manu
akcentu – no kurienes esmu,
un tad nu jāpastāsta par Lat-
vijū. Esmu savā ziņā jau kļuvis
par gidu Latvijas vēsturei un
nākotnei.

ANDRIS MAGURS

IVETA GRĪNBERGA

Mūsdienu globālajā un uz jaunajām tehnoloģijām balstītajā pasaulē strauji mainās uzskati gan par svešvalodu apguves mērķiem, gan mācīšanas metodēm un paņēmieniem. Tiem, kas vēl meklē, un arī tiem, kas vēlas saglabāt savu latvisko identitāti, valodas zināšanas ir svarīgas. Jaunieši mācās svešvalodas, lai labāk varētu konkurēt darba tirgū, attīstīt savu profesionālo karjeru starptautiskā vidē vai veidot personiskus kontaktus citās zemēs. Imigrantu bērni vai mazbērni mācās savu etniskā mantojuma valodu, lai labāk apzinātu savas latviskās saknes un piedērbu vēl kādai sabiedrībai. Etniskā mantojuma valodas apguvēji ir īpaša valodas apguvēju grupa, kuŗai vajadzīgi piemēroti mācību materiāli.

Runā ar mani latviski ir mācību materiāli, kas veidoti **latviešu kā etniski mantotās valodas apguvei**. Tie paredzēti **jauniešiem, kas dzīvo ārpus Latvijas** un vēlas apgūt latviešu valodu, kultūru un tradīcijas. Tie domāti iesācējiem, kuŗi maz vai nemaz neprot runāt latviski, taču dažādu iemeslu dēļ vēlas iemācīties latviešu valodu. Šie mācību materiāli palīdzēs Latviešu nedēļas nogales skolu vai vasaras vidusskolu **skolotājiem** un **skolēnu vecākiem**. Skolotājiem – plānot valodas stundas, bet vecākiem – aktīvi iesaistīties skolēnu latviešu valodas apguvē un

lietot latviešu valodu mājās. Mācību kursa beigās valodas apguvēji būs sasnieguši **A1**, bet veiksmīgākie – pat **A2** valodas zināšanu līmeni. Šajos materiālos liela uzmanība veltīta latviešu kultūrai un tradīcijām, jo kultūras zināšanas ir nozīmīga valodas apguves daļa.

Mācību materiālu autore ir Vašingtona universitātes vieslektore Iveta Grīnberga. Vašingtona universitāte Sietlā ir viena no 26 pasaules universitātēm, kuŗā pilna laika Baltijas studiju programmā var apgūt latviešu valodu. Baltijas studiju programma darbojas Skandināvijas studiju departamenta paspārnē. Universitātē māca ap 50 dažādu svešvalodu, tostarp arī latviešu valodu kā svešvalodu. Ivetai ir maģistra grāds latviešu filoloģijā un valodu mācīšanas didaktikā, šobrīd viņa strādā pie doktordarba, kuŗā tiek salīdzināts valodas apguves process divām dažādām studentu grupām – parastajiem jeb tiem amerikāņu studentiem, kuŗiem nav bijusi agrīna saskarsme ar latviešu valodu un latviešu kā etniskās valodas apguvējiem. Dzīvojot angļu valodas vidē, arī tiem latviešu jauniešiem, kuŗiem ir minimālas valodas zināšanas, notiek straujš latviešu valodas zudums un lingvistiskā asimilēšanās mītnes zemēs. Desmit gadu ilgā latviešu valodas un kultūras kursu mācīšanas pieredze, pētniecības darbs Vašingtona

na universitātē un sadarbība ar Sietlas Latviešu sestdienas skolu, autori ir rosinājis meklēt veidu, kā palīdzēt jauniem cilvēkiem apgūt vai saglabāt savu etniski mantoto valodu. Mācību materiāli **Runā ar mani latviski** veidoti tā, lai latviešu valodas apguve būtu interesanta, bet jēgpilna, viegla, bet domāšanu un izziņu rosinoša.

Paldies māksliniecei un maketētājai Rudītei Kravalei par zīmējumiem, kas palīdz labāk uztvert apgūstamo vielu, lai skolotāji mācību stundās pēc iespējas vairāk varētu lietot latviešu valodu.

Autore pateicas Amerikas latviešu apvienībai par finansiālu atbalstu un sniegto iespēju dalīties savā latviešu valodas mācīšanas pieredzē ar Amerikas latviešu skolu skolotājiem.

Runā ar mani latviski pieejams Amerikas latviešu apvienības mājaslapā, Izglītības nozares sadaļā: www.alausa.org/lv/alas-nozares/izglitiba-nozare/. Mājaslapā pieejami materiāli deviņās mācību nodaļās. Materiāliem klāt ir klausāmie teksti, kuŗus ierunājuši dzimtās valodas runātāji. Visbeidzot Izglītības nodaļās sadaļā var noklausīties autores paskaidrojumu 15 minūšu garumā par materiālu izmantošanu.

Ieteikumus sūtiet uz e-pasta adresi: ivetag@uw.edu

Pielikumā: **Runā ar mani latviski** vāka attēls

Runā ar mani latviski!

Lattelecom Rīgas maratona 2017. gada oficiālā adidas skrējiņa krekla dizaina autors – Raimonds Staprāns

Zīmējums, kas rotā *Lattelecom* Rīgas maratona 2017. gada oficiālo *adidas* skrējiņa kreklu, ir Raimonda Staprāna (1926) interpretācija par vienu no mākslinieka spilgtākajām Latvijas pirmās brīvvalsts laika atmiņām (kad Raimonds Staprāns bija pavisam jauns). Kāds archeologu izrakts ornaments, kas izrakumu vietai par godu nosaukts par Kursas krustu, Staprānam palicis prātā un patīcis gan ar savu formu, gan dizainu. Pagājušā gadsimta sešdesmitajos gados Staprāns, vienkāršojot un modernizējot šo formu, uz Kursas krusta pamata izveidojis kaklarotu. *Lattelecom* Rīgas maratona 2017. gada krekla dizainā ietverts vēlreiz modernizēts un vienkāršots kaklarotas zīmējums.

Raimonds Staprāns ir dramaturgs un viens no nedaudzajiem latviešu māksliniekiem, kuŗa darbiem iz-

2017. gada oficiālā *adidas* skrējiņa krekla dizains

devies ielauzies pasaules vadošajās mākslas galerijās, muzejos un privātkolekcijās. Staprāna darbi atrodas Sanfrancisko Mākslas muzeja, Kalifornijas Ouklendas

muzeja, Losandželosas Valsts mākslas muzeja, San Hosē Mākslas muzeja, Portlendas Mākslas muzeja, Pasadīnas Mākslas muzeja, Fineksas Mākslas muzeja, Krokera

Mākslas muzeja, Santa Barbaras Mākslas muzeja, Hjūstonas Mākslas muzeja, Džona F. Kenedija Mākslas muzeja, Latvijas Nacionālā mākslas muzeja krājumā.

Latvijā Staprāns labi pazīstams kā lugu rakstnieks – pazīstamāko R. Staprāna lugu "Četras dienas jūnijā" 1989. gadā Dailes teātra iestudējumā pārpildītai zālei izrādīja vairāk nekā 100 reizes. Staprāna mākslu Latvija visspilgtāk iepazīna 2006. gadā, kad Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā tika sarīkota līdz tam plašākā meistara darbu izstāde viņa dzimtenē. Pērnā gada rudenī atjaunotajā Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā notika R. Staprāna jubilejai veltīta izstāde „Piecas gleznas”.

Raimonds Staprāns dzimis Rīgā, Otrā pasaules kara beigās kopā ar ģimeni devies trimdā. Apmeties dzīvot un strādāt Sanfrancisko, Kalifornijā. Bakalaura grādu mākslā un drāmā ieguvis 1952. gadā Vašingtona universitātē Sietlā un mākslas maģistra grādu Kalifornijas Universitātē Bērklījā.

GRIBI – TICI, NEGRIBI – NE!

PIRMĀ APRĪĻA ATSKAŅAS NO ČIKĀGAS

Vairojies Latvijai – 2018!

Latvijas iekšlietu ministrs Jēkabs Virsulis kopā ar veselības ministri Laimu Oliņu preses relizē paziņojuši par jaunu pro-

grammu, kas pieņemta 1. aprīlī sakarā ar Latvijas Simtgadi. Programmu sauc „Vairojies Latvijai!” Latvijas valdība ir no-

lēmusi, lai veicinātu dzimstību Latvijā, pirmajiem simt latviešu bērniem, kuŗi Latvijā piedzims 2018. gadā, būs īpaša atzinība. Arī vecākiem būs speciālas balvas.

Sākot ar pusnakti, ieejot 2018. gadā, visi Latvijas dzemdību nami būs uz speciālu vakti un pierakstīs tieši cikoks katrs bērns piedzimst. Katrā dzemdību namā būs valdības pārstāvji, lai gādātu, ka viss notiek godīgi un precīzi. Kad pirmie simt bērniņi būs piedzimuši, tad sarakstu iesniegs valdībai, kuŗa rikosies tālāk. Vispirms izveidos Goda Sarakstu, kuŗš uz visiem laikiem iemūžinās šo bērnu vārdus, dzimšanas datumu un laiku. Šie būs Latvijas Simt Bērni Simtgadē vai LSBS!

Bērnu vecāki būs atsevišķā sarakstā – „Mēs Veiksmīgi Vairojamies uz Simtgadi Latvijas Labā” jeb MVSLL. Katrs bērns un viņu vecāki saņems speciālu ordeni *Latvijai Simt Vairotaji un to Savairotie* jeb LSVS! Ordenim līdzī būs paskaidrojošs atzinības raksts par to, ka vecāki ir piedalījušies speciālā Valsts Simtgades vairošanās akcijā. Katrs bērns saņems 100 eiro prēmiju katru mēnesi, līdz viņš sasniegs 18 gadu vecumu. Bērni saņems vēl daudzas citas dāvanas, ieskaitot pilnas stipendijas Latvijas universitātē, kad sasniegs studiju gadus. Šo bērnu

vecāki saņems jaunu, baltu BMW automašīnu ar bērnu krēsliņu. Katram BMW būs speciāls auto numurs ar viņu bērnu chronoloģisko dzimšanas numuru, sākot no 1 līdz 100. Vecāki arī saņems pilnu komplektu ar bērnu mēbelēm, apģērbiem un knupīšiem. Medicīniskā aprūpe vecākiem un bērniem būs nodrošināta uz visu mūžu.

Visas simt jaunās ģimenes saņems ordeņus, goda rakstus un BMW atslēgas no Latvijas prezidenta īpašā svinīgā aktā Rīgas Nacionālajā teātrī. Pēc akta būs iespaidīga uguņošana Daugavas krastmalā, kam sekos koncerts Latvijas Nacionālajā Operā un baletā, kur uzstāsies daudzi ievērojamie Latvijas mūziķi un aktieri. Simt Latvijas vadošie komponisti ir aicināti komponēt katrs pa vienai dziesmai, kas veltīta vienam no šiem bērniem. Visas dziesmas sapāros ar bērniem un atskaņos speciālā koncertā Mežaparkā, kuŗu arī tiešraidē varēs redzēt un dzirdēt Latvijas Televīzijā un Radio.

Dviņu gadījumā balvas dubulto.

Veselības ministre Oliņa atgādina vairotajiem, lai ievēro kalendāru, skaidrodama: „Šis ir tas laiks, kad darīt to, kas jādara Latvijas labā! Neatlieciet un neriskējiet, lai iekļūtu pirmajā

simtniekā! Neatlieciet savu patriotisko pienākumu!” Iekšlietu ministrs Virsulis atgādināja, ka vairoties jebkuŗa iemesla dēļ nav nemaz nepatīkami, kur nu vēl uz Latvijas Simtgadi! Virsulis un Oliņa ir izveidojuši savu devīzi „Vairojies Latvijai!” programmai „Nevis slinkojot un nevairojoties!”

Tātad, cienijamais latvieti! Skaitliski mums vajag vēl daudz latviešu! Tu zini, ar cik mēnešiem jāreķinās, lai dzemdētu 1. janvārī! Dāviniet savai ģimenei un savai valstij skaistu, mīļu latviešu bērniņu!

Sākot ar šā gada 1. aprīli, visa informācija par šo programmu būs pieejama Latvijas valsts mājaslapā www.Latvija100.org. Novēlam patīkamu vairošanos, un uz tikšanos dzemdību namā 2018. gadā 1. janvārī!

Ar Latvijas valsts atbalstu, ko līdzīgu nolēmts rīkot arī ārpus Latvijas. Interesi ir izrādījušas ASV, Kanada, Eiropa, Austrālija un Tobago. Programmas rīkotāji šajās valstīs iesaka negaidīt sīkāku informāciju par vairošanos katrā valstī, bet jau sākt. Detaļas sekos tuvākā laikā. Vienalga, kur būdami, vienmēr atcerēsieties „Vairoties Latvijai!”

ARMANDS BIRKENS,
speciālā uzdevumā
trimdas latviešu
avīzēm

“DZĪVE PA JOKAM”

Pie ārsta ierodas pacients un sūdzas, ka viņa sieva ir kļuvusi bezkaislīga un nekādi nevēlas ar viņu milēties.

„Dakter, vai jums nav kādas zāles, kas varētu līdzēt?”

„Nē, es nevaru jums neko tādu parakstīt...”

„Bet dakter, kaut kas ir jādara, citādi mūsu laulība izjuks.”

Pēc ilgas lūgšanās ārsts beidzot saka:

„Ir vienas zāles, kuŗas joprojām ir izmēģinājuma stadijā. Es nedrīkstu tās bez īpašas atļaujas parakstīt, bet es jums iedošu dažas tabletes, ja jūs man apsoliet stingri ievērot noteikumus.”

„Protams, dakter, protams. Es apsolu!”

„Zāles ir ļoti spēcīgas, nekādā gadījumā nedodiet sievai vairāk par vienu. Iemaisiet to viņas kafijā.”

Pārnācis mājā vīrs ar sievu paēd vakariņas un, kamēr sieva iziet uz virtuvi, vīrs iemet tableti viņas kafijā. Tad, ziņkāres kairināts, viņš iemet arī otru. Tad viņam ienāk prātā, ka sievas vēlmes varētu izrādīties stiprākas par viņa paša, un nolēm j iemest tableti arī savā kafijā.

Brīdī pēc tam, kad iedzērusi kafiju, sievas acis sāk mirgot, visa miesa sakarst un viņa izgrūž:

„Man vajag vīrieti!”

„Man arī!” atsaucas vīrs.

Gaismas pils – Čikāga!

Šā gada 18. februārī Ciānas Lielajā zālē saujiņa optimistu sasauca tautas sanāksmi ar mērķi vēlreiz uzsākt sarunas par kopīga latviešu centra veidošanu Čikāgā. Sēdē bija ideju izmaiņa un pārrunas. Pēc visai neilga laika organizatori ar sajūsmu ziņo, ka Čikāgā BŪS apvienots, kopīgs latviešu centrs – *Gaismas pils – Čikāga!*

Pēc vairākām sēdēm un pētījumiem čikāgiešu sapņi piepildīsies! Ir panākts, ka visas Čikāgas latviešu organizācijas ir vienojušās par šo centru. Vieta būs visiem apmierinoša. Par šo projektu uzzinājis no viena Čikāgas drauga, slavenais arhitekts Gunārs Birkerts ir uzdāvinājis centram savus pakalpojumus. Viņš ziedos savu laiku un zināšanas, lai projekts būtu skaists, iedvesmojošs un derīgs visām organizāciju vajadzībām. Birkerts to sauc par savu *Gaismas pils 2* projektu! Viņš jūsmo par Čikāgiešu uzņēmību un vienotību, teikdams, ka Čikāga ir priekšzīme latviešiem visā pasaulē!

Gaismas pils centrā būs dažāda lieluma zāles, ieskaitot skolas telpas, lielu sanāksmes/balles zāli, koncerta/teātra zāli, ēdamzāli, virtuvi un sporta zāli. Visās zālēs būs modernākās gaismas un skaņu sistēmas. Ap centru būs daudzas autostāvvietas, kā arī skaista zaļā zona ar apstādījumiem un vieta piknikiem. Visas organizācijas, katrā savā veidā, piedalīsies centra uzturēšanas un kopšanas darbos. Būs arī iespēja sabiedriskās telpas izīrēt cittautiešiem, tādējādi gādājot, ka centram būs peļņa.

Liels jautājums bija financēšana, bet visas organizācijas uzreiz ķērās pie līdzekļu vākšanas. Citas ēkas un īpašumus pārdos, daļa jau ir pārdoti. Organizatori bija līdz asarām pārsteigti, ka ar lieliem ziedojumiem atsaucas daudzi Čikāgas latvieši, ieskaitot vairākus tautiešus, kuŗi līdz šim nav nākuši sabiedrībā, pat ne pasūtījuši avīzi *Laiks*. Saziedotā summa ir ļoti liela, un ir paredzēts, ka nauda pietiks visam,

ieskaitot skaistu Gaismas pils zīmīti, kuŗa rotās teritorijas iebrauktuvi. Būs arī skaista karogu rinda ar ASV, Latvijas, Čikāgas un Ilinojas štata karogiem.

Tautieši ir atsaukušies ne tikai ar naudu, bet arī ar savām zināšanām. Inženieri, celtnieki, amatnieki, advokāti, grāmatveži, mākslinieki, grafiķi un citi speciālisti ir jau teikuši, ka centram ir gatavi ziedot savu darbu.

Vēl daudz būs jādara, bet, kad pietiek naudas un darbu darītāju, tad mērķi var sasniegt ar smaidu sejā un lepnumu sirdī. Viss tiek darīts mūsu nākotnes vārdā, un centrs būs lielā mērā jau gatavs uz Latvijas Simtgadi! Patriotisks paldies organizatoriem par šo skaisto, vērtīgo un nepieciešamo sapni!

Plāna modelis būs redzams sabiedrībā, sākot ar šā gada 1. aprīli.

Uz tikšanos latviešu centrā *Gaismas pils – Čikāga!*

AB ČIKĀGĀ

LAIKA LASĀMVIELA

Tālu mana dzimtene
(oriģinālā – *Shopping for Relatives*)

AGATE NESAULE

(Turpināts no nr. 13)

Otrā daļa

DRAUDZENES
7. nodaļa
1950. gads

Alma žigli pakāra uz auklas un ar knaģiem piesprauda tēva tumšās darba drēbes, lai tās aizsegtu skatu uz pašas novalkāto un daudz lāpīto apakšveļu. Viņa atkāpās un pārlūkoja tīro veļu, izbaudīdama īslaicīgo uzvaru pār nekārtību un netīrību. Ja uzpūtīs noturīgs vējiņš un izklidinās drēgnumu, Almai nevajadzēs pavadīt vakaru ar gludekli rokā, žāvējot tēva biezos darba kreklus. Vairāk viņš pasmaidīs un pateiksies meitai, nevis raudzīsies garām, kā viņš parasti mēdz, kad meita pasniedz viņam drēbes. Vairāk viņas naktskreklus pat uzšūks to gaistošo smaržu, kādu atstāj vienīgi vējš, saule un zāle.

Šeit, mazajā otrā stāvā balkonā, nekas nezuva gana labi, bet uz ielas it viss pazustu piecu minūšu laikā, un ēnainais iekšpagalms bija mitrs, piedrazots un appelējis.

Pirms mēneša, kad Alma un viņas tēvs Valdis ieradās šajā Indianapolis graustu rajonā no pārvietoto personu nometnes Vācijā, meitene bija darījusi, ko varējusi, lai ieviestu pārmaiņas. Ar žestiem attēlojot slaucīšanu un grābšanu, Almai bija izdevies aizlikt instrumentus no mājas saimnieka, kuŗu ar šādu lūgumu pārsteigtu ikviens, kur nu vēl četrpadsmitgadīga meitene. Viņa bija savākusi atkritumu kaudzes, izrāvusi neatlaidīgos dzelkšņus, kas alejas tuvumā spraucās no zemes pretī gaismai, un sagrābusi gadiem ilgi krājušos būvgružus. Viņa bija savīlinoša, kad vēroja uguni aprijam netīrumus.

Tāču amerikāņi, kuŗi kopā ar latviešu imigrantiem, divām un trim ģimenēm apdzīvojot dzīvokļus ar divām guļamistabām, aizņēma šīs trīs nolaistās ēkas Parka avēnijā netālu no 24. ielas, turpināja mest pagalmā cigarešu galus, ietinamos papīrus un atkritumu maisiņus, nepapūlēdamies tos ievietot sarūsējušajās mucās, kuŗas izmantoja par atkritumu tvertnēm.

Saimnieks paraustīja plecus, kad Alma pasniedza viņam vienu teikumu gaŗu sūdzības vēstuli, ko bija sacerējis ar milzu mokām, palīgā ņemot vārdnīcu un gramatikas grāmatu.

“Ko tad tu gaidīji? Tie ir pāķi no Kentuki,” vīrietis sacīja.

Alma neprata angļu valodu gana labi, lai saprastu teiktā nozīmi. Viņa mācījās katru dienu pati saviem spēkiem, tāču līdz pārliecībai mēģināt skaļi izrunāt šos svešos, neskanīgos vārdus vēl bija tālu.

Savu milzīgo enerģiju Alma pievērsa vannas istabai un gaitē-

nim, kas viņai un tēvam bija kopīgi ar ģimeni, kuŗā bija trīs mazi bērni. Viņa purpināja par slinkajiem amerikāņiem, cīnoties ar netīrumiem, piekēzītiem autiņiem un kaunuma apmatojumu. Vai viņi nezināja, cik tīrība ir svarīga latviešiem, kuŗus no mājām, kas spīdēja un laistījās, bija padzinuši krievi un kuŗi kaŗa laikā bija slēpušies drupās Vācijā un vēlāk bija spiesti mitināties blakšu apsēstās barakās pārvietoto personu nometnēs? Alma sprieda, maldīdamās, kā vēlāk izrādījās, ka amerikāņu ģimene sekos viņas paraugam, kad viņa tēvam par godu uzkopa grīdu un iztīrīja vannu. Arī pats Valdis neko daudz neievēroja, kad atgriezās no darba nokvēpušā instrumentu un krāsu fabrikā, ko ar lielāko prieku samainītu pret krietni smagāku darbu zem klajas debess.

Alma vēlējās, kaut viņai būtu vairāk nekā četrpadsmit gadu un viņa varētu atrast īstu darbu un pelnīt īstu naudu, lai palīdzētu tēvam. Mācītājs Gotmans, kuŗš, kā daudzi uzskatīja, sponsorēja latviešus no pārvietoto personu nometnēm tikai tālab, lai palielinātu savu rūkošo amerikāņu draudzi, bija teicis, ka atradīs kādu amerikāņu kundzi, kuŗa maksās divdesmit piecus centus stundā par mājāsaimniecības darbu, tāču līdz šim viņš bija pārlietu aizņemts, meklējot melnos darbus pieaugušajiem. Ja Alma būtu vecāka, mājas saimnieks uztvertu viņu nopietnāk un apgādātu ar pindzelēm un krāsām. Mākslīgā marmora kamīni un verandas māju priekšpusē atsaucā atmiņā Parka avēnijas atturīgo eleganci divdesmitā gadsimta divdesmitajos gados, un Almai bija daudz ideju, kā padarīt pievilcīgāku istabu, kuŗā viņa dzīvoja kopā ar tēvu. Turklāt krāsot netīrās sienas būtu labāk nekā sēdēt un uztraukties par septembri, kad kā jauniņajai būs jāsāk mācīties Šortridžas vidusskolā.

Pirmajā stāvā zem Almas aizcirtās durvis, un ārā iznāca gaŗa meitene, kuŗa bija šeit ieradies iepriekšējā vakarā. Galvu nodūrusi un rokām aizklājusi seju, viņa brīniņi stāvēja nekustīgi. Pēc tam, patīkami pārsteidzot Almu, meitene iztaisoja plecus, paraudzījās apkārt un sāka lasīt saburzītus *Wonder Bread* ietinamos papīrus un tukšas *Campbell's* zupas kārbas.

Ieraudzījusi Almu, meitene māksloti priecīgā balsī iesaucās latviešu valodā: “Labrīt, kaimiņien!”

“brīt,” Alma negribīgi atbildēja. Ļaudis gaidīja, ka viņa sadraudzēsies ar šo kalso, gaŗmataino meiteni, vārdā Kaija, jo arī viņa bija nesen no nometnēm ieradies latvietē un viņas bagātajiem vecākiem bija piederējusi vasarnīca netālu no Almas tēva saimniecības. Tāču bija acīm redzams, ka Kaija ir bērns: kaut arī gaŗāka par Almu, meitene bija ne vairāk kā divpadsmit gadu veca un turklāt memmesmeitiņa. Iepriekšējās dienas vakariņās, kuŗas Alma bija palīdzējusi pagata-

vot, lai sagaidītu atbraucējus, Kaija bija ar apsarkušām acīm un apstulbusi, itin kā viņai joprojām būtu nelaba dūša pēc deviņām dienām uz armijas transportkuģa braucienā no Brēmenhāfenes uz Ņujorku. Šķīta, ka arī nupat viņa raudājusi.

Alma bija pārliecināta, ka šai meitenei nav iemesla raudāt. Kaiju pavadīja abi vecāki: viņas tēvs

kas veikalu. Man jānopērk kafija mātei un vēl dažas lietas.”

“*Kroger's* veikals ir netālu, tāču kafija ir dārga,” Alma izteica nevaicātu viedokli. Veldres kundze noteikti bija izšķērdīga sieviete, ja reiz viņa bija gatava izšķiest kafijai divdesmit dolaru, ko mācītājs Gotmans aizlienēja katrai nesen atbraukušai ģimenei līdz pirmās algas dienai. Kaŗa laikā

Beate Nesaule, vecāmāte Lina Kness-Knerinskis un Agate Nesaule. Pirmā angļu zonas nometnē 1946. gadā pēc ilgā bada laika krievu zonā

tiesnesis Veldre, gaŗš un izskatīgs vīrietis, bija pieklājīgi pagājis malā, ļaujot meitai pirmajai kāpt pa trepēm, un māte, mākslas vēstures profesore, bija turējusi viņu aiz elkoņa. Veldres kundze, apāvusi augstpapēžu kurpes un tērpusies krietni apvalkāta, tāču elegantā melnās vilnas kostīmā, bija nosvidusi Indianas tveicē, tāču visu vakaru turējās meitai pie sāniem kā pielipusi. Viņa atdzīvojās vien tad, kad sveicināja mācītāju Saulceri. Acīmredzot viņi bija strādājuši kopā pārvietoto personu nometņu skolās un draudzēs. Tāču viņa vairs nebilda ne vārda, kad mācītājs devās izšķirt ģimenes kildu kādā citā no trim ēkām. Katrā ziņā tādi vecāki, kādi bija Kaijai, izklīdēja visas bažas, kādas bērniem var rasties; apguldīja un sēdēja ar tiem, līdz tie aizmīga, turpretī Alma nepātraukti rūpējās par sevi un tēvu kopš astoņu gadu vecuma, kad viņi aizbēga no Latvijas.

“Atvainojiet, lūdzu, Almas jaunkundze, ka patraucēju jūs, bet vai jūs varētu man izlīdzēt?” Kaija jautāja latviski, ievērojot pieklājības normas. “Es meklēju pārti-

tamās monētas un banknotes, paņēma vairāk, nekā pienācās. Alma nepieļaus, ka apkāŗj latviešus.

“Pateicos, tas ir ļoti laipni no jūsu puses. Mana mamma priecāsies jūs satikt.” Almas gludajā, platajā sejā uzplauka pārsteiguma smaids par komplimentu un to, ka Kaijas māte priecāsies viņu satikt.

“Kāpēc viņa ir tik skumja?” Alma vaicāja pēc stundas, kad abas meitenes bija apsēdušās uz dzīvojamās mājas ieejas kāpnēm, vienīgajā vietā, kur bija iespējams netraucēti parunāties.

Kaija bija pagatavojusi un pasniegusi kafiju, un pie kofeīna nepieradusi Alma kļuva plāpīga. Viņai bija jāuzmanās, lai nejausi nepateiktu, ka viņu pārsteigusi slaidās, glītās Veldres kundzes vāļšanās gultā ar grāmatu rokās desmitos no rīta. Atvērtās ceļasomas un netīrie logi radīja iespaidu, ka viņu istaba ir mazāka nekā īstenībā.

“Mmm, gardi,” Veldres kundze, iemalkojusi kafiju, bija nomurminājusi. “Paldies, dārgās, jūs esat ļoti gādīgas.” Viņa bija atkal paņēmusi grāmatu, iekams meitene izgāja pa durvīm.

“Viņa ir vilusies,” Kaija teica. “Viņa bija cerējusi, ka pēc pieciem gadiem pārvietoto personu nometnēs mēs beidzot dzīvosim jaukā vietā un atbraukuši saņemsim kaut niecīgu palīdzību. Ka šeit sastapsim amerikāņu dāmas, kuŗas, kā raksta vēstulēs uz Vāciju, sagaidīs latviešus ar pārtiku un drēbēm, palīdzēs atrast labu darbu un vedīs uz angļu valodas kursiem. Tāču vakar mācītājs Gotmans paziņoja mammai, ka viņai būs jāberz grīdas apdrošināšanas firmas birojā un, ja mēneša laikā neatdosim viņam divdesmit dolarus, mums būs jāsāk maksāt viņam desmit procentus no parāda. Nesaprotu, kā viņš to visu izskaidroja citiem Indianapolisē tikko no vilciena izkāpušiem latviešiem, pirms atklāja, ka jaukā Krūmiņas kundze var pārtulkot viņa teikto.”

“Ko teica tavs tēvs?” Alma pajautāja.

“Ka mācītājs Gotmans ir izpildījis līguma noteikumus: viņš atrada darbavietas un dzīvesvietu. Un ka līgumā nebija minētas noteiktas prasības attiecībā uz darbu un dzīvesvietu. Tētis pirmdien sāks strādāt metalapstrādes rūpnīcā. Tāču mammai tas nesniedz nekādu mierinājumu.”

“Arī mans tēvs bija vilies,” Alma nopūtās. “Tāču mums jāklusē. Ja sūdzēsīties, amerikāņi uzskatīs mūs par nepateicīgiem.”

“Bet vai nevar vienlaikus būt vilies un pateicīgs? Turklāt visi amerikāņi nav vienādi. Amerika ir plaša,” Kaija aizrautīgi žestikulēja, “un citi amerikāņi ir laipnāki. Tās, ka mums nepatīk šīs nolaistās ēkas, nenozīmē, ka neesam pārticīgi atrasties Savienotajās Valstīs. Tās, ka vēlamies, lai Latvija būtu brīva no krieviem un mēs varētu atgriezties mājās, nenozīmē, ka neesam pateicīgi, ka mums vairs nav jādzīvo nometnēs.”

(Turpinājums sekos)

Būt mazai nācijai ir priekšrocība

Ar Latvijas Republikas vēstnieku ASV Andri Teikmani sarunājas Laima Martinskis

Marta sākumā pie mums Ziemeļkalifornijā viesojās ārkārtējais un pilnvarotais Latvijas Republikas vēstnieks ASV **ANDRIS TEIKMANIS**. Vēstnieks 2. martā sniedza uzrunu klausītāju piepildītā zālē Stenforda universitātē. Vēstnieks runāja gan par Latvijas drošības jautājumiem, gan arī par dalību NATO un Latvijas ieguldījumu starptautiskā terorisma apkarošanā. Pēc uzstāšanās vēstnieks atbildēja uz daudz un dažādiem klausītāju jautājumiem, kā arī turpināja pārrunas neformālā gaisotnē. Izmantojot šo reto iespēju, arī es aicināju vēstnieku uz garāku sarunu.

Kāda ir vēstnieka ikdiena?

Ikdiena var ļoti mainīties. Ja vēstnieks aizbrauc uz kādu citu zemes vietu, tad programma ir katrā vietā citādāka, bet normāli man, protams, ikdiena saistās ar nepārtrauktu informācijas apgūšanu. Ir jāseko visam, kas notiek gan Amerikā, gan Latvijā, gan Eiropā, gan Krievijā. Jāspēj novērtēt dažādu notikumu ietekme uz politiskiem procesiem un jādama, vai tādā sakarā kaut kas būtu jādara vēstniecībai. Tai pašā laikā manā ikdienas darbā ietilpst ne tikai darbs ar informāciju, bet arī dažāda veida tikšanās ar valdības, parlamenta pārstāvjiem. Tāpat apmeklēju diskusijas dažāda veida domnīcās, lai labāk saprastu politiskos notikumus. Saņemam daudz ielūgumu piedalīties dažāda veida sarīkojumos. Vēstniecība Amerikā, salīdzinot ar citām vietām, tiek lutināta ar diezgan daudz vizītiem no Latvijas – brauc gan prezidents, gan Saeimas priekšsēdētāji, gan ministri, premjers, līdz ar to katrā vizītē ir jāorganizē. Tas nozīmē ļoti daudz praktiska darba, jo katrā vizītē sastāv no tūkstoš sīkumiem. Organizējot katru vizīti, ir jāpatur prātā, kādi ir tās politiskie mērķi, lai tā nostiprinātu savstarpēju divpusēju sapratni starp valdībām vai parlamentiem. Decembra sākumā, piemēram, bija ārkārtīgi veiksmīga vizīte baltiešu parlamentāriešiem. Vēstniecība ieguldīja milzīgu darbu, lai saorganizētu visas tikšanās parlamentā ar dažādiem senātoriem, ar senāta līderiem, ar ārlietu un citām komisijām, ar Baltijas grupu. Tas prasīja milzu pūles, jo tā tomēr nenotiek, ka vari kādam piezvanīt vai nosūtīt e-pastu, un viss notiek. Tas viss ir jādara neskaitāmas reizes, jāsapņo, jālūdz un jāatgādina, un tas prasa daudz darba, bet rezultātā, ja vizīte ir veiksmīga, tad tas viss ir pūļu vērts.

Jums ir bagātīga vēstnieka pieredze. Vai ir atšķirība, kā valstis redz un uztver Latviju un vai atkarībā no tā mainās darba virziens, ko akcentējat vairāk, lai mainītu kādas valsts priekšstatus par Latviju?

Atšķirības noteikti ir. Man ir gadījies strādāt tiešām lielās valstīs, un lielajām valstīm ir arī kopīgas iezīmes. Piemēram, nav tik viegli piekļūt amatpersonām,

kā mazās valstīs. Mazās valstīs nav nekādas problēmas satikties ar ministru, bet lielajās valstīs ir krietni iepriekš jāpiesakās un jāgaida, vai būs piekrišana. Jābūt skaidram, kāds ir vēstījums ministram. Savukārt dažādas valstis attiecības ar Latviju veido no savu politisko prioritāšu un interešu viedokļa, kas arī ir jāņem vērā, un, balstoties uz to, arī veidojas attiecības ar Latviju un uztvere par Latviju. Krievijas uztvere, es teiktu, atšķiries no Amerikas uztveres, kaut arī abas ir lielas valstis, bet intereses ir dažādas. Atšķirības var veidoties arī atkarībā no laika posma, kādā

Vācijai ieņem īpašu vietu. Man jāsaka, ka visās valstīs, kur es esmu dienējis, Baltija ir ieņēmusi tādu īpašu vietu.

Kā jūsu darbā praktiski notiek tirdzniecības sakaru veicināšana?

Ja kāda firma no Latvijas vēlas atrast savām precēm noietu Amerikas tirgū, tad, cik mēs varam, mēs palīdzam. Taču skaidrs arī, ka tām firmām, kas grib eksportēt, ir jāzina savi mājās darbi, jo ne katrā firmā, kas spēj kaut ko ražot, spēj arī eksportēt. Tai ir jābūt precei ar labu kvalitāti, firmai ir jābūt pietiekami stabilai, lai spētu iz-

ir runa par dabas resursiem. Mums nav pārāk daudz dabas resursu, ko piedāvāt, izņemot koku un visa veida izstrādājumus no koka. Drīzāk mēs piedāvājam savas iespējas visāda veida pakalpojumos. Ņemot vērā to, ka Latvija atrodas tādās kā krustcelēs starp austrumiem un rietumiem, mēs varam būt veiksmīgi, piedāvājot savas iespējas pārdodot preces, varam piedāvāt jaunus, ātrus un efektīvus preču ceļus. Tas ir tas, ko mēs arī piedāvājam gan Ķīnai, gan Eiropai. Piedāvājam gan savas ostas, gan dzelzceļus un lidostas – ostas arī ir mūsu resurss. Mēs vēl varam

dzīves apstākļi un varbūt ikdienas rūpes, bet citādi mēs tiešām visi esam latvieši. Ar visu manu diezgan garo pieredzi ļoti dažādās pasaules valstīs, kur vien esmu sastapis latviešus, ieskaitot Brazīliju vai Kolumbiju, vai Ķīnu, Austrāliju, Jaunzēlandi – latvieši tiešām dzīvo visur, un visur latvieši domā par Latviju, jūtas tai piederīgi. Tāpēc es pilnīgi noteikti neredzu nekādu pamatu dalīt latviešus. Mums ir jārespektē šī dažādība un savstarpēji jāpalīdz cits citam.

Jums šeit bija iespēja pieredzēt vietējo Amerikas administrācijas maiņu. Vai to kaut kā izjutāt arī savā darbā?

Jaunajai administrācijai vēl visi cilvēki nav nozīmēti, tas ir drusku traucējoši, bet tas ir normāls process, un tam es arī biju gatavs. Amerikas sabiedrība ir visai izteikti sašķelta viedokļos, ir radikālizējusies dažādās nometnēs. Es domāju, ka šis periods beigsies, puteklī nosēdīsies, un administrācija tiks izveidota. Tas, kas, manuprāt, ir nozīmīgi un ko nedrīkst aizmirst, esot Amerikā, – Amerikas politiskā sistēma tomēr ir veidota uz *checks and balances* principa. Tas ir politiskais līdzsvars starp dažādiem varas centriem – izpildvaru, likumdošanas varu, tiesu varu, kā arī federālo struktūru, tāpēc nav viens spēlētājs, kurš varētu absolūti dominēt pāri visiem pārējiem. Es patiešām domāju, šo lielo milzīgo kuģi, ko sauc Amerikas Savienotās Valstis, neviens, pat visstiprākais kapteinis, nevar tā ļoti strauji pagriezt prom no kursa, kurā tas iet, un tas kurss ir Amerikas intereses. Tās var mainīties detaļās, bet kopumā tās nemainās arī ar šīs administrācijas atnākšanu, un tās ir jāņem vērā.

Kas ir vēstnieka darba grūtākā un varbūt nepatīkamākā daļa, un kas ir darba gandarījums?

Katram vēstniekam gadās brīži, kad ir jāspēj tikt pāri situācijai, kā tu jūties, jāveic nepatīkami uzdevumi, par kaut ko jāattaisnojas – piemēram, par kaut kādu mūsu pašu neizdarību Latvijas politikā. Tam ir vēstnieks, un cik veiksmīgi viņš to spēj nogludināt, izklāstīt, paskaidrot, tas ir atkarīgs no vēstnieka paša. Tomēr tas nenozīmē, ka vēstnieks ar visiem talantiem spēj padarīt, teiksim, melnu par pavisam baltu. Viņi var novērtēt vēstnieka personīgās spējas, bet viņi nejutīsies ietekmēti savos vērtējumos par valsti. Tādēļ es esmu pastāvīgi ieinteresēts, lai Latvijas attīstība būtu veiksmīga, lai Latvija būtu paaugstināta, lai tā būtu veiksmīgāka nekā citas valstis un lai būtu man un ne tikai man iemesls lepoties ar savu valsti. Es domāju, ka Latvijas attīstība arī liecina, ka aizvien vairāk un vairāk ir tādu gadījumu, kad mums ir par ko lepoties. Ar savu valsti, ar saviem cilvēkiem, ar saviem sasniegumiem, bet tas tiešām viss ir no mums pašiem atkarīgs.

Pēc Latvijas vēstnieka Andra Teikmaņa uzrunas Stenforda universitātē 2017. gada 2. martā. No kr.: ALA priekšsēdis Pēteris Blumbergs, Latvijas Goda konsule Ziemeļkalifornijā Līga Hoy, *Baltic Studies at Stanford University Libraries coordinator assistant* Liisi Esse, ALA pārstāvis Mārtiņš Andersons, Latvijas vēstnieks Andris Teikmanis, *University Librarian at Stanford University* Michael Keller, ZKLB valdes priekšsēde Taira Zoldnere, ZK Apskats redaktore Laima Martinskis // FOTO: Albīns Martinskis

notiek attiecību veidošana. Piemēram, Lielbritānijā tajā laikā, kad es tur biju vēstnieks, centrālā tema bija palikt vai nepalik Eiropas Savienībā (ES). Briti tajā laikā bija pārņēmti vairāk paši ar sevi un ne tik daudz ar ārpolitiku. Šobrīd situācija ir radikāli mainījusies un briti ir ieinteresēti veidot aktīvākus kontaktus ar ES un tās dalībvalstīm. Protams, attiecības ar Ameriku mums ir jāskatās vēsturiski. Sākot no neatzišanas politikas, no 1940. gada, Amerika ir veidojusi savas attiecības ar Baltijas valstīm un šī politikas pamatnostādne attiecībā uz Baltijas valstīm nav mainījusies neatkarīgi no tā, kādas partijas administrācija ir bijusi pie varas. Tas mums ir ļoti svarīgi, un to mēs vēl joprojām sajūtam, mainoties administrācijām šajā brīdī. Amerikai kā globālai lielvarai arī intereses ir globālas, taču vienlaikus Baltija ir ieņēmusi Amerikas ārpolitikā tādu lielu simbolisku lomu – kaut arī Baltijas valstis ir maziņas, to attīstības ceļš, ceļš uz neatkarības atjaunošanu, ceļš uz brīvību lielā mērā ir sakritis ar tām vērtībām un centieniem, kurās aizstāv Amerika. Līdz ar to Amerikai Baltijas valstis ir tāds labs piemērs, ka Amerikas politika ir bijusi pareiza. Atšķirības pamatā balstās uz vēsturiskām saitēm, kas ir veidojušās gadu desmitos vai gadu simtos. Tā, piemēram, ir veidojušās arī mūsu attiecības ar Vāciju. Tās ir īpašas, un arī Baltija

pētīt tirgu un pieprasījumu, jo vēstniecība nevienu nepārliecina, lai pārķ Latvijas precī. Viņiem pašiem ir jābūt gataviem sagatavot informāciju par savu precī attiecīgās zemes valodā, pietiekami atraktīvi, ticami un ar pārliecību, ka piegāde būs labā kvalitātē un stabila. Tātad ir diezgan daudz mājās darbu Latvijā. Seit var piedalīties arī izstādēs. Piemēram, pirms Baltimoras Dziesmu svētkiem jūnija beigās notiks izstāde *Fancy Food*, kur piedalīsies vairākas Latvijas kompānijas. Šajā izstādē Latvijas kompānijas piedalījās arī pagājušajā gadā. Ir arī citas izstādes. Tas ir veids, kā sevi parādīt, parādīt savus ražojumus un preces un atrast tos, kas vēlētos tās pirkt. Var rīkot biznesa delegācijas, var rīkot kontaktbiržas, var organizēt biznesa braucienus uz Amerikas pilsētām un pretī meklēt sadarbības partnerus, var savest biznesus kopā, un tad viņi paši vienojas, vai prece ir interesanta vai ne. Iespējas ir dažādas, un vēstniecība to var darīt. Ir labi, ka tagad ir nozīmēts jaunais LIAA pārstāvis Amerikā. Es ceru, ka vasarā viņš sāks darbu, tā mums būs cilvēks, kas tiešā veidā katru dienu nodarbosies ar Latvijas eksporta veicināšanu.

Kādu valdības atsaucību un diplomātisko palīdzību investori varētu sagaidīt, lai Latvijas dabas resursus varētu piedāvāt un populārizēt pasaules tirgū?

Es domāju, ka šeit ne tik daudz

piedāvāt savu prātu un intelektuālo bagātību.

Vai, pārstāvēt Latviju tādā lielvalstī kā Amerikā, nav sajūta, ka Amerikas ārpolitikā Latvijai nav pietiekami svarīga vieta?

Es domāju, ka mēs nedrīkstam sevi novērtēt par zemu, un tas arī nozīmē, ja mēs ieņemam kaut kādu īpašu vietu citu valstu politikā un politiskajā attieksmē, tad mums ir jāapzinās, kas mums ir jābūt par sevi atbildīgiem un jāveido sava iekšpolitika, valsts modelis un iekārta patiešām ar lielu rūpību un lielu atbildību, jo neviens cits mūsu vietā mūsu *spalvas nepucēs*. Mums jādomā par to pašiem, un ja gribam būt citiem labs piemērs, mums smagi jāstrādā, lai mēs tādā būtu. Jāraugās, lai mēs būtu labs piemērs pašiem latviešiem, jo latvieši ir tas pirmais indikators, kas novērtēs, vai Latvija kā valsts ir veiksmīga vai ne, un tad tam labprāt piekritīs arī pārējās valstis.

Jūs salīdzinoši nesen esat vēstnieks Amerikā. Kurās latviešu kopienās jau esat pabijis?

Es esmu bijis Kalamazū, Čikāgas, Ņujorkas, Sanfrancisko, protams, Vašingtonas kopienās. Turpmākajos savas darbības gados centīšos pabūt pēc iespējas vairāk latviešu centros un apciemot latviešus visā Amerikā, to es varu noteikti apsolīt.

Vai mēs, latvieši, teiksim, Vācijā, Jaunzēlandē un Latvijā atšķiramies?

Mēs visi esam latvieši. Atšķiras

(Turpināts 7. lpp.)

Būt mazai nācijai ir priekšrocība

Ar Latvijas Republikas vēstnieku ASV Andri Teikmani sarunājas Laima Martinskis

(Turpināts no 6. lpp.)

Protams, ir arī gandarijums. Brīži, kad izdodas kaut kādi projekti – kāda veiksmīga vizīte, kā, piemēram, jau pieminētā parlamenta vizīte, kuŗa bija pavisam nesen, kuŗā patiešām mēs varējām konstatēt, ka satiekam tik daudz senātoru kā nekad vēsturē. Tas nozīmē, ka Latvija ir ļoti redzamā vietā senāta politikajā dienas kārtības. Bija ļoti veiksmīga tikšanās starp Baltijas valstu prezidentiem un viceprezidentu Maiku Pensu (*Mike Pence*). Protams, ir gandarijums, ja izdodas kādi veiksmīgi ekonomiski projekti. Tas, ka mūsu kompānija *Printful* atveŗ savu, tiešām milzīgu, ražotni Ziemeļkarolinā, tas dod iespēju lepoties. Protams, ir iespēja un pamats lepoties, ja Latvija sasniedz kādus labus panākumus tehnoloģiju attīstībā. Mums kā mazai valstij ir jācēnsas būt pirmajiem, lai mūs pamanītu, lai mūs ieraudzītu, un tā ir tāda ļoti laba ambīcija. Mēs, protams, vienmēr varam lepoties ar saviem izcilajiem sportistiem, māksliniekiem, mūzikā, un tas ir tāds pamats pastāvīgam tēlumam. Ir arī tādi brīži, kad vēstniecības darbs ir vainagojies panākumiem kādā publiskās diplomātijas vai kul-

tūras projektā. Tādi brīži ir un, paldies Dievam, pietiekami daudz, bet pie tiem ir ļoti rūpīgi jāstrādā.

Vai domājat, ka Latvija varētu būt pirmā kādā inovāciju jomā?

Jā, pilnīgi noteikti es to redzu. Šis lietas nevar diriģēt, tām jāļauj brīvi attīstīties un jāpalsta īstā brīdī, jo ne jau ierēdņi Latvijas valdībā būs tie, kas radīs inovāciju produktus vai projektus. Viņi strādā valsts pārvaldē un neģenerē tehnoloģiskās idejas, bet viņiem ir jādara, cik viņi var, lai atbalstītu tos, kuŗiem smadzenes darbojas šajā virzienā. Mēs jau vairākās nozarēs esam ļoti veiksmīgi attīstījušies. Piemēram, mūsu tulkošanas kompānija *Tilde* tulko labāk nekā *Google translation*, un viņi nav vienīgie, kas spēj dot izcilu ieguldījumu tehnoloģiju attīstībā.

Innovāciju attīstībai ir vajadzīgs arī fināncējums.

Vajadzīgs ne tikai fināncējums. Apmeklējot Stenforda universitāti un esot Hūvera archīvē, pamanīju izstādi par Hūvera pašu un man iespiēdās atmiņā kāds citāts. Viņš ir teicis, ka ar labām idejām vien nepietiek – vajag intelektu, kas šīs idejas

spēj realizēt, vajag darbu, kas ir ieguldīts, lai īstenotu ģeniālas idejas. Kā mēdz teikt, ģēnijs ir 1% talanta un 99% darba. Tā kā valsts pienākums būtu atbalstīt un atvieglot to darbu, kas jāpaveic, lai īstenotu ģeniālas idejas.

Runājot par vēstniecības darba aizkulisēm – vai starp pretējo valsts pušu vēstniekiem, šajā gadījumā ASV vēstniecībā Latvijā un Latvijas vēstnieku ASV, notiek kāda domu vai padomu apmaiņa?

Jā, kad es esmu Rīgā vai mana kolēģe no Rīgas ierodas Vašingtonā, tad mēs noteikti atrodam iespēju satikties un parunāt, jo ir daudzas lietas, pie kā mēs strādājam kopīgi, kaut arī katrs savā galā.

Vai problēmas jums ir līdzīgas vai ne vienmēr?

Nu, ne gluži. Piemēram, mana kolēģe Rīgā visvairāk nodarbojas tieši ar Latvijas lietām, ar saviem vēstniecības projektiem Latvijā. Es atkal nodarbojos ar mūsu vēstniecības projektiem Amerikā. Kad tiek negociēti tādi divpusēji līgumi, kā nupat nesen, kad tika parakstīts līgums par sadarbību aizsardzībā, pie kā strādājam diezgan ilgu gadu un kas patiešām atviegl-

oja atrisinās daudz neskaidrus jautājumus tieši mūsu militāristu sadarbībā, lūk, šis ir tas gadījums, kur gan mana kolēģe Rīgā, gan es šeit, abi strādājam pie viena, lai sarunas par šo līgumu pēc iespējas ātrāk un veiksmīgāk tiktu pabeigtas. Janvārī līgums tika parakstīts, un tagad mums ir jaunas iespējas.

Kāds bija šīs vizītes Ziemeļkalifornijā mērķis, un ko paveicāt šajā vizītē?

Manas vizītes galvenais mērķis bija piedalīties ALA sēdē un sadarbībā ar ALA uzstāties Stenforda universitātē. Kopā ar Latvijas goda konsuli Ziemeļkalifornijā Ligu Hoy bija tikšanās ar Ziemeļkalifornijas Inovāciju centru un *start up* kompānijām. Bija tikšanās ar bijušo Igaunijas prezidentu. Tāpat bija prieks noskatīties izrādi "Emīls un Berlīnes zēni". Vēl paspējām izbraukt uz Napu un iepazīt labākās Kalifornijas vīnotavas un vīna tradīcijas.

Vai ir mērķi, ko jūs vēstnieka darbā gribētu paveikt, pārstāvēt Latvijas intereses ASV?

Pirmkārt, turpināt mūsu partnerattiecības drošības veicināšanā, kas jau ir veiksmīgas.

Otrkārt, darīt to, kas iepriekš nav darīts, – uzlabot tirdzniec-

cību uz Ameriku. Amerikas tirgus ir liels un pievilcīgs, tāpēc nav viegli. Taču izskatās arī, ka latvieši ļoti uz ASV tirgu neraujas, varbūt lielā attāluma dēļ. Mans vēstnieka uzdevums būtu palīdzēt novākt barjeras, palīdzēt ieiet tirgū. Tas varētu izdoties vairāk nekā līdz šim.

Tāpat jāpiestrādā pie Amerikas vispārējām zināšanām par Latviju, Latvijas atpazīšanu Amerikā. Tuvā mūsu valsts simtgade ir labs iemesls un mērķis.

Jums ir tāds ļoti unikāls skatījums uz Latviju pasaules kontekstā, jo cieši esat saistīts gan ar notikumiem Latvijā, gan jums ir tā iespēja paraudzīties uz Latviju un latviešiem no attāluma. Vai ir kāds vēlējums vai novērojums, ko varētu mums, latviešiem, pavēstīt?

Jā, mana vēstnieka privilēģija ir justies kā latvietim un tajā pašā laikā iespēja paskatīties uz Latviju un latviešiem no distancēs. Mans vēlējums – nejusties kā mazai nācijai, bet uzskatīt to par savu priekšrocību. Latviešiem ir jābūt ar lielāku ambīciju, jo esam mazi, bet tas nenozīmē, ka esam mazāki gudri vai talantīgi. Lai kur pasaulē latvietis satiktu latvieti, mums cits citam vienmēr vajag palīdzēt.

Ar vērienu darbību uzsākusi jaundibināta latviešu tautasdeju kopa *Mantinieki*

Pagājušā gada rudenī čikāgiešus, latviešus visā Amerikā un arī dzimtenē ar brīnišķīgu uzstāšanās pārsteidza jaundibināta Čikāgas latviešu tautasdeju kopa *Mantinieki*.

Deju kopa uzstājusies jau vairākkārt savas neilgās pastāvēšanas laikā un darbību uzsākusi ar vērienu. Savu pirmo publisko priekšnesumu *Mantinieki* snieguši Latvijas kultūras ministrei Dacei Melbārdei un plašam skatītāju lokam Latvijas neatkarības dienas svinībās, kas norisinājās Ciānas draudzes telpās.

Deju kopas dibinātāja un vadītāja Rineta *Tincu* ar sajūsmu stāsta, ka ar šādiem dejojājiem strādāt ir viegli un patīkami. Kolektīvā dejo divdesmit trīs entuziasma pilni dejojāji, no kuŗiem divpadsmit ir meitas un vienpadsmit – vīri. Ikviens piedalās ar pilnu atdevi, idejām, enerģiju un atbalstu. *Mantinieku* starpā vienmēr jūtama sastrādāšanās un apbrīnojams komandas gars, kaut visi esam tik dažādi.

Dejojāji ir apņēmības pilni pildīt savu mērķi – saglabāt latviešu tautasdeju tradīcijas Amerikas Savienotajās Valstīs un nest Latvijas vārdu pasaulē.

Paldies mūsu vadītājai Rinetai *Tincu* un mākslinieciskajam vadītājam Jānim Velkmem par ieguldīto darbu, lai ideja par deju kopu *Mantinieki* tiktu realizēta un tik veiksmīgi attīstītos.

Lielu paldies sakām arī Ciānas draudzei par iespēju izmantot baznīcas telpas mēģinājumiem, kā arī dizaineram Aldim Raudam, kuŗš izveidoja dizainu mūsu krekliņiem un citiem suvenīriem. *Mantinieku* dizains sim-

bolizē atvasinātu saules zīmi, saules ritumu, nebeidzamu vērtību un deju.

Mūsu krekliņus un parocīgās krūzītes katram iespējams iegādāties koncertu laikā, tirdziņos un individuāli no dejojājiem.

Pēc gaŗām diskusijām un daudziem apsvērumiem un ieteikumiem tēru izvēlei, deju kopa izlēma par labu Piebalgas tautastērpiem.

Esam ļoti lepmi un priecājamies, ka mums izveidojusies tik

veiksmīga sadarbība ar studiju "LATVA" Liepājā, kuŗa ar īpašu rūpību tika darināti *Mantinieku* tautastērpi.

Diegi brunču un sievu cepuru aušanai tika speciāli iegādāti Vidzemē. Arī vīriem vadmalas audums tika pirktas Vidzemē, savukārt deju zābaki pasūtīti un izgatavoti Rēzeknē darbnīcā *Kristāla Kurpīte*.

Jaunie tēpi pirmo reizi tiks vilkti 23. aprīļa *Mantinieku* labdarības saviesīgajā pēcpusdienā, kas norisināsies Igaunijā.

Ar lielu prieku ziņojam, ka saviesīgās pēcpusdienas vadību savā gādībā ir ņēmis mūsu pašu čikāģietis Armands Birkens.

Biļetes iespējams iegādāties jau tagad iepriekšpārdošanā pie dejojājiem vai rakstot uz mantinieki@hotmail.com.

Esat visi mīļi aicināti mūs atbalstīt ar savu klātbūtni!

Jau šovasar *Mantinieki* piedalīsies XIV Vispārējos latviešu Dziesmu un deju svētkos Baltimorā, pēc kuŗiem plānots piedalīties arī 2018. gada Dziesmu un deju svētkos Latvijā; bet jau nakammēnes, 6. maijā, *Mantinieki* uzstājamies būs iespējams redzēt ALA 66. kongresā.

Ceram jūs visus redzēt *Mantinieku* saviesīgajā labdarības pēcpusdienā 23. aprīlī!

Mantinieku dejojāji pērnā gada Latvijas neatkarības dienas svinībās ar Latvijas kultūras ministri Daci Melbārdei

Dejotpriekā – ELIZABETE

GUNDEGA VILEMSONE

26. martā Sv. Pētersburgas Latviešu biedrības namā notika pasākums, kurš bija izsludināts kā Latvijas pastāvīgā pārstāvja Apvienoto Nāciju Organizācijā Jāņa Mažeika viesošanās ar priekšlasījumu par drošību Latvijā un Austrumeiropā, ar tam sekojošu sadziedāšanos latvisku Lieldienu ieskaņai. Liela daļa Biedrības biedru nevarēja sapsēst, kas tad īsti šai pēcpusdienā notiks. Kā var vienā pasākumā apvienot divas it kā nesavienojamas lietas: politisku ap-

skatu un Lieldienu sadziedāšanos? Tie, kuriem bija pietiekoši daudz zinātkāres gan par vienu, gan par otru tematu, sanāca svētdienas pēcpusdienā Latviešu biedrības namā uz tikšanos ar Jāni Mažeiku un viņa ģimeni – kundzi Daci un trīs bērniem.

Lektors savu priekšlasījumu sāka ar ieskatu Apvienoto Nāciju organizācijas darbā un Latvijas lomu šai organizācijā. Turpinājumā viņš uzsvēra, ka Latvijas un visas Austrumeiropas drošība tomēr vairāk atkarīga

BOSTONAS PENSIONĀRI IRAKĀ

Mūsu Lilijai Klucis 107!

Bostonas Pensionāru sanāksmes atrakcija bija Jāņa Boļa stāstījums par ceļojumu Irakā. Norisi atklāja priekšniece Dzidra Knecht. Viņa bija ieradusies no Floridas, kur palīdz māsai Birutai atveseļoties, lai tūlīt dotos atpakaļ uz Floridu. Garigo ie-

rojās, ka Jāņa tūristu grupa tajā laikā posmā bija vienīgā Irakā. 95% Irakas iedzīvotāju pieder vienai Islāma ticībai. Tā izpaužas visur, gan simbolos uz karoga, gan ikdienas dzīvē. Daudzi savas lūgšanas skaita 5 reizes dienā. Nav neparasts skats, ka uz ietves

No Bostonas Pensionāru sanāksmes. Priekšplānā: advokāts Jānis Bolis, raksta autors Ivars Galiņš

rodu deva mācītājs Dr. Jānis Keggi.

Sekoja pārējā ierastā kārtība: priekšlasījums, azāids, jubilaru apsveikšana. Klātesošie jubilāri saņēma ziedus. Lielākos aplausus saņēma paziņojums par Lilijas Klucis 107 gadu dzimšanas dienu. Tīri sparīgi skanēja apsveicēju koris. Priekšniece pateicās kriņģeļu, tortes un citu saldumu cienastu ziedotājiem, tāpat palīdzēm Dagnijai Vēverbrants, Astrīdai Ramrath, Guntai Hiršs, vēl citām palīdzēm. Juris Veidiņš, kā vienmēr, gādāja, lai visi dalībnieki būtu parakstījušies sarakstā. Tajā pašlaik bija 52 paraksti.

Jāņa Boļa stāstījumu par Iraku papildināja uz ekrāna projicētās fotografijas. Tur tehniskais izpalīdzētājs bija Ivars Laviņš. Jāņa Irakas grupā bija vēl 11 dalībnieku un apsardzē 4-6 karavīri. Konvojam pa priekšu brauca spēkrati ar ložmetēju priekšgalā, tad tūristu busiņš, tam sekoja braucamais ar ložmetēju, sedzot aizmuguri. Viesošanās laikā nekādu starpgadījumu tomēr nebija. Noskaid-

ir izklāta sedziņa ar lūdzēju, kamēr pārējā publika mierīgi aizsoļo garām. Katrā pilsētīnā ir Mošeja, un Bagdadē tādu ir vismaz 30. Tomēr viņu ticības dzīvē pastāv milzīga fragmentācija. Kaut visiem viens Korāns, divas lielākās ticības frakcijas ir nemītīgā kara stāvoklī. Tiem, kas bija lasījuši Jāņa Irakas ceļojuma aprakstu *Laika avīzē*, stāstījums bija lielisks papildinājums. Bet vispār klātesošajiem Bostonas pensionāriem, bija iespēja, kaut neklātienē, par baltu velti pusstundu pabūt Irakā, bez ceļotāja izdevumiem un ceļojuma grūtībām. Nesenie Jāņa Boļa ceļojumi bijuši uz tādām zemēm kā Kuba un Ziemeļkoreja, kur caurmēra tūristam būtu bailes spert kāju. Bet ir viens ceļojums, par ko Jānis publiski kavējas runāt. Tas ir brauciens uz Sibīriju, meklējot sava komunistu laikā aizvestā tēva pēdējo atdusas vietu. Starp Vorkutas un Intas izsūtījumu nometnēm ir pilsētiņa *Abez*, kur tika nogādāti tie, kam vairs nebija cerības dzīvot. Tur beidzies arī viņa tēva mūžs.

IVARS GALIŅŠ

Apvienojot neapvienojamo

Latvijas pastāvīgais pārstāvis ANO Jānis Mažeiks stāsta par Latvijas drošību

no piederības NATO blokam. Viņš arī izskaidroja pašreizējo drošības situāciju Latvijā un Baltijas valstīs kopumā, uzsvērot, ka NATO karavīru klātbūtne šo valstu drošībai ir nozīmīga, bet tikpat nozīmīga ir

daļa sākās ar to, ka visi klātesošie tika lūgti sasēsties aplī un paņemt iepriekš sagatavotās lapiņas ar dziesmu vārdiem. Kad dziedātāji bija iekārtojušies, Mažeika kundze pastāstīja par Lielās dienas svīnēšanas tradīcijām

cīņa pret nevēlamas propagandas ieklūdināšanu Latvijā, sabiedrības šķelšanu. Viens no ļoti svarīgiem faktoriem ir Latvijas iedzīvotāju dzīves līmeņa celšana. Sabiedrību vieglāk sašķelt, ja cilvēki ir neapmierināti ar savu materiālo stāvokli.

Pēc lekcijas katrs varēja uzdot augstajam viesim jautājumus par dzirdēto. Unjautājumu tiešām netrūka.

Kad politiskie temati bija aplūkoti un izsmelti, pasākuma viesi un rīkotāji varēja nobaudīt Mārites Rubins sagatavotās uzkodas un iedzert pa glāzei vīna.

Sadziedāšanās daļa sākās ar to, ka visi klātesošie tika lūgti sasēsties aplī un paņemt iepriekš sagatavotās lapiņas ar dziesmu vārdiem. Kad dziedātāji bija iekārtojušies, Mažeika kundze pastāstīja par Lielās dienas svīnēšanas tradīcijām

latviskā garā. Senos laikos pavasari un Lielo dienu Latvijā ļaudis gaidīja ar milzīgu nepacietību, jo garā, tumšā ziema ļaudis pamatīgi nogurdināja. Šī diena iekrita laikā, kad dienas gaņums bija vienāds ar nakts gaņumu, un tā bija tikpat mistiska un burvību pilna diena kā Ziemas un Vasaras saulgriežu naktis. Ar to saistītās dažādas paražas un ticējumi, ko pavadīja dziedāšana. Visa Mažeiku ģimene ir kā maza folkloras kopa, ieskaitot divus gadus veco meitiņu. Viņi uzsāka senās tautasdziesmas, un pārējie pievienojās. Drīz vien visas dziesmas bija izdziedātas, dažas no senajām paražām apgūtas, vakars noslēdzies.

Mažeiku ģimene spēja apvienot vienā vakarā politisku apskatu ar latviešu senajām tradīcijām. Liekas, vairākums no apmeklētājiem vairs neuztraucās, ka šīs divas pretrunīgās tēmas it kā nesaderētu kopā. Viņi ar interesi noklausījās priekšlasījumu un ar prieku kopā dziedāja senās tautasdziesmas. Šķiet, šo dažādo tematu vienojošais spēks bija pati Latvija, kas ieslēgta sirdīs un domās. Rūpējoties par mūsu dzimteni, tās drošību un labklājību, mēs nedrīkstam aizmirst arī senču dzīvesziņu un senās paražas.

Saskanīga pilnsapulce Milvokos

Jānis Stāks, Viskonsinas latviešu kredītsabiedrības (VLK) priekšnieks, atklādams biedru pilnsapulci 5. martā, uzaicināja visus klātesošos piecelties kājās un aplaudēt. Aplausiem bija divkārsa nozīme. Tie izskanēja par pagājušo 56. pastāvēšanas gadu un par biedriem pašiem. Priekšnieks raksturoja 2016. gadu kā panākumiem bagātu visās kategorijās. Tas iezīmējās ar augstākiem ienākumiem un augstākām divi-

panākumiem, jo biedri to atbalsta gan ar jauniem noguldījumiem, gan aizdevumiem. Savukārt valde un darbinieki turpina uzlabot pakalpojumus. Paldies tehnoloģijas komitejas locekļiem Intai Veldrei un Ēvijai *Haydin* par darbu, izveidojot jauno mājas lapu.

Kasīere Sandra Mednis pastāsta, ka VLK atbalstījusi ar vairāk nekā \$4000 latviešu sabiedrību; to starpā Milvoku plkv. O Kalpaka

Inta Veldre iepazīstina klātesošos ar topošo jauno tīmekļa vietni, kas vēl ir pārbaudes stadijā. Nākamā mēnesī apciemojiet mūs virtuālā pasaulē: wislat.com

Pēc Edvīna Erkmaņa ziņojuma par sekmīgu revīziju, sapulce ar aklamāciju uz nākošiem trim gadiem pārvēlēja šādus valdes locekļus: Eduardu Petrovski, Gunti Lauzumu un Edvīnu Erkmani.

Laimes spēlē uzvarēja: Edmunds Mednis, Paulis Rudzītis,

dendēm. Neizpalika arī kārtējās bonusa dividendes izmaksa. Tāpat pieaugumu uzrādīja aizdevumi, rezerves, pamatlīdzekļi, biedru akcijas un prēmijas. Aizdevumi turpina sagādāt 90% VLK peļņas.

VLK ir niecīga finanču jūrā, būdama procentuāli vienu vien simtdaļu no viena procenta auguma ziņā. Tai ir jābūt daudzveidīgai, atjautīgai un veiklai, lai atšķirtos no lielajām naudas iestādēm. Tā turpina lepoties ar

skolu, Čikāgas skolas Stariņu, latviešu centru Gaņezers, Milvoku Latviešu namu u.c.

Guntis Lauzums paskaidro par kredītkomitejas uzdevumu, kurš ir apstiprināt vai noraidīt aizdevumus. Viņš atzīst, ka aizdevumi ir auguši, bet, lai tie turpinātu segt VLK augstās noguldījumu likmes un ļautu tām augt, viņš mudina biedrus atcerēties savu kredītsabiedrību, kad iespēja pārfinancēt esošos parādus vai kad rodas jaunas prasības.

Lance Byrkit, Silvija Hunt un Ruta Mudlaff.

Noklausījušies visus ziņojumus, biedri un viesi baudīja pavāra Andra Antona gardās kotletes sēņu mērcē. Par dzērieniem rūpējās E. Petrovskis un par kafijas galdu Ingrida *Seraphim*. Milvoku Latviešu nama lejas zāles dekorācijas bija Sigrīdas Stāks ziņā: lila puķītes zaļās vāzītēs uz sidraba paliktņiem – jauki pavasara vēstneši.

VP

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Jauns Ginesa rekords sniegpulkstenišu stādīšanā Ventspilī

Ventspilī tika mēģināts uzstādīt Ginesa pasaules rekordu "Visvairāk cilvēku vienlaikus stāda sīpolpuķes". Rezultāti liecina, ka rekords ir sasniegts un Ventspils dāvana Latvijas simtgadei ir veiksmīgi sagatavota.

Ginesa pasaules rekords "Visvairāk cilvēku vienlaikus stāda sīpolpuķes" ventspilniekiem un pilsētas viesiem bija jāpārspēj – iepriekš uzstādītais rekords – 2014. gada 9. novembrī Brukveilas parkā, Birmingemā, Apvienotajā Karalistē 15 minūšu laikā 4250 sīpolpuķes vienlaikus iestādīja 850 cilvēku.

Bija nepieciešams pārspēt visus trīs nosacījumus – dalībnieku skaitu, sīpolpuķu skaitu, laiku. 6 minūtes 28 sekundēs un 44 sekundes simtdaļās 1293 dalībnieki iestādīja 7756 sīpolpuķu cerus. Sniegpulkstenītes veidoja Latvijas valsts kontūru un skaitli 100, kļūstot par dāvanu valsts simtgadē, ko svinēs nākamgad.

Rīgas pili tiek Latvijas valsts simtgades norišu veidotāji no visas Latvijas

Gatavojoties Latvijas valsts simtgades atklāšanai šā gada 4. maijā, Valsts prezidents, Latvijas valsts simtgades patrons Raimonds Vējonis Rīgas pili tikās ar Latvijas valsts simtgades norišu veidotājiem. Uz svinīgo darba tikšanos bija pulcējušies vairāk nekā 300 simtgades svētku organizatoru no visas Latvijas.

Tikšanās laikā pārrunāti jau paveiktie priekšdarbi un lielākie 2017. gadā gaidāmie simtgades notikumi. Uzmanējot klātesošos, Valsts prezidents izteica pateicību simtgades notikumu rīkotājiem par līdz šim padarīto darbu un aicināja iesaistīt svētku organizēšanā pēc iespējas vairāk Latvijas iedzīvotāju: "Simtgades svētkus veidosim mēs paši ar saviem sapņiem, savu enerģiju un idejām. Šī būs lieliska iespēja parādīt citiem, ko mēs esam sasnieguši un ko vēl plānojam paveikt. Tas,

kā noritēs svētki, būs atkarīgs no mums pašiem – vai spēsim simtgadi izveidot par visas tautas svētkiem vai spēsim aizraut pārējos," teica Raimonds Vējonis.

Latvijas simtgades birojs gatavojas svinību sākumam 4. maijā

Latvijas simtgades biroja jau paveiktie darbi un svinību sākums 4. maijā tika apspriesti svētku programmas atklāšanai veltītā sarīkojumā Rīgas pili. Svinīgo sarīkojumu ar uzrunu Rīgas pils Svētku zālē uzsāka Valsts prezidents Raimonds Vējonis sakot, ka: "Vēsture ir katras valsts stūrakmens. Atskatīšanās uz to ir ieskaits simtgadē. Svētki ir nozīmīgi mums visiem. Tie tiks ierakstīti mums vēsturē."

Valsts Robežsardzes Koordinācijas un sabiedrisko attiecību nodaļas priekšnieks Oskars Indriksone runāja par simtgades svinību 4. maijā paredzēto ozolu stādīšanu gar Latvijas robežu, kas būšot simbolisks vēstījums svētku sākumam, kas turpināsies piecu gadu garumā. Akciju organizē Iekšlietu ministrija kopā ar Simtgades biroju un Latvijas valsts mežiem. Tajā piedalīsies mazpulki, jaunsargi, skauti un gaidas. Pēc Indriksone teiktā, tiek veikta arī paredzēto ozolu iestādīšanas teritoriju labiekārtošana attiecīgo pašvaldību teritorijās. Sarīkojumā piedalījās arī kultūras ministre Dace Melbārde, un pēc viņas teiktā novadu darba grupām ir bijušas jau vairāk nekā 80 tikšanās, kurās ir iesaistījušās 15 NVO, kā arī Jauniešu rīcības komiteja un sadarbības padome. Iniciatīvas ir nākušas arī no ārvalstu latviešiem. Viņa arī pieminēja, ka lēmumu pieņēmuši valsts simtgades sarīkojumu organizēšanā arī bijuši ļoti pretimnākoši. Melbārde arī izteicās, ka jau līdz šim esot notikuši simtiem pašiniciatīvu darbību, kuŗas veikuši ne vien iedzīvotāji, bet gan arī uzņēmumi, Valsts kultūrkapitāla fonds, Vides izglītības fonds, kā arī reģionālās pašvaldības. Viņa arī izteicās, ka: "Ir jāpilnveido novadu savstarpējā sadarbība. Ir jāstiprina arī Latvijas starptautiskā reputācija."

Laikmetīgās mākslas centrs Latvijas valsts simtgades programmā

Sagaidot Latvijas valsts simtgadi, Latvijas Laikmetīgās mākslas centrs (LLMC) nākamgad plāno atklāt starptautisku laikmetīgās mākslas izstādi "Pārnēsājamās ainavas", no 2017. līdz 2019. gadam LLMC, iesaistot plašu Latvijas un starptautiskās mākslas jomas institūciju, pētnieku, kuratoru un mākslinieku loku, veidos četras "satelīztstādes" Parīzē, Ņujorkā, Gotlandē un Berlīnē, kur vēsturiski koncentrējusies Latvijas mākslinieku emigrācijas vide. Savukārt visa projekta centrā būs Rīga, kuŗā 2018. gadā Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā norisināsies Pārnēsājamo ainavu galvenā izstāde. Ņujorkas izstādi iezīmēs "Elles ķēķis" – neformāla dzejnieku un mākslinieku gru-

pa, kas trimdas gados kalpoja kā spēcīgs intelektuālās vides akumulators un latviešu radošās vides izdzīvošanas katalizators. Parīzes konteksts tiks izgaismots caur neparastu personību – dejojā un publicisti Aiju Bertrāni, kas kopā ar savu vīru, amerikāņu dejojā un mākslinieku Raimondu Dunkanu no 1920. līdz 1970. gadam Parīzē vadīja alternatīvas izglītības iestādi *Akademia*. Zviedriju Gotlandes izstādē iezīmēs gleznotājs Laris Strunke un viņa radošā darbība. "Šī būs nepārvērtējama iespēja iepazīstināt Latvijas sabiedrību ar ārvalstīs dzīvojošiem latviešu māksliniekiem, paplašināt zināšanas par mūsu neseno vēsturi, kā arī apskatīt pašreiz starptautiskā kontekstā tik aktuālo migrācijas tematu," informēja Krivalde.

Latvijas Institūts aicina iesaistīties akcijā "Izskrien Latviju pasaulē"

Lai Latvijā un pasaulē kopīgi sagaidītu Latvijas simtgadi, Latvijas Institūts (LI) kopā ar biedrību "VSK Noskrien" aicina tautiešus un Latvijas draugus iesaistīties akcijā "Izskrien Latviju pasaulē". Institūts aicina ikvienu aktīvu skrējēju vai gājēju izskriet, izbraukt ar riteni vai arī pat izpeldēt Latvijas kontūru un izmantot savas iecienītās aplikācijas, lai pēc tam ar rezultātu dalītos sociālajos tīklos, izmantojot tēmturi #izskrienLatviju.

Akcijas laikā interesenti vairākās pasaules pilsētās un lielpilsētās varēs izmantot jau iepriekš izstrādātus skriešanas maršrūtus Latvijas kontūras formā vai arī izveidot savus un dalīties ar tiem saviem ģimenes locekļiem, draugiem, kā arī kaimiņiem, norāda LI direktore Aiva Rozenberga. "Šādā veidā tautieši un Latvijas draugi visā pasaulē varēs iepazīstināt savus līdzilvēkus ar Latviju, pie reizes pastāstot dažādus faktus par mūsu valsti," stāsta Rozenberga, piebilstot, ka akcija savā veidā sasauca ar "Baltā galdauta svētkiem", kuŗi tiks svinēti 4. maijā – Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienā. Aicinājumam piedalīties akcijā jau atsaukušies arī Latvijas vēstniecību un diasporas organizāciju pārstāvji.

ASV kongresmeņi pauž stingru atbalstu Latvijas drošībai

9. aprīlī ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs tikās ar Amerikas Savienoto Valstu Kongresa delegāciju kongresmeņa Bila Šustera vadībā, lai pārrunātu transatlantiskās attiecības, Latvijas un ASV stratēģisko partnerību drošības un aizsardzības jomā, sadarbību transporta un enerģētikas nozarēs. Rinkēvičs uzsvēra ASV militārās klātbūtnes Baltijas valstu reģionā nozīmi, kā arī apstiprināja

Latvijas gatavību ieguldīt aizsardzībā, tostarp turpinot palielināt aizsardzības budžetu līdz 2% no IKP 2018. gadā. Ministrs iepazīstināja ASV kongresmeņus ar Latvijas transporta infrastruktūras priekšrocībām. Tāpat tika pārrunātas Latvijas un ASV sadarbības iespējas enerģētikas drošības jomā.

ASV kongresmeņi pauž stingru politisku atbalstu Latvijas drošībai. Latvija arī turpmāk var paļauties uz ASV Kongresa atbalstu. ASV kongresmeņi izteica pateicību Latvijai par izrādīto solidaritāti un sniegto palīdzību cīņā ar starptautisko terorismu. Īpaši nozīmīgi Latvijai izskanēja piedāvājums veidot sadarbību starp ASV un Latvijas ostām, kā arī izmantot ASV sašķidrinātās gāzes eksporta potenciālu. Tikšanās laikā tika pārrunātas arī aktuālitātes Eiropas Savienībā, Tuvajos Austrumos un attiecībā ar Krieviju. Vizītes laikā ASV kongresmeņu delegācija apmeklēja Ādažu militāro bāzi un piedalījās apaļā galda diskusijā par transporta jautājumiem.

Arhitektūras nedēļa Latvijā viesosies japāņu arhitekts Kengo Kuma

No 15. līdz 19. maijam Latvijā tiks svinēta Arhitektūras nedēļa, kuŗas ietvaros norisināsies vairāki sarīkojumi ar mērķi veicināt diskusiju par to, kas ir laba arhitektūra, izcēl Latvijas arhitektūras izcilākos sasniegumus pēdējā gada laikā un veicināt plašākas sabiedrības iesaisti arhitektūras vidē. Sarīkojuma laikā 19. maijā Dzintaru koncertzālē būs iespēja apmeklēt arī izcili Latvijas un ārvalstu arhitektu bezmaksas vieslekcijas. Šogad vienojošā tema būs arhitektūras mērogs un apkārtējā vide, un īpašais viesis šogad ir viena no arhitektūras pasaules nozīmīgākajām personībām – arhitekts Kengo Kuma.

Kengo Kuma

Kengo Kuma ir viens no atpazīstamākajiem mūsdienu arhitektūras nozares pārstāvjiem un vairākkārtējs prestižās Prickera balvas nominants. Kengo Kuma šobrīd strādā pie Tokijas 2020. gada Olimpisko spēļu stadiona projekta, un Latvijā viņš lasīs vieslek-

ciju Latvijas Arhitektūras gada balvas ietvaros. Tāda mēroga vieslekcija ir īpaši notikums Latvijas kultūras dzīvē.

Latgales lamellofons Latvijas simtgadei

Latgales vēstniecībā *Gors* koncertuzvedumā "Latgales gredzens" klausītāji pirmo reizi ieraudzīs un dzirdēs jaunu mūzikas instrumentu, kuŗam dots nosaukums lamellofons (*attēlā*).

Lamellofona izgatavošana aizņēmusi pusgadu, katrs pods atšķiras pēc izmēra un faktūras

Nosaukums "lamellofons" ir saliktenis no latīņu vārda *lamella*, kas nozīmē "plate", un grieķu vārda *phonos* – "skaņa". Lamellofonu radījis mūzikas instrumentu meistars Aleksandrs Maijers, to iespēlējis Latvijas Radio koris mēģinājumos Sigvarda Kļavas vadībā. Lamellofona priekštecis bijis no tukšiem *Actimel* jogurta trauciņiem un metāla caurumplātēm uzmeistarots instruments, kas vēlāk uzlabots. Māla podu komplektu uztaisījis Daugavpils mākslinieks Mairita Folkmane, metāla konstrukcijas rāmjus – metinātājs Jāzeps Mikšņa. Katrs pods atšķiras pēc izmēra un faktūras, dažiem ir starpsienas. Daži podi izskatās pēc stilizētām vāzēm. Visi podi ir glazēti tikai no iekšpuses, lai mālu un līdz ar to skaņējumu neietekmētu mitrums. Plātnēs virs poda ir caurums, lai veidotu kopīgu akustisko sistēmu ar metāla plāksni. Katram no 38 podiem ir sava skaņa. Mazākais pods ir aptuveni 5 cm augsts, lielākais pods – aptuveni 60 cm. Vienlaikus lamellofonu var spēlēt līdz pat astoņiem cilvēkiem.

Sigvards Kļava ir arī idejas iniciators Latvijas simtgades koncertuzveduma četru stāstu ciklam ar nosaukumu "Latvijas gredzens". "Veidojot un sapņojot par Latgales stāstu, mēs mēģināsim atstāt šo unikālo kultūras vidi, kas raksturīga tikai Latgalē, kur šī katoliskā tradīcija ir pilnībā saaugusi ar tradicionālo kultūru," saka Sigvards Kļava. Koncertuzvedumu laikā tiks izstāstītas un parādītas Latvijas četru novadu – Latgales, Kurzemes, Vidzemes un Zemgales – vērtības un unikālitate. Stāsti tiks izstāstīti un parādīti divu gadu laikā līdz Latvijas simtgadei.

Ministru prezidenta vizīte Ukrainā

Ministru prezidents uzturas vizītē Kijevā, kur tiekas ar Ukrainas premjerministru V. Groismanu, kā arī piedalās Baltijas valstu premjēru un Ukrainas valdības vadītāja tikšanās reizē.

(Turpināts 10. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Ministru prezidents Māris Kučinskis Kijevā piedalījās tikšanās reizē ar Igaunijas premjermīnistrus Jiri Ratasu, Lietuvas premjermīnistrus Saulu Skverneli, kā arī Ukrainas premjermīnistrus Volodimiru Groismanu

Ministru prezidents Māris Kučinskis, uzturēdamies Kijevā, tikās arī ar Ukrainā dzīvojošās latviešu diasporas pārstāvjiem, kā arī uzņēmējiem. Tikšanās laikā, kas norisinājās Latvijas vēstniecībā Ukrainā, Ministru prezidents informēja diasporas un biznesa pārstāvjus par Latvijā uzsāktajām reformām izglītības sistēmā, veselības aprūpē un nodokļu politikā. Iedzīvotāji, kuri bija ieradušies, interesējās par Latvijā notiekošajiem procesiem, kā arī Latvijas un Ukrainas ekonomisko sadarbību un tās iespējām nākotnē. Kučinskis, atbildot uz jautājumiem par valdības īstenoto politiku, apliecināja, ka pērn apstiprinātais Valdības rīcības plāns tiks īstenots, neraugoties uz gaidāmajām vēlēšanām. Viņš uzsvēra reformu nepieciešamību, turklāt neatliekot tās uz vēlāku laiku, lai Latvijas tautsaimniecība varētu attīstīties.

Latvijā ierodas Slovkijas bruņoto spēku militārā tehnika

5. aprīlī Latvijā nogādāta Slovkijas bruņoto spēku 13. mehānizētā bataljona militārā tehnika, tai skaitā kājnieku kaujas mašīnas BVP-2. Latvijā ierodas Slovkijas bruņoto spēku mehānizētā kājnieku rota, kuŗas sastāvā Latvijā uzturēsies aptuveni 150 Slovkijas bruņoto spēku kuŗavīru un vairāku veidu tehnikas vienības no 13. mehānizētā bataljona Levice.

Slovkijas bruņoto spēku mehānizētā kājnieku rota Latvijā tiek izvietota, īstenojot NATO galotņu apspriedē (samitā) Varšavā pieņemto lēmumu par Višegradas valstu bruņoto spēku iesaisti Baltijas reģiona drošības stiprināšanā. Irodoties Latvijā trīs mēnešu rotācijā, Slovkijas bruņoto spēku rota piedalīsies kopīgās mācībās ar Nacionālo bruņoto spēku Sauszemes spēku kājnieku brigādes 1. mehānizēto kājnieku bataljonu, tai skaitā, starptautiskajās mācībās *Summer Shield XIV* un *Saber Strike 2017*. Slovkijas mehānizētās kājnieku rotas klātbūtne Latvijā stiprinās NATO kolektīvo drošību pie alianses austrumu robežas un sekmēs bruņoto spēku savstarpējo savietojamību.

Jūnijā Latvijā notiks vērienīgas starptautiskās militārās mācības

Jūnijā paredzētās starptautiskās mācības *Saber Strike* būs vērienīgākās starptautiskās mācības, kādas Latvijā notikušas pēdējo 25 gadu laikā. Ādažu bazē sagaidot Latvijas drošības stiprināšanai paredzēto Slovkijas bruņoto spēku mehānizēto kājnieku rotu, atzina aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis (ZZS). No 5. līdz 16. jūnijam plānotas ikgadējas bataljona līmeņa stābu un apakšvienību apvienotās Sauszemes un Gaisa spēku mācības *Saber Strike* operāciju plānošanai un vadīšanai, sadarbības pilnveidošanai starp apakšvienībām un ar starptautiskajiem partneriem. Mācībās piedalīsies NATO dalībvalstu militārās vienības no Kanādas, Lielbritānijas, Itālijas, Lietuvas, Norvēģijas, Polijas, Slovkijas, ASV un Latvijas.

Konkurss "Eiropas Savienība manā reģionā"

Ārlietu ministrija izsludina konkursu, kas veltīts Eiropas dienai 9. maijā. Skolēni vai studenti aicināti veidot ziņu video sižetus par labajiem darbiem savā ciematā, pilsētā, novadā. Sižetam ir jāatspoguļo labie darbi, kas īstenoti, pateicoties Eiropas Savienības sniegtajām iespējām. Tie varētu būt, piemēram, stāsti par skolu ēku izbūvi vai rekonstrukciju, pieredzi studiju apmaiņas programmās, infrastruktūras uzlabojumiem vai citām pozitīvām pārmaiņām jūsu apkaimē. Ar viedtālruni nofilmēt video sižetu latviešu valodā; maksimālais ga-

rum – 5 minūtes. Montāžai var izmantot jebkādu palīgprogrammu. Nofilmēto materiālu ievietot Facebook un saiti atsūtīt uz Ārlietu ministrijas e-pastu: media@mfa.gov.lv. Neaizmirstiet pievienot īsu aprakstu par sižetu un tā veidotājiem!

Konkurss notiks no 5. aprīļa līdz 2. maijam. Žūrija izskatīs katru iesūtīto darbu un vērtēs to, pamatojoties uz šādiem kritērijiem: informācijas un satura kvalitāte; erudīcija; materiāla oriģinalitāte un prezentācijas izteiksmīgums. Labāko darbu autori tiks apbalvoti 9. maijā Ārlietu ministrijā.

Andris Nelsons Hārvarda universitātē

vadīja diskusiju par Bostonas Simfoniskā orķestra vēsturi un nākotnes iespējām. 11. aprīlī notika paneldiskusija Hārvardas universitātē ar nosaukumu *A Conversation with Conductor Andris Nelsons*. Piedalījās Andris Nelsons, Bostonas Simfoniskā orķestra direktors *Mark Volpe*, *Tanglewood* direktors *Anthony Fogg*, un *Harvard-Radcliffe* orķestra vadītājs *Federico Cortese*, prof. *Anne Shreffler* vadībā.

Latgalē plauks franču pavasarī

Pūpolsvētdienā, 9. aprīlī, uz pavasarīgu koncertu Francijas noskaņās aicināja Rēzeknes kamerorķestris un vijolniece Olivija Steindlere, kuŗu izpildījumā izskanēja Žorža Bizē, Kamila Sēnsāns, Morisa Ravēla un citu franču komponistu skaņdarbi. Orķestra diriģents Jānis Stafekis, komentējot izvēlēto programmu, saka: "Veidojot koncerta programmu ar Rēzeknes kamerorķestri, allaž vēlos tajā iekļaut jaunajiem mūziķiem saistošu, mūzikāli daudzveidīgu un uz orķestra izaugsmi vērstu programmu. Tāpat savos koncertos mēģinām piesaistīt mūsu klausītājam interesantus solistus – šoreiz tā būs Francijā dzīvojošā vijolniece Olivija Steindlere – vienīgā man zināmā vijolniece, kuŗa atskaņojusi Paganīni "24 kaprizes" dzīvajā izpildījumā vienā koncertā. Tas ir fakts, kas runā pats par sevi"

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

VĒSTNICĪBU ZIŅAS

ĒGIPTĒ. 10. aprīlī vēstniecības Ēģiptē 2. sekretārs Edgars Poļanskis un projektu koordinators Omārs Gehads (*Omar Gehad*) tikās ar Helvanas universitātes Mākslas fakultātes dekāna vietnieku Ehabu Ezatu (*Dr. Ehab Ezzat*), lai pārrunātu sadarbības iespējas starp Latviju un Ēģipti izglītības, kultūras un vides aizsardzības jomā. Universitātes pārstāvis puda interesi par pasniedzēju un studentu apmaiņu starp Helvanas universitātes Mākslas fakultāti, Latvijas augstskolu mākslas fakultātēm un, jo īpaši, ar Latvijas Mākslas akadēmiju (LMA). E. Ehaba ierosināja noslēgt attiecīgus saprašanās memorandus, kā arī apsveica ideju organizēt LMA pārstāvju meistarklasi Ēģiptes studentiem. Dekāna vietnieks iepazīstināja ar Helvanas universitātes dalību projektos Ēģiptē vides aizsardzības jomā. Latvijas un Ēģiptes attiecības ir ļoti labas un draudzīgas. Vienlaikus saglabājas būtisks to padziļināšanas potenciāls, tai skaitā kultūras jomā. Svinot Latvijas Republikas simtgadi, paredzēta virkne projektu Latvijas atpazīstamības veicināšanai Ēģiptē.

POLIJA. 8. aprīlī Latvijas vēstniecība Polijā pulcināja tautiešus, lai, Lieldienas sagaidot, atcerētos Latviešu Lieldienu tradīcijas. Vecāki kopā ar bērniem meklēja olas, paslēptas zālē un krūmos, ripināja tās no paštaisītajām slīdēm, bērni veidoja Lieldienu kompozīcijas, vecāki dalījās olu krāsošanas pieredzē. Neskatoties uz dažreiz ilgi nodzīvotu ārpus Latvijas laiku, visi ļoti atcerējās Lieldienu ticējumus: viktorinā par Lieldienu ticējumiem neviens nepalika bez apbalvojuma. Svētku kulminācijā notika sacensības olu nešanā karotēs un lēkāšana maigos; sacensību dalībnieki atjaunoja enerģiju, cienājoties ar pasceptām kūkām un gardumiem. Sarīkojuma nobeigumā tās dalībniekiem tika novēlēta laba veselība ar pūpolu zaru palīdzību.

ŠVEICE. Latvijas kultūras ministre Dace Melbārde 1. aprīlī apmeklēja Lugano un tikās ar Lugano pilsētas mēru Marco Borradori. Ministre pārrunāja Latvijas un Šveices kultūras sakaru stiprināšanu un iespējas turpmākās sadarbības padziļināšanā, veidojot Raiņa un Aspazijas piemiņas ekspozīciju. Vizītes laikā starp Latvijas Memoriālo muzeju apvienību un Lugano pilsētas pašvaldību tika noslēgta un parakstīta vienošanās par Rainim un Aspazijai, kā arī Latvijas un Šveices attiecībām veltītas ekspozīcijas izveidi. Plānots, ka ekspozīcija Lugano Vēstures archīva telpās tiks atklāta 2018. gadā, svinot Latvijas simtgadi. Tikšanās laikā Latvijas kultūras ministre D. Melbārde izteica arī pateicību bijušajam Lugano Vēstures archīva direktoram A. Džili par ilggadējo darbu un ieguldījumu Latvijas kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanā, kā arī pasniedza Ministru kabineta Atzinības rakstu. Vizītes laikā ministre kopā ar delegāciju un jauno Lugano arhīva direktoru Pietro Montorfani apmeklēja Raiņa un Aspazijas muzeju un viņiem veltīto pieminekli.

IGAUNIJA. Tallinā Latvijas vēstnieks Igaunijā Juris Bone atklāja izstādi "Latvijas Arhitektūras gada balva 2016", kas ir ikgadējs augstākais apbalvojums Latvijas arhitektūrā ar mērķi apzināt un popularizēt labākos sniegtumus un veicināt arhitektūras augstvērtīgu attīstību. 2016. gadā konkursam tika pieteikti daudzi liela mēroga sabiedriski objekti, piemēram, Latvijas Nacionālais mākslas muzejs, Liepājas kultūras centrs *Lielais dzintars* u.c. Izstādē iekļauti arhitektūras darbi, kuŗu veidošanā piedalījušies arī ārvalstu profesionāļi.

LIETUVA. Viļņā, Lietuvas edukoloģijas universitātē, tika atklāta divu dienu starptautiskā konference "Lituanistika (baltistika) mūsdienu mācību procesos". Konferences atklāšanā ar uzrunām uzstājās Lietuvas edukoloģijas universitātes rektors, akadēmiķis Alģirds Gaižutis, Latvijas vēstnieks Lietuvā Dr. Einars Semanis un Gruzijas vēstniece Lietuvā Khatuna Salikvadze. Latvijas vēstnieks uzsvēra, ka sadarbība starp Latviju un Lietuvu studiju un zinātnisko pētījumu jomā Baltisiti- kas nozarē ir ražīga un intensīva.

KRIEVIJA. Latvijas vēstniece Krievijā Astra Kurme apmeklēja Tatarstānas Republiku, lai piedalītos seminārā "Atklāj Latviju ar *airBaltic* Kazaņā, kas veltīts lidsabiedrības *airBaltic* jaunā avioreisa Rīga – Kazaņa atklāšanai. Semināra ievadrunā vēstniece Astra Kurme uzsvēra, ka jaunais avioreiss būs papildu stimuls biznesa un tūrisma kontaktu attīstībai starp Latviju un Tatarstānu. *airBaltic* pirmais lidojums reisā Rīga – Kazaņa notiks 26. aprīlī. Semināru organizēja Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra un lidsabiedrība *airBaltic* sadarbībā ar Tatarstānas Republikas institūcijām.

UNGĀRIJA. Latvijas vēstniecība Ungārijā kopā ar Latvijas investīciju un attīstības aģentūru (LIAA), Rīgas tūrisma attīstības biroju *LIVE RIGA*, nacionālo aviosabiedrības *airBaltic* un Budapeštas lidostu rīkoja tūrisma veicināšanas semināru Ungārijas tūrisma nozares profesionāļiem un žurnālistiem. Latvijas vēstnieks Vilmārs Heniņš, atklājot sarīkojumu, informēja klātesošos par Latvijas kā tūrisma galamērķa priekšrocībām un Latvijas piedāvātā tūrisma aktivitāšu klāsta daudzveidību, aicinot par Ungārijas tūrisma galamērķi izvēlēties Latviju.

UZBEKISTĀNA. Fergānas ielejā Uzbekistānā notika Latvijas lauksaimniecības un pārtikas preču standartizācijas un sertifikācijas ekspertu konsultatīvās tikšanās ar vietējiem uzņēmējiem, lai sniegtu atbalstu un dalītos pieredzē par ražošanas procesu un saražotās produkcijas harmonizēšanu ar ES normatīvos noteiktajām prasībām, tā veicinot Uzbekistānas lauksaimniecības nozares attīstību un eksportspējas. Latvijas eksperti tikās un sniedza konsultācijas Fergānas uzņēmumam, kuŗa pamatdarbības joma ir svaigu augļu eksports. Uzņēmums iesniedza pieteikumu Latvijas Sertifikācijas un testēšanas centra pārstāvim par iekļaušanos bioloģiskās lauksaimniecības kontroles sistēmā, lai saražotajai produkcijai nākotnē nodrošinātu plašākas eksporta iespējas. Tāpat eksperti apmeklēja Fergānas biškopju asociāciju, kur dalījās pieredzē un nodibināja kontaktus turpmākai sadarbībai.

POŠAMIES UZ ESLINGENU!

2017. gada 15. – 18. jūnijā

Visa informācija un aktuālās ziņas pieejamas mājaslapā:

www.esslingen2017.de

Sekoiet mums līdzī arī Facebook: www.facebook.com/esslingen2017

Svētku rīkotāji: SAIME

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

Džalilovs, Lukašenko, Asads, Medvedevs: tās ir, var teikt, darbojošās personas (*dramatis personae*) drāmā, kuņas centrā ir Krievijas Federācijas prezidents.

22 gadus vecais Kirgizstānā dzimušais uzbeķis Akbaržons Džalilovs, kurš uzspridzinājies Pēterburgas pazemes vilciena 4. vagonā, raujot sev līdzī nāvē 14 cilvēkus, varēja zināt, ka tai pašā dienā tai pašā Pēterburgā uzturēsies Krievijas Federācijas prezidents Vladimirs Putins, kuņam bija gara un nozīmīga saruna ar Baltkrievijas prezidentu Aleksandru Lukašenko. Varēja zināt, bet ja šis samērā nesen par radikālu islamistu tapušais puisis

to nezināja, tā būtu gandrīz vai mistiska sakritība.

Putinam šis terrora akts acimredzot kļuvis par gaidītu (?) iegastu skrūvju pievilkšanai visās jomās, ne tikai “apkarotot teroru”. Viņam tai drūmajā dienā bija gandarījums par darījumu (“deal” Trampa garā), kas noslēgts ar Aleksandru Lukašenko: ieilgušais abu valstu strīds sakarā ar nedzēsto parādu par gāzes piegādi neregulēts, Krievija atjaunos naftas piegādi Baltkrievijai – 24 miljonus tonnu gadā, un Krievijas “Gazprom” 2018. un 2019. gadā piegādās Baltkrievijai gāzi ar krietnām atlaidēm. Lukašenko acimredzot savukārt garantēja

Putinam “nenosvērties uz Rietumiem” un turpināt izrēķināšanos ar nacionāli demokrātisko opozīciju, un aplūsināt vēsturiskās atmiņas par laikiem, kad baltkrievu novadi ietilpa Lietuvas dižkunigaitijā, kuņai Maskavija bija ienaidnieks.

Nākamajā dienā pēc terrora akta Pēterburgā un “Putina-Lukašenko pakta” faktiskā Kremļa vasa – Asada režīma aviācijas uzlidojumā Hanhaihunus pilsētai Sīrijas ziemeļrietumos, ko kontrolē šī režīma pretinieki, tika lietota indīga gāze – sarīns, un mokās gāja bojā 58 cilvēki, tostarp 11 bērni. Tātad Krievijas luteklis Asads rupji lauzis solījumu, ko viņš 2013.

gadā deva ASV prezidentam Obamam – likvidēt savus ķīmisko ieroču krājumus. Atceramies – toreiz Obama jau gatavojās sabumbot Asada rezidenci Damaskā, darot galu viņa režīmam, kad iejaucās Putins un izglāba Asadu, pierunājot viņu atteikties no ķīmiskajiem ieročiem uz visiem laikiem. Te nu mēs redzam, ka šis solījums laužs.

Tai pašā 4. aprīlī pēc spītīgas deviņu dienu klusēšanas “ņēma vārdu” Krievijas premjerministrs Dmitrijs Medvedevs, reaģējot uz pret viņu septēm un alkatību vēstajām demonstrācijām 84 Krievijas pilsētās: šos mītiņus esot organizējusi “zināmā persona”, kuņas

vienīgais nolūks esot “aicinājums padarīt viņu par prezidentu” ... Alekseja Naļņija vārdu Medvedevs, kuņu 26. marta demonstranti raksturoja kā “nožēlojamu glēvuli”, neminēja. Naļņija vadītā Korupcijas apkarošanas fonda dokumentālo filmu “Viņš jums nav Dimons” Medvedevs nosauca par “niekiem”, par “kompotu”, kur miņēti viņam nepazīstami cilvēki, un vietas, kur viņš nekad neesot bijis. Naļņija vārdu Medvedevs tā arī nav pieminējis. Vai baidās “kā velns no krusta”? Jebkurā gadījumā Putins taču neuzmetis Medvedevu – savu studijubiedru no Ļeņingradas Ždanova universitātes juridiskās fakultātes.

Darbojošās personas drāmā,
kuņas centrā ir Putins

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

KĀRLIS
STREIPS

Latvijas Republikas simtgadi svinēsīm pēc 20 mēnešiem. Nav daudz organizāciju mūsu valstī, kas dibinātas pirms valsts dibināšanas – pāris politisko partiju, vairākas studentu korporācijas, Rīgas Latviešu biedrība. 7. aprīlī simtgadi svinēja latviešu skautu organizācija.

Es pats savulaik biju gan mazskauts, gan arī skauts, un tas bija manā dzimtajā Čikāgā. Nekāds dižais skauts gan nebiju, maz no tā, ko skauti darija, man šķita īpaši interesanti. Piemēram, reizi gadā bija lielā skautu un gaidu nometne. Tā bija Viskonsinā, dziļi mežā. Bija jāguļ teltīs, kas manī ir radījis dziļu nepatiku pret gulēšanu ārā, un tādu sajūtu izjūtu joprojām. Riebās ārpus tēšu pilsētiņas izraktā āra tualete. Neredzēju lielu jēgu mācīties dažādu mezglu siešanu. Protams, bija draugi un tas bija jauki. Ar sevišķi lielu labpatiku atceros nakts dežūras. Nezināju un nezinu, kāpēc mēs nakts melnumā dežūrējām. Vai tad uzglūnēja kādas lielas briesmas? Taču visskaitākais bija naksnīgās debesis – virs tumšā meža zaigojās zvaigznes. Tas bija, kā mēdza teikt mana nelaikē vecāmamma, skaistums bez gala.

Latvijā skautisms ienāca no Krievijas. Grupiņa latviešu jauniešu, kuņi Pirmā pasaules kara laikā tur bija bēgļi, pirmoreiz sastapās ar skautiem, un, kad viņi atgriezās Latvijā, pirmie pulciņi uzsāka darbību Rīgā, Cēsīs, Alūksnē, arī Jelgavā un Talsos. Gaidu organizācija dibināta 1922. gadā. 1920. gada septembrī Latvijas skauti tika uzņemti globālajā skautu organizācijā.

Latvijā Skautu centrālā organizācija reģistrēta 1921. gada 6. aprīlī. Nākamajā mēnesī bija organizācijas pirmā biedru sapulce, kuņā tika ievēlēta pirmā Centrālā pārvalde. Tās priekšnieka amatā

ievēlēja ģenerāli Kārlī Gopperu, kuņš pēc tam kļuva par pirmo un vienīgo Latvijas skautu prezidentu. Skautu kustība attīstījās ļoti strauji, laikā līdz 1940. gadam Latvijā bija notikušas četras lielās nometnes. 1933. gadā Latvijā viesojās R. Bēden-Pauels un par savu ieguldījumu saņēma 1. šķiras Triju Zvaigžņu ordeni. Tas bija liels pagodinājums. Mūsdienās augstākās pakāpes ordeni piešķir tikai un vienīgi valstu vadītājiem. Pirmais pēc neatkarības atjaunošanas to saņēma Francijas toreizējais prezidents Fransuā Miterāns, tad Zviedrijas karalis un karaliene, pēc tam Lietuvas un Igaunijas prezidenti, arī Lielbritānijas karaliene Elizabete.

Brīvvalsts perioda beigās Latvijā bija 205 skautu vienības, kopumā ar 8114 dalībniekiem. Kopumā notika padomju okupācija, skautu organizācija tika likvidēta, ģenerālis Goppers nošauts, daudzi skauti un viņu vadītāji apcietināti, nogalināti, izsūtīti.

Liels skaits, protams, devās trimdā. Latviešu vienības pēc kara izveidojās Vācijā, Beļģijā, Dānijā, Austrijā un Zviedrijā, vēlāk arī Kanādā, Austrālijā un Amerikā. Šais valstīs latviešu skauti un gaidas darbojas vēl joprojām.

Skautisms atgriezās Latvijā kopā ar Atmodu, un sākumā tika izveidots Latvijas skautu un gaidu atjaunošanas klubs. Latviešu skauti un gaidas no ārzemēm daudz palīdzēja procesa atjaunošanā. Latvijas skautu un gaidu kustības 1990. gadā apvienojās un izveidojās Latvijas Skautu un gaidu centrālā organizācija (LSGCO). 1993. gadā Pasaules skautu konferencē Taizemē Latvijas skauti tika atjaunoti Pasaules skautu organizācijā. Oficiālo atzīšanas rakstu tie saņēma nākamajā Pasaules skautu konfe-

rencē Norvēģijā 1996. gadā.

Mūsdienās Latvijā ir 20 skautu un gaidu vienības Rīgā, Daugavpīlī, Ķekavā, Jelgavā, Ogrē, Kocēnos, Carnikavā, Valmierā, Jūrmalā, arī Vabolē (ir arī tāda apdzīvota vieta mūsu valstī). Rīgā esot aptuveni 200 aktīvu skautu un gaidu. Tas nav īpaši liels skaits, mūsdienās jaunieši vairāk interesējas par internetu un sociālajiem tīkliem nekā par to, ko dara skauti. Taču tie, kuņi ir iesaistījušies, dara labus darbus. Piemēram, šogad Latvijas skauti un gaidas ir apņēmušies laikā pirms Latvijas simtgades izdarīt 100 labus darbus. Pirmais darbiņš bija tamborēt zābaciņus priekšlaicīgi dzimušiem bērniņiem Rīgas Dzemdību namā. Rīgas 69. skautu un gaidu vie-

ribas dalībniece Sanita Salguss: “Iespēja palīdzēt un paveikt ko labu kādam citam ir kas īpašs. Esmu pārliecināta, ka mūsu tamborētās zeķītes priekšlaicīgi dzimušajiem bērniem būs noderīgas un palīdzēs mazajiem un viņu vecākiem.” Pērn 17. novembrī Pasaules priekšlaicīgi dzimušo bērnu dienā mediķi no gaidām (neviens puisis droši vien ar zābaciņu tamborēšanu nedarbojas) saņēma gandrīz 100 pārus zābaciņus.

Par akciju tās vadītājs Nils Klints saka tā: “Ar šo vēlamies rosināt sabiedrību darīt labu. Akcijas gaitā rosināsim skautus un gaidas darīt patiešām nozīmīgus un sabiedrībai derīgus darbus, nesot šo ideju arī tālāk. Atcerēsimies, ka skautu kustību

taču sākās ar mērķi padarīt šo pasauli labāku. Domāju, ka tas mūsdienās ir vēl aktuālāk.”

Latvijas skautiem un gaidām lielā simtgades nometne būs šogad augustā. Skauta solījums skan šādi: “Modrībā par savu godu apņemos visiem spēkiem centies būt uzticīgs Dievam un Latvijai, palīdzēt tuvākajam katrā brīdī un pildīt skautu likumus.” Savukārt skauta likumi ir šādi: “Skauts ir patiess, uzticīgs Tēvijai, pašai ziedzīgs un palīdzīgs, draudzīgs un iecietīgs, pieklājīgs, dabas draugs, paklausīgs, možs grūtībās, darbīgs un taupīgs, tīrs domās, vārdos un darbos.” Un skauta devīze – “Esi modrs!” Atbilde – “Arvien modrs!”

Novēlu visiem skautiem un gaidām – esi modrs!

SIMTGADE

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

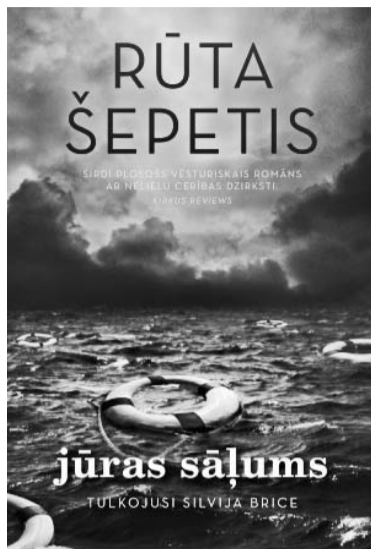
+371 – 672 225 09

www.leta.lv

EDUARDS SILKALNS

Kā sīkais mammai pie rokas Gotenhāfenā, tagadējā Gdīnā, ar bēgļu evakuācijas kuģi *Monte Rosa* ierados 1944. gada 11. augustā. No augsta klaja pirmoreiz ieraugot svešu zemi, kā apreibis teicu: "Te nu gan ir daudz skaistāk nekā Latvijā." Mamma atbildēja, ka ikvienam cilvēkam skaistākā esot viņa paša zeme. Šī man bija tāda patriotiskās audzināšanas pieredze, kas visu mūžu saglabājusies atmiņā. Gotenhāfenā nācās pavadīt laikam tikai pāris dienu, kad jau saņēmām atļauju braucienam ar dzelzceļu uz Šverīnu Meklenburgā.

1944./45. gada ziemā, Lielvācijai sašaurinoties, zemes ceļš uz Hitlera Reicha rietumu daļu bija slēgts. Taču, kā lasām tūdaļ ap-

skatāmajā romānā, "no Austrumprūsijas dziļumiem un no Baltijas valstīm Gotenhāfenā bija ieraudis simtiem tūkstošu bēgļu". Kā vāciešiem dabūt viņus tālāk prom no varas, no kuņas viņi bēga? Pa jūru, protams.

Lietuviešu izcelsmes amerikāņu rakstniece Rūta Šepetis grāmatas *Jūras sāļums* pirmajā pusē parāda cilvēku masas plūsmu Gotenhāfenas virzienā no četru individu skatpunkta. Pamišus katrs no viņiem izstāsta paša piedzīvoto. Tur ir lietuviete Joana no Biržiem un viņas simpatija Floriāns. Tad ir poliete Emīlija Stožeka, meitene no Ļvovas, kas piesavinājusies kādas kara apstākļos mirušas latvietes dokumentus un izliekas par latvieti. Vēl ir karstasinīgi nacistiski noskaņots jauns vācietis Alfrēds, kam paredzēta vieta evakuācijas kuģa *Vilhelms Gustlofs* apkalpē. Kādā no daudzajām vēstulēm savai mājās palikušajai meitenei Hannelorei viņš lepojas, ka izglābis Vācijas Emīliju, "kuņas vaibsti pilnībā atbilda Reicha standartiem". Zīmīgi, ka visu šo četru vārdi nodaļu virsrakstos rakstīti ar mazo sākumu burtu, it kā tie būtu sugas vārdi, ne īpašvārdi. Tā parādīts, ka joānu, floriānu, emīliju un alfrēdu cilvēku masā varēja būt daudz un jebkuŗš. Tomēr viņiem visiem dotas arī individuālas iezīmes.

Romāna otra puse jau risinās uz kuģa *Vilhelms Gustlofs* un ārkārtīgi saistoši parāda kuģa bojā-

eju krievu torpedēšanas rezultātā un cilvēku izmisīgo cīņiņu par dzīvību un pret nāvi. Izcelti kuģa grandiozie apmēri. Kuģis bijis savam laikmetam īsts luksusa kuģis ar 50 vannas istabām, 100 dušām un 145 tualetēm. Kaut paredzēts bagātnieku šķīrai, kas mīl izplesties, kuģis 1945. gada janvārī ticis pieblīvēts maksimāli pilns ar apmēram 10 000 cilvēku, no kuriem, ceļa mērķi Ķīli nesasniedzot, 30. janvārī bojā gājuši ap 9000.

Ir romāni, kuŗu pievilcība slēpjas apstākļi, ka lasītājam grūti uzminēt, kas nu notiks tālāk, un viņam patīk ļaut rakstniekam viņu nemitīgi pārsteigt. Rakstnieks ir vizināts, bet lasītājs – nezināts, kam tādām būt labi patīk. Tad vēl ir citi romāni, kuŗu iznākumu lielos vilcienos lasītājs jau var paredzēt vai pat zināt. *Jūras sāļuma* gadījumā var jau izlasīt uz grāmatas aizmugurējā vāka, ka romāns "balstās uz faktiem par bēgļu evakuācijas kuģa *Vilhelms Gustlofs* bojāeju... – vēsturē lielākā kuģa katastrofu."

Izsekojot cilvēku gaitām cauri Austrumprūsijai, kad, glābdami kailās dzīvības no kara apkampieniem, viņi nezina, ka drīz vien tās zaudēs, nonākuši jūras apkampienos, lasītājs ar katru lappusi vairāk sāk justies pēc visziņa. Tādām justies ir gluži patīkami. Lasītājs var iztēloties sevi pat vai Dieva lomā, kam jau iepriekš zināmi nākotnes notikumi. Lasītājs vienīgi nezina sagaidāmo notikumu detaļas un

to, vai kuģa katastrofu pārdzīvos viņa lappušu gaitā arvien labāk iepazītais četrats.

Rūta Šepetis ir spēcīga rakstniece. Viņas īsās nodaļas ne vien ņem vērā mūsdienu lasītāju īsos koncentrēšanas spēju saglabāšanas laika periodus, bet vairo arī aprakstīto situāciju drāmatismu. Efektīgi ar blikšķi pirmo četru nodaļu beigās, kad lasītājam paliek neskaidrs, vai stāstītāji vēl dzīvi jeb vai viņiem trāpīts. Ne mazāk efektīgas ir it kā pusvārdiem izstāstītās, apraktās, daudziem blikšķiem papildītās četras nodaļiņas tūdaļ pēc kuģa torpedēšanas. No četrām galvenajām personām spilgtākais šķiet Alfrēds, Hitleram un viņa mācībai uzticīga cilvēka tēls, kas pārliecina. Romāna tulkotāja ir viena no Latvijā pazīstamākajām, kaut biežāk, liekas, viņa tulko no vācu valodas. Gribas "piekasīties" tikai vārdam "medmāsa", kas ir padomju laika veidojums: 1944. gadā, cik no savas bērnības atceros, tika runāts par žēlsirdīgajām māsām, varbūt arī par slimo māsīnām vai kopējām.

Rodas jautājums: kā tas nākas, ka pasaule tik daudz zina par "Titānika" nogrimšanu 1912. gadā, bet tik maz par *Vilhelma Gustlofa* bojāeju 1945. gadā. Iemeslu būs vesela stripa. "Titāniks" nogrima miera laikā savā pirmajā braucienā, kad uz kuģi bija liktas augstākās cerības kā tehnoloģisku sasniegumu šedevru. *Gustlofs* gāja bojā kara laikā, kad tāds

iznākums jau bija ielēšams. "Titāniks" bija ceļā no vienas angliki runājošas zemes uz citu, tātad svarīgu plašsaziņas un pat izklaides līdzekļu uzmanības lokā, kamēr *Gustlofs* bija "nostāk". Atcerēsimies, salīdzinājuma labad, cik plaša pasaules uzmanība 1940. gada jūnijā bija pievērstā Hitlera armijas iesoļošanai Parīzē, bet cik maza tai pašā laikā Baltijas valstu okupācijai! Pēdējos gadu desmitos "Titānika" popularitāti vēl vairojusi Holivudas filma ar Leonardo di Kaprio galvenajā lomā, bet vai kāds redzējis filmu par *Gustlofu*?

Rakstniece grāmatas izskaņā pateicas arī latviešu avotiem par viņai sniegtajām vēsturiskajām izziņām: Mārai Zirnitei, Maijai Hinklei, Okupācijas muzejam Rīgā, *Gustlofs* jūras dzelmē taču aizrāva arī lielu skaitu latviešu. Visiem, kas, tagad būdami sirmgalvji, kā bērni bēgļu gaitās reiz devās ar kuģi pa Baltijas jūru, lai no Rīgas, Ventpils vai Liepājas nonāktu tai pašā Gotenhāfenā, sirsnīgi iesaku *Jūras sāļumu* kā grāmatu, ko nevajadzētu atļauties atstāt nelasītu. Pateicos Dievam, ka Gotenhāfenā ierados ar citu kuģi pugsātu pirms *Gustlofa* traģēdijas. Ja grāmatu, līdzīgu *Jūras sāļumam*, man būtu iznācis lasīt pirms dažu dienu uzturēšanās 1980. gadu beigās *Gustlofa* ceļa mērķa pilsētā Ķīlē, es droši vien pa jauniepiestāmo pilsētu būtu staigājis, iekšēji gavīlēdams: "Esmu dzīvs! Esmu dzīvs!"

VALDA LIEPIŅA

Bija apriņķu teju trīs mēneši kopš Austrālijas 56. Kultūras dienām Austrālijā, kad 18. martā Luksemburgā satikās trīs Kultūras dienu dalībnieki no trim valstīm! Luksemburgas latviešu koris "Meluzīna" organizēja koncertu "4 koŗi" Svētā Alfonsa baznīcā pašā Luksemburgas sirdī. Šoreiz pievienoties aicinājam Luksemburgas kori "Le Madrigal de Luxembourg", no Īrijas - latviešu biedrības kori "eLVē", bet no Rīgas - "Cantus Fortis", ar kuŗu jau agrāk bijusi sadarbība. Tā nu sanāk, ka "Cantus Fortis" koŗa diriģents ir Austrālijā ļoti pazīstamais (un gandrīz par "savējo" uzskatītais) Ivars Cinkuss, bet kori "eLVē" dzied Pēteris Kļaviņš. Visi trīs arī pavisam nesen tikāmies Melburnā Kultūras dienu laikā!

Koris "Le Madrigal de Luxembourg" 1964. gadā savu darbību sāka kā vokālais ansamblis. Pirmā diriģenta - *Daniel Schertzer* (1965 - 1984) - vadībā tas piedalījās koncertos vairāk nekā 12 valstīs, ierakstīja trīs diskus un veica ierakstus radio. Gadu gaitā korim ir bijuši vairāki diriģenti - katrs nācis ar savu koŗa repertuāra skatījumu, bet kopš 2016. gada koŗa diriģents ir *Alain Wirth*. Viņš atgriežas pie koŗa dibinātāja *Daniel Schertzer* un kaismīgā oratorijas un kantātes aizstāvja *Carlo Hommel* veidotā repertuāra. Apzinoties koŗa auglīgo pagātņi un reputāciju,

viņš ir apņēmis atjaunot šo tradīciju ar vēsturiski pamatotu interpretāciju. Mūs visus iepriecināja tas, ka Luksemburgas koris savā repertuārā bija iekļāvis latviešu komponista Richarda Dubras "Rosa vernans caritas".

"Meluzīna" (diriģente Jūlija Norvele) savā sniegumā bija iekļāvusi jaunā norvēģu komponista Ola Gjeilo (1978) kompozīciju "Ubi caritas", kā arī divas Richarda Dubras dziesmas - "Exaudi nos" un "Asperges me, Domine". Mums gribējās arī dziedāt kaut ko no laicīgas latviešu mūzikas un tādēļ izvēlējāmies Pētera Plakida "Tavas saknes tavā zemē" (ar Vizmas Belševicas vārdiem). Dziesma ir šķietami vienkārša, bet tā prasa niansētu un nedaudz saspringtu izpildījumu. Pirms gadiem četrdesmit Austrālijas jaunatnes kursos literatūras novirzē Valters Nollendorfs tieši šo dzejoli ar mums iztīrāja - tādēļ bija īpaši interesanti tagad ar to atkal sastapties Plakida apdarē.

Ar pavisam citu noskaņu uz skatuves nāca Īrijas koris "eLVē". Pirms uzstāšanās koŗa diriģente Ingūna Grietiņa pastāstīja, ka viņi līdzī atveduši mazliet no Īrijas iepriekšējās dienas gaisotnes, kad tika svinēta Svētā Patrika diena. Dziesmas skanēja jautri, spraigi un enerģiski - "Seši mazi bundznieki" Ērika Ešenvalda apdarē, Raimonda Paula/Knuta Skujeņika "Es nāku no mazas tautas"

Četru koŗu koncerts Luksemburgā

No kreisās: Ivars Cinkuss, raksta autore Valda Liepiņa un Pēteris Kļaviņš

un Jāņa Lūsēna/Māras Zālītes "Sapnis un mīlestība". No koristu vidus skaistu solo partiju Paula dziesmai dziedāja Harijs Jansons, kuŗš, kā vakara gaitā uzzināju, ar sievu katru svētdienu dodas trīs stundu braucienā (vienā virzienā) uz Dublinu, lai apmeklētu koŗa mēģinājumus! Tā tik ir mīlestība pret dziesmu! Koŗa dzīve ir aktīva, un pēdējo gadu laikā koris "eLVē" aicināja uzstāties vairākos nozīmīgos projektos Īrijā - Dublīnas kultūras naktī, Īrijas Nacionālajā mūzejā, Miera dienā, Brīvprātīgo gada atklāšanas ceremonijā, ko ar savu klātbūtni pagodināja Īrijas

prezidente u.c. Koris katru gadu piedalās Īrijas nacionālās televīzijas RTE rīkotajā Ziemassvētku koŗālu konkursā, tiek filmēts dažādos sīžetos Īrijas un Latvijas Televīzijā, kā arī intervēts preses izdevumos.

Tā kā koris "Cantus Fortis" (diriģents Ivars Cinkuss) nesen atzīmēja savu 10 gadu pastāvēšanu, šogad uz Luksemburgu atbrauca mazāk koristu nekā pērn, kad kopā dziedājam Lūcijas Garūtas (Andrejs Egļītis) kantāti "Dievs, Tava zeme deg!". Koŗa dziedātāji pievienojās apvienotajam latviešu korim (Īrija, Latvija, Luksem-

burga), nodziedot vairākas latviešu dziesmas. Mums ir prieks, ka programmā varam iekļaut latviešu komponistu dziesmas, jo koncertus Luksemburgā apmeklē arī vietējie iedzīvotāji, ne tikai latvieši. "Meluzīna" par vienu no saviem uzdevumiem ir izvirzījusi atskaņot un popularizēt latviešu skaņdarbus un komponistus. Skanēja tautasdziesma "Dziedot dzimu, dziedot augu" Alfrēda Kalniņa apdarē, Uģa Prauliņa "Dievaines", Raimonda Tigula/Rasas Bugavičutes-Peces "Lec, saulīte" un Jāzepa Vītola/Ausekļa "Gaismas pils". "Dievaines" Ivara Cinkusa vadībā un solistēm Jūlijai Norvēli un Liviju Jevgorovu guva lielu publikas atsaucību. Koncerta izskaņā apvienojās abi Luksemburgas koŗi, dziedot Pēteru Vaska "Pater noster" un igauņu komponista Arvo Perta (1935) "Magnificat".

Pēc koncerta visi četri koŗi pavadīja patīkamus dziesmotus brīžus Luksemburgas skautu mītnē, kur regulāri notiek "Meluzīnas" mēģinājumi.

Nākamajā dienā turpinājās dziedāšanas svētki. Gatavojoties 2018. gada Dziesmu svētkiem, notika meistarklase ar Ivaru Cinkusu. Mums pievienojās koristi no Strasbūras, Freiburgas un Frankfurtes. Bagātīga dziesmota un dvēseles prieka pilna nedēļa nogale!

Ziemciešu cilts sargi

Juris Lorencs (Latvijas Avīze) sarunājas ar Maiju un Jāni Šķinķiem

Kad jūs abi paši kļūvat par skautiem, sākat nodarboties ar “izlūkošanu”? Jo tiešā tulkojumā no angļu valodas vārds “skauts” taču nozīmē “izlūks”.

Jānis: Tiešām, skautu kustības dibinātājam lordam Bēdenam-Pauelem šī ideja ienāca prātā vēl angļu-būru kara laikā Dienvidafrikā 19. gadsimta beigās, kur viņš, kaņodams angļu pusē, no pusaudžiem bija izveidojis izlūku vienību. Bēdenam-Paueļu pārsteidza jauniešu drosmē, veiklībā, apķērība, un viņš saprata – nākamās izlūkus jāsāk apmācīt jau skolas solā. Tā arī radās skauti – sākumā kā savdabīga izlūkošanas spēle puikām, kas ar laiku pārtapa plašā kustībā. Šodien visā pasaulē ir ap 35 miljoniem skautu.

Es pats iepazinos ar skautiem Vācijā tūlīt pēc kara. Tas bija Grēvenes bēgļu nometnē netālu no Minsteres, kur kādu dienu saņēm uzaicinājumu no skolasbiedra Sigurda Gravas – nāc līdzī, ejam uz skautu nodarbību! Līdz tam nekādas lielas jēgas par skautiem man nebija, jo Mazsalacā, kur es nodzīvoju līdz vienpadsmitajam mūža gadam, skautu nebija.

Grēvenes nometnē mūs tolaik vadīja bijušais Latvijas skautu vadītājs Arturs Balodis, manu biedru starpā bija arī Valters Nollendorfs, tagadējais Okupācijas mūzeja biedrības valdes priekšsēdis.

Pēc ierašanās Amerikā sāku dejot Njujorkas jauniešu deju kopā “Trejdekstis” un vienlaikus pievienojos vietējiem latviešu skautiem. Lielākā daļa deju kopu tolaik bija arī skautos. Mums bija ap astoņpadsmit gadiem, tātad jau roveru vecums, kas ir trešā un augstākā skautu pakāpe. Vēlāk kļuva par skautu vadītāju, bet skautu aktivitātēs esmu iesaistīts vēl šodien. Vienīgais pārtraukums bija divi ASV armijā pavadītie ga-

Kopā ar Valsts prezidentu Raimonu Vējoni (no kreisās) Agnija Jansone, Alvis Eikstrēms, Jānis Šķinķis, Maija Šķinķe, Ints Rupners, Jānis Iklāvs // FOTO: Mārtiņš Plūme

di. Bet pat dienesta laikā Teksasā man bija iespēja nodarboties ar skautiem, tikai nevis latviešu, bet angļu valodā runājošiem.

Maija: Es iestājos gaidās tikai Njujorkā nu jau tālajā 1952. gadā. Līdzīgi kā Jāni, arī mani gaidu pulkā uzaicināja draudzenes. Izgāju visas pakāpes – guntiņa, gaida, lielgaida, vēlāk kļuva par gaidu vadītāju, vienubrīd “kontrolēju” latviešu gaidu darbu ASV, Kanadā un Austrālijā. Manā laikā tika uzstādīts savdabīgs rekords – sarīkojām skautu un gaidu nometni, kurā piedalījās vairāk nekā 1000 bērnu no šīm trim valstīm, daži ieradās pat no Venecuēlas.

Interesants paradokss – jūs abi iepazīnāties ar skautiem Amerikā. Bet skautu kustību Latvijā aizsāka cilvēki, kuri par to uzzināja bēgļu gaitās Krievijā Pirmā

pasaules kara laikā.

Jānis: Kara gados daudzas fabrikas, skolas no Kurzemes un Rīgas tika evakuētas uz Tērbatu, Pēterburgu, Maskavu, pat vēl tālāk Krievijas iekšienē. Starp bēgļu bērniem, kuri 1916. gadā pamazām sāka atgriezties Vidzemē, daži bija tērpušies krievu skautu uniformās. Tas bija 1917. gada 8. aprīlī, kad Rīgas avīzē *Jaunākās Ziņas* parādījās sludinājums, aicinot kādreizējos Tērbatas “boiskautus”, kā toreiz teica, iestāties “Rīgas draudzīnā”. Drīz skauti sāka organizēties arī Cēsīs. To tad arī uzskata par latviešu skautu kustības aizsākumu, un tās simtgadi plaši svinam šajās aprīļa dienās. Svētku sarīkojumu kulminācija – sviņgais sarīkojums Latviešu biedrības namā Rīgā, 7. aprīlī.

Sarīkojums vēl jo vairāk īpašs

ir tāpēc, ka tā ietvaros notiek nozīmīgas grāmatas atvēršana. Tas ir nopietns Latvijas skautu vēstures apkopojums – gandrīz 600 lappuses, apmēram 3000 fotogrāfiju. Jūs abi esat starp grāmatas sastādītājiem.

Jānis: Idejas pirmsākumi meklējami 2012. gada latviešu skautu vadītāju konferencē. Toreiz tika nolemts skautu simtgadi svinēt ar paliekošu vērtību, fotogrāfiju albumu, kas stāsta par Latvijas skautu un gaidu kustības vēsturi. Tas bija piecus gadus ilgs darbs, kurā bez mums abiem vēl piedalījās skautu vadītāji Ints Rupners un Alvis Eikstrēms. Par grāmatas izdošanu paldies apgāda SIA VESTA-LK īpašniecei Ligitai Kovtunai! Mūsaprāt, grāmatai dots arī visai trāpīgs nosaukums – “Ziemciešu cilts”.

Ne tikai trāpīgs, bet arī skaists. Tā nu iznāk, ka jūs abi, savu mūžu veltījot latviešu skautiem, esat bijuši šīs ziemciešu cilts sargi. Bet kas grāmatas tapšanā bija grūtākais?

Maija: Apzināt fotogrāfijās redzamos cilvēkus. Manā datorā patlaban glabājas apmēram 7000 attēlu, diemžēl par daudziem tajos redzamajiem cilvēkiem nav pilnīgi nekādu ziņu. Viens piemērs – kāda bijušā skautu vadītāja ģimene bija saglabājusi lielu albumu ar ļoti labas kvalitātes bildēm, bet pilnīgi bez neviena paraksta. Diemžēl tās mēs nevarējām izmantot.

Skautu kustība pasaulē – vai tā iet plašumā vai mazumā? Atceroties savus skolas gadus – es nebiju skauts, bet uzvedos kā skauts. Sportoju ziemā un vasarā, braucu ar laivu pa Aivieksti, makšķerēju, mācēju orientēties mežā, pazinu visas sēnes un meža ogas. Šodien daudzus pusaudžus vairāk piesaista elektroniskas rotallietas.

Jānis: Dzīve mainās, un skautu ikdienā ienāk jaunās tehnoloģijas. Pat sporta nodarbības šodien jau ir citādas. Patlaban pasaulē skautu vidū populāri kļūst apvidus skrējieni ar karti rokā, ko Latvijā pazīst jau sen un dēvē par orientēšanās sportu. Patiesībā mūsu zemei, raugoties no skautu perspektīvas, ir daudz priekšrocību. Nesen kāds no Latvijas skautu vadītājiem atstāstīja interesantu pieredzi par saviem kontaktiem ar Japānas skautiem. Japāņi esot ļoti ieinteresēti sūtīt savus jauniešus pārgājienos pa Latvijas mežiem. Viņiem jau nav tik lielu mežu masīvu, turklāt tieši japāņu bērniem raksturīga pārlieku liela aizrašanās ar elektroniskajām ierīcēm.

Paldies Latvijas Avīzei par sadarbību šīs publikācijas tapšanā!

SARMĪTE JANOVSKA ĒRENPREISS

Man ir iemesls lepoties, ka bijusi kaut arī mirklīga, taču vēsturiska izdevība tikties ar lēdiju Bēden-Paueļu (*Lady Olave Baden-Powell*), gaidu kustības dibinātāju (1910. g.), skautu organizācijas (1908. g.) dibinātāja Lorda Bēden-Paueļa dzīvesbiedri. Par šo tikšanos rakstīti mani mudināja Ziemeļanglijas vecskauts, ar kuŗu ik pa laikam, sazinoties mūsu laikraksta darba ietvaros, sasveicināties rakstiski *Morzes kodā* – pēc kāda laika abiem atzīstoties, ka laika gājumā abiem ir bijis “jāšpiko”.

Kāpēc man radās tāda iespēja. Jau bērnībā, pēc kara beigām 1946. gadā iestājos Detmoldas (Vācijā) nometnē guntiņās, vēlāk Augustdorfas nometnes Gaiziņu vienības Pūču kopā. Vadītājas nāca un gāja, tomēr mūsu, ne tikai skautu, bet arī gaidu, gaitās vislielāko iespaidu atstāja Brunis Rubess. Viņa enerģiskā vadībā darbojāmies gan pašū mājās, gan Teitoburgas mežos kopā ar citu bēgļu nometņu skautiem un

gaidām, kur nebija nekādas lutiņnāšanas un visiem bija jābūt “vienmēr modriem”. Lai gan allaž biju visjaunākā un mazākā gaida, man tāpat bija jāstāv naktī no 12.00 – 2.00 sardzē, jātur gruzdošu “mūžīgo ugunsķuru” un jāpatrenc lapsas, kas nakts vidū lēkāja ap mūsu angļu armijas atvestajiem gaļas gabaliem, marles lupatās pakārtiem priedītēs. Tāpat jānoauž savs viršu matracis ar armijas katram iedoto auklas kamolu, bija jānes ūdens vācu armijas mežā atrastās ķiverēs no puskilometru attālā strausta. Tie bija manas jaunības visbezzrūpīgākie un neaizmirstamie daži gadi.

Tad nāca lielle izceļošanas gadi, latviešu skola un citas nodarbības turpat vai izputēja. Arī mēs nonikām ilgus mēnešus caurlaides nometnē Venterfā (pie Hamburgas). Mana vecākā māsa strādāja par sekretāri pie jau toreiz slavenās angļu gaidas Sū Raidas (*Sue Ryder*), kas arī apgādāja mūsu māti tuberkulozes slimnīcā

ar rokdarbu materiāliem. Māsa bija absolvējusi Augustdorfas ģimnaziju un vēlējās Vācijā studēt, mums ar jaunāko māsu stāvēja priekšā vēl daudz skolu gadu, kad mums no Sū Raidas nāca piedāvājums skoloties Anglijā, ko arī ar mātes piekrišanu pieņēmām. Brālim tāda izdevība nebija dota, ne vēlāma.

1952. gadā, Anglijas Festivāla (1951. g.) ietvaros, Vokingas (*Woking*) pilsēta atbalstīja trīs angļu augstākās izglītības skolotājas uzņemt savā mājā piecas meitenes no Vācijas bēgļu nometnēm, kuŗu vecāki sliktas veselības dēļ nebija spējīgi par bērniem gādāt. Tā ar Gaidu organizācijas starpniecību ieradāmies Anglijā, kur pašreizēji pēc kara trūcīgā Anglijā par mūsu izglītību gādāja trīs neprecētas pusmūža skolotājas, no kuŗu ideālistiska tapa mūsu “audžu mātes” un viņas abu kolleģu 1954. gadā dibinātā organizācija *The Ocken-den Venture* (nosauktas pēc prievātās mājas, kuŗā sākotnēji

Lords Bēden-Paueļs un lēdija Bēden-Paueļa

ieradāmies). To atbalstīja gan Anglijas parlamenta abi nami, Rotari klubi, aktieri, sportisti, uzņēmēji, biedrības un atsevišķi labvēļi un Lielbritānijas Gaidu kustība. Organizācija darbojās visu šo labvēļu paspārnē, starptautiski vēl jo spēcīgāk, pēc 1959. gada izsludināšanas par Pasaules bēgļu gadu.

T.O.V. auga tikpat ātri kā sēnes un izplatījās ne tikai Lielbritānijā, bet arī tālās zemēs, kā Indijā tibetiešu bēgļiem un Vietnamā kara bāreņiem, par Ungāriju, Čehoslovākiju u.c. nerunājot. Pēc angļu ģimnazijā pavadītajiem diviem gadiem un universitātes beigšanas vairāk nekā gadu pavadīju audzumātes dažādās mājās, palīdzot viņai visādos praktiskos veidos, priekos un bēdās, līdztekus mācoties mašīnrakstīšanu, lai varētu iestāties darbā *BBC World News Service* Londonā – radio 24 stundu ziņu pārsūtīšanai visai pasaulei.

(Turpinājums 14. lpp.)

(Turpināts no 13. lpp.)

Tas bija tai pašā 1961. gadā, kad ar audzumiem devāmies ciemos pie lēdijas Olaves Bēden-Pauelas. Kopš sava vīra, skautu dibinātāja nāves 1941. gadā viņai tika piešķirts dzīvoklis uz mūžu (*grace-and-favour-apartment*) Hamptonkortas (*Hampton Court*) Indriķa VIII pili Temzas krastā. Toreiz jau pamatīgi restaurēts, tomēr tumšs un drūms ar augstiem griestiem, akmens grīdu, bez modernas apkures, taču pieredzīgi mēbelēts smagām, tumšām mēbelēm. Lielās viesistabas stūrī no pretstatā maza magoņ-

koka galdiņa piecēlās sīka, bet staltu stāju mājas māte un pēc apsveicināšanās aicināja mūs apsēsties. Apteksne baltā priekšautiņā mums pasniedza kūpināto, angļu aristokrātu iecienīto tēju (*Earl Grey*) un plānās izslavinātās gurķu sviestmaizītes bez garozām. Pēcāk sarunas ritēja spraiģi, un, zinot, ka esmu bijusi un arvien vēl esmu gaida, viņa mani iztaujāja par manām gaidu gaitām. Kad viņa man vaicāja, vai esot arī Anglijā bijusi gaidu nometnē, man no izbiļa iesprūda sauss biskvīts kakkā. Pastāstīju, ka

abas ar māsu jau tikai pēc diviem mēnešiem kopš ierašanās Anglijā bijām ielūgtas uz gaidu nometni Anglijas dienvidos. Kā lai stāstu viņai par lielo vilšanos šajā nometnē – kā mēness pret sauli ar manām *gaidošanas* dienām Teitoburgas mežos? Šajā nometnē atejas nevajadzēja rakt, bet lietot tās, kas kaimiņu saimnieka mājās, tāpat ēdiens nāca no turienes un ūdens, bet desas gan cepām uz uguns un kūkas nāca no veikala. Un tā stāstīju viņai par nometnes nobeiguma vakara masku tēru sacensībām, kur

saņēmu pirmo godalgu par paštairo tēru, bet mana māsa – par kārtību un tīrību. Man tās bija kā dažas dienas pavadītas lētā viesnīcā, bet to nedrīkstēju minēt. Sirmā kundze priecājās, ka mums ar māsu tik labi veicies, bet man vēl ilgi palika rūgts kamols kakkā par neizteikto. Protams, jāņem vērā bija arī visas pēķa neērtības un trūkumi Anglijā, tomēr mums Vācijā tādu bija vairāk. Negribēju arī sāpināt savu audzumi. Lai nu kā, biju ļoti iepriecināta par šo izdevību tikties arī ar Gaidu virspriekšnieci, kas

palikusi manā atmiņā kā viens no mūžā vēl nekad līdz šim atklāti nepieminētiem piedzīvojumiem.

Kā kādreiz Bēden-Pauelu lau-lāto pāri, tāpat prieks ir redzēt mūsu Jāni un Maiju Šķinķus darbojamies plecu pie pleca – patiešām saliedēta vienība!

Sarmīte Janovskis-Ērenpreiss
(arvien modra!)

P. S. Starp citu, Jānis Šķinķis kādu brīdi bija arī mūsu nometnē – Augustdorfā – skaists, stalts puisis, meiteņu apbrīnots, bet vienmēr viens – laikam gaidīja uz savu Maiju.

“Skauti un gaidas, jūs Latvijai esat vajadzīgi. Esiet modri!”

INESE RAUBIŠKE

Valsts prezidents Raimonds Vējonis

7. aprīlī Rīgas Latviešu biedrības namā valdīja sevišķs – svētku – noskaņojums un rosība – Baltajā zālē uz svinīgu sarīkojumu pulcējās dažāda gadagājuma un profesiju cilvēki, iespējams, daudzi cits citu vaigā redzēja pirmo reizi, citi skaļi pauda atkaltikšanās prieku ... bet visus vienoja kopības sajūta, piederība latviešu skautu un gaidu kustībai, kas šogad svin savu simtgadi. Zāle strauji piepildījās, un brīvu sēdvietu jau nācās atrast grūti. Un kamēr tika gaidīti īpašie viesi, skauti un gaidas, mazskauti un guntiņas (arī viņi šeit manāmi rosījās) uzsāka dziedāt vienu kopīgu dzīvespriecīgu dziesmu (tik raksturīgi!).

Latviešu skautisma 100 gadu jubilejas svinīgo sarīkojumu ar savu klātbūtni pagodināja un klātesošos uzrunāja Valsts prezidents Raimonds Vējonis, atzīmējot, ka “Latvijas skautu un gaidu kustība un tās liktenis spilgti atspoguļo Latvijas vēsturi 20. gadsimtā. Līdz ar mūsu zemi skautisms gadsimta garumā audzis, audzinot Latvijas jauniešu patriotismu. Lai gan svešu varu mīdīts kājām un nicināts, tas tomēr arvien saglabājis tiekšanos uz augšu, uz gaismu, uz brīvību. Par spīti tumsai, arī izdzīts no mājām, tēvzemes mīlestības un vispārcilvēcisko vērtību gars atdzima trimdā, un tagad atkal spēcīgi sazaļojis Latvijas skautu un gaidu vienībās visā Latvijā un tautiešu kopienās visā pasaulē.” Savā uzrunā prezidents uzsvera, ka “...Tāpat kā mūsu zemes vēsturē, tā arī Latvijas skautisma vēsturē ir daudz varoņības un pašaieliedzības lapšušu, kas jāpēta un jāizzina. Zinot savus pamatus, savu vēsturi, gan valsts kā veselums, gan ikviens tās iedzīvotājs var drošāk skatīties nākotnē un strādāt valsts un tautas interesēs.” Uzrunas nobeigumā R. Vējonis sveica Latvijas skautus un gaidas visā pasaulē organizācijas simtgadē: “Skauti un gaidas, jūs Latvijai esat vajadzīgi. Esiet modri!”

Apsveikumus skautiem un gaidām atsūtīja arī Ministru prezidents Māris Kučinskis un Saeimas priekšsēde Ināra Mūrniece. Ministru prezidents norādīja, ka “Latvijas valsts savu simtgadi svinēs nākamgad, bet skautisms, kas vieno vienu noteiktu iedzīvotāju daļu, ir bijis jau gadu iepriekš. Skautisma kustība, kas aizsākās

Lielbritānijā 1907. gadā, šobrīd apvieno 50 miljonus bērnu, jauniešu un pieaugušo visā pasaulē. Latvijā šobrīd ir aptuveni 800 aktīvo skautu un gaidu.” Savukārt I. Mūrniece sarīkojuma dalībniekiem vēstīja: “Priecājos un lepojos līdz ar Latvijas skautu organizācijām, ka tās šodien var atskatīties uz 100 gadu ilgu vēsturi. Skauti kopā ar jaunsargiem, mazpulcēniem un citām bērnu un jauniešu kopām ir liels spēks, kas veido stipru tikumisko un emocionālo tiltu uz Latvijas rītdienu.”

Apsveikumā I. Mūrniece akcentēja, ka “...Skautu kustība ir viena no aizraujošākajām jaunatnes kustībām pasaulē – tā izglīto, palīdz apgūt daudzveidīgas praktiskās iemaņas, attīsta fizisko rādījumu un komandas garu. Tā veido piederības apziņu un atbildības sajūtu, audzina patriotismu un dzimtenes mīlestību.”

Saeimas priekšsēde norādīja: “...Apzinoties skautisma spēku, cildenos mērķus un starptautisko prestižu, ir sāpīgi domāt par to, ka pēc Latvijas okupācijas skautu un gaidu organizāciju darbība uz daudziem gadu desmitiem tika pārtraukta. Taču, pateicoties latviešu skautiem trimdā, skautu ugunsкура liesma tika uzturēta dzīva, un jau 1990. gadā drīz pēc neatkarības atgūšanas izdevās no jauna izveidot Latvijas skautu un gaidu centrālo organizāciju.”

Nobeigumā I. Mūrniece Latvijas skautiem un gaidām novēlēja, lai latviešu skautisma simtgades svinības dod jaunu sparu un organizācija kļūst arvien kuplāka – lai “mēs arvien biežāk Rīgā un visos Latvijas novados sastaptu gan mazskautus un guntiņas, gan skautus un gaidas”. Saeimas priekšsēde apsveikumā, citējot skautu devīzi, aicināja visiem kopā būt modriem par mūsu Latvijai.

Sarīkojuma gaitā vairākkārt tika godināts angļu virsnieka, mākslinieka un brīvdomātāja lorda Roberta Bēdena-Pauela (*Robert Stephenson Smyth Baden-Powell*) vārds. Tieši viņš 1907. gadā lika pamatus skautu kustībai Anglijā. 1910. gadā Bēdens-Pauels ģenerāļa pakāpē atvaļinājās no dienesta armijā un vēlāk jau visu savu dzīvi veltīja jaunās kustības izveidošanai Anglijā un ārpus tās. Starp citu, 1933. gadā Bēdens-Pauels ar kuģi *Calgaric* no Anglijas ieradās Rīgā. Atbrauca arī viņa dzīvesbiedre

Sarīkojumā Rīgas Latviešu biedrības Baltajā zālē. Mūzicē Gatis Gaujiniēks, publika dzied skautu dziesmas // FOTO: Mārtiņš Plūme

Olave un vairāk nekā sešsimt angļu skautu un gaidu. Valsts prezidents Alberts Kviesis lordu apbalvoja ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Latvijas skautu kustība ir cieši saistīta ar ģenerāļa Kārļa Goppera vārdu, kurš pēc atvaļināšanās no dienesta savu enerģiju veltīja skautu kustībai un guva milzīgu popularitāti un cieņu jauniešu vidū. Gopperu padomju okupācijas vara 1940. gadā apcietināja un 1941. gada martā nošāva Rīgā, “stūra mājā”. Viņa liktenis palika nezināms līdz pat 1944. gadam. Mokekļa nāvē mirušā ģenerāļa liki atrada Ulbrokas silā masu kapā. Kārlis Goppers ar godu tika apbedīts Rīgas brāļu kapos Mātes Latvijas tēla pakājē 1944. gada 6. maijā. Bet nākamajā dienā ģenerāļa sirdi apglabāja viņa dzimtas puses Trikātes kapos.

Okupācijas vara skautu un gaidu kustībā saskatīja sev apdraudējumu un tādēļ centās izrēķināties ar tās vadītājiem. Šai sakarā arī simtgades svinīgajā sarīkojumā skautu uzrunās tika pieminēti tādi vārdi kā Teodors Baltpurviņš (Latvijas skautu priekšnieks), kuŗu sarkanarmieši 1941. gadā nošāva. Viņš bija pacēlis Latvijas sarkanbaltarkano karogu savas darbavietas karoga mastā. Jēkabs Pone – Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris, Latvijas skautu centrālās organizācijas (LSCO) pēdējais Latvijas skautu priekšnieks, kurš tika apcietināts 1941. gadā un jau pēc gada nomira izsūtījumā Krievijā. Zoržs Viks-Soboļevskis – aktīvs LSCO darbinieks. Apbalvots ar LSCO *Baltās Lilijas* un *Peļēkā Vilka* ordeniem. Tika apcietināts 1941. gada jūnijā, miris pēc divi-

em gadiem izsūtījumā Noriļskas nometnē.

Tie ir tikai daži nosauktie vārdi, bet padomju okupācijas upuru, tai skaitā nogalināto un izsūtīto skautu un gaidu, ir ļoti, ļoti daudz.

Taču atgriežoties pie Latvijas skautisma simtgades – tās pirmsākumi meklējami ārpus Latvijas Pirmā pasaules kara laikā. Skautu kustība no Krievijas (caur Igauniju, Tērbatu) *atnāca* uz Rīgu.

1917. gada 8. aprīlī *Jaunākajās Ziņās* tika ievietots sludinājums, aicinot pieteikties visus Tērbatas boiskautus, kuŗi atrodas Rīgā un vēlas iestāties Rīgas družinā. Bet 1917. gada 17. aprīlī Rīgā jau sāka darboties skautu pulciņš, kuŗā iesaistīja vairāk nekā simt jauniešu. Pulciņu izveides stafeti pārņēma Cēsis.

Skautu un gaidu kustība apņēma visu Latviju, un to nopietni vērtēja Latvijas valdību līderi. Piemēram, 1936. gadā Latvijas Valsts prezidents Kārlis Ulmanis uzņēmās Latvijas skautu centrālās organizācijas goda prezidenta amatu, ko pildīja līdz pat organizācijas likvidēšanai 1940. gadā.

Latviešu skautu un gaidu ugunsкура liesma nav apdzisusi nekad. Visā plašajā pasaulē, kur vien latvieši apmetās uz dzīvi, kustība atdzima un vērsās plašumā, jo aiz tās vienmēr stāvējusi pasaules mēroga kustība ar pozitīvu pieredzi. Latvijā no jauna skauti un gaidas uzsāka darboties uzreiz pēc neatkarības atgūšanas.

Kā īpaša norise latviešu skautu lielās jubilejas sarīkojumā bija grāmatas “Ziemciešu cilts – Latviešu skautisma 100 gadi” atklāšana. Šī izdevuma autors Jānis Šķinķis isumā

pastāstīja, kā radās ideja par tās tapšanu. Proti, 2012. gadā, kad notika kārtējā skautu vadītāju konference Bostonā, kuŗā tika spriests par padarītajiem darbiem un nosprausti mērķi nākotnei, nopietni pārrunāja arī skautisma simtgades atzīmēšanu. Tad arī tika nolemts sastādīt un izdot vēsturisku fotogrāfiju grāmatu. Darbu uzņēmās veikt Jānis Šķinķis. Informācija tika meklēta un vākta pa visu pasauli, kur vien mit latviešu skauti un gaidas. Savāca vairāk nekā 6000 fotoattēlu, no kuŗiem apmēram pusei vietoti “Ziemciešu cilts”. Lielākā daļa materiālu nāca no skautu un gaidu organizāciju vadītājiem, viņu vienību arhīviem, kā arī bijušajiem skautiem un viņu pēctečiem. Un te noteikti jāuzteic arī Maija Šķinķe, kura plecu pie pleca visus piecus gadus intensīvi strādāja kopā ar Jāni, veidojot patiesi unikālu vēsturisku izdevumu. Jāpiebilst, ka Maijai jau bija pieredze grāmatas sastādīšanā un izdošanā – viņa bija galvenā redaktore pirms desmit gadiem Latvijā izdotajai grāmatai par latviešu gaidu kustību “Arvien modra! Latviešu gaidisma vēsture”, kas tāpat kā “Ziemciešu cilts” pārsteidz ar vēsturisko dokumentu bagāto klāstu.

Manuprāt, ļoti precīzu apzīmējumu skautu simtgadei vēltītajai grāmatai deva apgāda *SIA VESTA-LK* vadītāja Līgita Kovtuna: “... Monumentāla grāmata. Es ar lielu apbrīnu vēroju, kā veica šo vēsturisko iemūžinājumu. Turklāt paveica to uzteicamā profesionālītātē un rūpībā...” un par pašu Šķinķu pāri: “... krietnuma un dzīvesprieka paraugs ikvienam skautam un gaidai!”

Jāpiebilst, ka izdevums “Ziemciešu cilts – Latviešu skautismam 100 gadi” jau šodien uzskatāms par bibliogrāfisku retumu. Viss metiens tiks izdalīts par ziedojumiem latviešu skautu un gaidu kustības veicināšanai, bet atsevišķi eksemplāri uzdāvināti cilvēkiem, kas aktīvi piedalījušies grāmatas tapšanā. “Ziemciešu cilts” izdošanu sedza Latvijas skautu kustība ar PBLA Kultūras fonda un ģenerāļa Kārļa Goppera fonda ASV atbalstu.

Skauti savu simtgadi acimredzami atzīmē ar vērienu, un šim jubilejas pasākumam paredzēts sava veida *atkārtojums* aprīlī nogalē Ņujorkā, ASV.

ZINTA KŪLĪTIS MEKŠA

Sadzīve un kultūra gāja roku rokā

Displaced Persons Camps (DP) nometnē Eslingenā nonāca ar vecākiem, brāli un māsu 1945. gada vasaras beigās. Mums ierādīja divas istabas *Breitenstraße 14*, iepretim pamatskolai netālu no Dienvidu baznīcas, kalnā, Breitenstrāses galā. Dzīvoklis atradās otrā stāvā. Bez mums tur dzīvoja Vimbas, Spēlmaņu ģimenes un vēl viens pāris, kuŗu vārdu neatminu. Tātad četras istabās piecas ģimenes vai precēti pāri. Nebija vannas istabas, uz pirti gājām lidotāju skolā. Virtuve bija kopīga, neatceros, ka kādu reizi būtu bijušas domstarpības tik šauros apstākļos.

Pirms paši varējām gādāt savas maltītes, mums tās izdalīja skolas sētā no amerikāņu armijas katliem. Visspilgtāk atmiņā palikusi zaļo zirņu zupa un kukurūzas maize, kuŗai, nobriestot un to laužot, pāri vilkās balti "pavedieni".

Vēlāk mūsu istabā ielika vēl divas sildāmās ierīces. Istabā jau bija liela podiņu krāsns, bet to nespējām apsildīt. Tai priekšā iebūvēja čuguna krāsns sildīšanai un malkas plītiņu vārīšanai. Blakusistaba nebija apkurināma, tur ziemas vakaros tēvs neļāva ieiet. Tātad pieci gulējām vienā istabā.

Vienu no šīm istabām atdevām Skaidritei Lepmanis un viņas trim bērniem. Vijolnieces Lepmanes vīrs, Kārlis, arī vijolnieks Rīgas radiofonā, nomira ar smadzeņu plēves iekaisumu, atstājot trīs bāreņus. Lepmanis kundze bija manas mātes bērnības draudzene un kopā gāja konservatorijā. Lepmaņu Gunta bija manā vecumā un šodien vēl mana draudzene un mana vecākā dēla krustmāte. Dēls Uldis, tagad Vankuveras B.C. orķestra vijolnieks, toreiz ilgi un dikti vingrinājās vijoles spēlē un ar kāju šūpoja mazās māsiņas Mārites bērnu ratiņus. Blakusistabā kādu laiku dzīvoja Stūres kundze ar meitu Ievu un saviem radiem. Lapiņiem Rīgā piederēja pirms kara *Baltā pirts* Tallinas ielā, tur tagad ir atgriezies Ieva un strādā. Stūres kundzes istabā vēlāk dzīvoja Spēlmaņu ģimene. Rūta, viņu meita, tagad dzīvo Kalifornijā, vēl tagad esam draudzenes.

Stāvu vīrs mums dzīvoja gleznotājs Prande ar savu ģimeni, tālāk augšā Jansonu un Volontu ģimenes. Pirmā stāvā Dr. Blossfelds ar trim bērniem un pagraba stāvā Otlāns un Ferliņš atvēra komisijas veikalu, tur dāmas nesa savas sudraba "lapsas" pārdošanai.

Pirmajā stāvā atradās arī "ambulānce" jeb pirmās palīdzības kabinets. Tur darbojās Dr. Aizkrauklis, varbūt vēl citi ārsti un māsa Ulmane. Viņu pieminu ar lielu mīlestību un pateicību, jo pie viņas vērsos, kad skrejot klupu, nobrāzu celgalus. Māsa Ulmane, mīļš cilvēks, ārstēja ne tikai nobrāztos celus.

Breiten ielas mājas sētā vēlāk mans tēvs turēja savu *Ford Eifel* autiņu, ar to amata darīšanās veda archibiskapu Grinbergu un pie vajadzības aizbrauca pie vācu zemniekiem nopirkt priekš mums svaigus augļus.

Pārtiku saņēmām vispirms Flīgeršulē, vēlāk "Saules" izdales punktā. Daudz laika pavadījām, stāvot rindās pēc pārtikas, visdziļāk atmiņā palikusi ananasa sula lielās

bundžās, augu tauki, kuŗus dipīši iesauca par mērkaķu taukiem, un dzeltenās briesmas – olu pulveris vai kukurūzas maize.

Starp bloku mājām iedalīja ģimenes dārziņus, arī mēs, trīs Mekšu bērni, kopām un lejām savu dārziņu. Tur laikam bija vairāk puķu nekā redīsu. Puķes man vienmēr ir ļoti patikušas. Kad mammai griebju sagādāt prieku, gāju pie *Frau Wolff* ar ziepu gabaliņu, tad abas caur lielu dārzu devāmies dārza stūrī, kur viņai bija iedalīts dārzs un viņa priekš manis nogriezta violetās asteres. Kā un kad ar *Frau Wolff* iepazīnos, neatceros. Vācieši mūs nemīlēja, jo mūsu dēļ dabūja atstāt bloku mājas. Pirms izvākšanās no *Breitenstraße 14*, bijušie iedzīvotāji uz sienas pie durvīm ar atrast no kara pārnācis radnieks.

Eslingenā uzsāku pamatskolu, par to atsevišķs raksts.

Eslingenas teātri redzēju no tā tapšanas brīža. Turnhallē skanēja āmuri un zāģi, gājām skatīties, kas tur notiek. Mums teica, ka būs teātris. Ko tas nozīmē, jau zinājām, jo Slokā vecāki mūs veda uz skolēnu izrādēm un Memmingenberģā, pie vācu mācītāja dzīvodami, bijām spēlējuši teātri pagrabtelpā. Pateicoties laipnajai Birzgaļa kundzei, kuŗa pēc gaismas nodzišanas mūs ielaida teātra telpā. Noskatījies "No saldenās pudeles", "Skroderdienas Silmačos", "Ākstis", "Minchauenā precības" un daudzas citas izrādes vairāk nekā vienu reizi. Prātā nāk Kārļa Veica prologs "Pūt, vējiņi!" izrādē. Jutos bagāta, atceroties šīs brīnišķīgās izrādes Vācijā.

Koncerti parasti notika *Gemeindehaus* zālē, pilsētas daļā pāri tiltam. Mamma tur kopā ar Stutgartes orķestri dziedāja Adolfa Kaktiņa jubilejas koncertā. Mamma arī dziedāja kantāti "Tēvijai" pirmajos Dziesmu svētkos 1947. gadā Eslingenā. Uz koncertiem braucot, no sākuma aizņēmās tautastērpu no ministra Gulbja kundzes, vēlāk, nokrāsojot zaļo armijas segu melnu, uzšūva Bārtas tautastērpu. Tas gan nebija etniski pareizs, bet uz skatuves izskatījās labi. Šo tautastērpu mamma arī valkāja, ejot protesta demonstrācijās pret komunistiem.

Nometnē darbojās arī baleta skola Jāņa Ērgļa vadībā. Māsa Zaiģa ļoti vēlējās mācīties šajā skolā, bet tēvs neļāva, esot par trauslu... Toties ar lielu sajūsmu gājām uz skolēnu vakariem, kad uzstājās mūsu klasesbiedrenes.

Kāds cits uzdevums, kas palicis jaukā atmiņā, ir Šūberta operete "Trejmeitiņas". Daudz, ļoti daudz guvām kultūras ziņā šajos gados Vācijā.

Reiz nometnē izplatījās masalas, bērns izolēja Kalna nometnes slimnīcā. Lai tur nokļūtu, bija jāiet pāri tiltam, cauri Eslingenas pilsētai, stāvā kalnā. Mūsu māmiņa šo ceļu mērija ar mīlestību un pašuzupurēšanos. Bērnu nodaļas māsa Bormane, kuŗa mūs ārstēja, bija atbildīga par divām istabām, zēnu un meiteņu, tajās bijām mēs "masalnieki". Lai mazāk garlaikotos, cauri atslēgas caurumam no vienas istabas otrā sūtījām vēstulītes. Reiz gadījās, ka māsa Bormane bija zēnu istabā, kad no mūsējās

caurumā iebāzām zīmuli. Viņas stingrā roka satvēra zīmuli, sekoja viegls rājiens, un tajā dienā "pasts" apstājās.

Daudz laika pavadījām, iedami uz vācu kinoteātriem. Bija trīs šādi teātri, viens *Strohstraße*, viens Nekāras ielā un trešo neatceros, kaut gan tas bija tuvākais un 1987. gadā vairs nedarbojās.

Mūsu mamma bija liela plātismaizes cepēja. Sagatavotas maizes nesām pie Bēra kunga, lai tas iebīda savā maizes krāsnī un cep. Pēcpusdienā viņa maiznīcas grīda bija nosepta ar kūkām un plātismaizēm. Vajadzēja tikai pazīt savējo un nest mājās. 1987. gadā arī Bēra maiznīcu atradu slēgtu. Palicis

slūžām ūdens mani vilka kanālī. Ja toreiz būtu zinājusi, ko zinu šodien, būtu ļāvusies straumei, bet toreiz kritu pānikā un gandrīz nosliku.

Pieminēju vainadziņus Georga bērēm. Māsa Zaiģa vainagus pina Eslingenas teātrim "Skroderdienas Silmačos" izrādei. Reiz arī es nodomāju pīt Jāņu vainagu, iznāca tāds paplāns. To aktrise Lilija Štengelē uz skatuves saplēsa, kādā ainā izrādot dusmas. Es savu rokdarbu pazinu. Neatceros, vai toreiz priecājos vai bēdājos par vainaga sairšanu. Vismaz tas bija nonācis slavenās rokās!

Vasarās mūs bērnus veda uz IMCA's vasaras nometnēm. Vismaz bijām arī svaigā gaisā. Mācī-

Eslingenā 1949. gadā draudzenes (priekšā) Zinta Mekša, Agnese Kalacis, (aizmugurē) Ināra Petroviča, Inta Vērzemnieks

daudz jauku atmiņu par viņa sāls kringeļiem un mammas kūkām.

Netālu no Kalna nometnes, Eslingenas pils dārzā vasarās notika cirkus izrādes, tās apmeklējām un arī Hāgenbeckā izrādes pļavā ārpus Eslingenas. Tās notika Nekāras upes krastā. Patālu, bet tas nebija iemesls neiet. Reiz no cirkus nākot, mana māsa un mana klasesbiedrene Gundega saplēšās, laikam gājām basām kājām un kurpes nesām rokās. Šā vai tā, divas kurpes ielidoja Nekārā, vairs neatradām. Kurpes tajā laikā dabūjām tikai no labdarības ziedotajiem sūtījumiem no Amerikas. Brīnos, ka neesam sabojājušas gaitu, augdamas lietotās korpēs. Arī drēbes bija lietotas. Tās saņēmām Flīgeršulē, atkal garās rindās stāvēdami. Jūtāmies elegantas, staigājot drēbēs, kas tagad, paskatoties fotografijās, nebija nemaz piemērotas 12 un 13 gadīgām meitenēm.

Vasarā peldējāmies Nekāras upē. Ar šo upi saista divi bēdīgi nelaimes gadījumi. Nekārā noslika mūsu skolasbiedrs Georgs Skorko. Viņa tēvs bija Eslingenas teātra šoferis. Abas ar māsu nopinām vainadziņus un gājām uz bērēm. Otrs gadījums saistās ar mani pašu. Pie

jāmies dziedāt amerikāņu dziesmas, sportojām, dzīvojām teltīs. Kādā nometnē biju kopā ar gleznotāju Ludolfu Liberta audzumeitu Jāņu. Es šodien viņu sauktu par huliganu. Toreiz viņa man sagādāja neizmērojamas sāpes. Tajā vasarā mūsu māte mūs aizsūtīja uz vasaras nometni un pati aizbrauca uz Heidelbergas slimnīcu, lai chirurģs izņem nierakmeni. Jāna to zināja. Kādā dienā ienākusi mitnē, paziņoja, ka gar nometni esot kāds nācis un teicis, ka mana mamma slimnīcā mirusi. Es tajos laikos biju memmes meitiņa. Dienās, kad vecāki drīkstēja braukt bērnus apciemot, stāvēju ielas galā un gaidīju, ka no tramvaja izkāps mamma, nogaidījos un nesagaidīju...

Par Degerloch nometni

Neatceros, ko mēs toreiz ēdām, tikai to, ka vakariņās vienmēr deva riekstu sviesta amerikāņu baltmaizi. Riekstu sviests lipa pie ausklejām un *American cheese* no tā laika man negaršo.

Mūsu audzinātāja Aina bija mānīcīga. Kad matu ķemme nokrita zemē, viņa, pirms to pacēla, uzkāpa tai virsū, citādi būšot publiska iz-

gāšanās. Mūsu istabā bijām kādas astoņas, trīs pēc tam Amerikā kļuvām par korporācijas *Imeria* locekļiem. Satikāmies Ņujorkā un Konektikutā.

Citā reizē vasaras nometne notika ne telpās, bet teltīs. Mūsu telts audzinātāja bija mana māte. Telts nosaukumu izvēlējāmies "Lakstīgalas". Gundega Reinfelde (tagad gleznotāja Cenne) uz telts sienas ar kritu uzgleznoja tautudēlu un tautumeitu. Teltī visas bija no manas māsas pamatskolas klases, tikai es ne. Māsa Zaiģa, dienā, kad ievācāmies teltī, saslima ar dzelteno kaiti un nonāca slimnīcā. Ēdienu vārīja lielā teltī, un mēs ēdām teltī pie garīem galdiem. Daudz sportojām. Nometnē bija arī igauņu bērni, viņi uzveda jaukas dejas. Visiem bija kaut kas jāuzved. Labākie tika apbalvoti. Viena nometnes vadītāja bija Marija Ūdre, kuŗa izceļoja uz ASV un nomira Portlandē, Oregonā. Pirms tam strādāja par krievu valodas skolotāju kādā augstskolā. Kad viņa nomira, es atpirku viņas rakstāmmašīnu ar latviskiem burtiem.

Mūsu ģimenei bija paredzēta izceļošana uz Ameriku 1949. gadā. Galvotājs bija mācītājs *Karl Mau* no Oregonas. Tikām līdz transita nometnei *Grohn*, kur palikām vairākus mēnešus, kamēr noskaidroja mana tēva politisko stāvokli. Kādam bija labpaticies viņu nomelnot, apmelot, un mūs aizveda atpakaļ uz Eslingenu.

Kad pēc 1949. gada latvieši no blokmājām aizceļoja, kur nu kuŗš, mēs varējām par naudu irēt izremontētu dzīvokli kādā no blokmājām Tanenbergas ielā 8. Tur dzīvoja mācītājs Elmārs Rozītis ar savu ģimeni. Blakusmājā dzīvoja archibiskaps Grinbergs, bieži tikāmies. Kad viņš nāca ciemos, mamma cepa pirāgus bez sipoliem, jo viņš tos neēda.

Eslingenā bija 12 luterāņu mācītāji un archibiskaps. Draudzēs visiem nebija darba, vairāki mācītāji strādāja par skolotājiem pamatskolā un ģimnazijā. Māc. Mekšs turpināja teoloģijas studijas Tībingenas universitātē, kļuva archibiskapam Grinbergam par šoferi un veda viņu apmeklēt nometnes. Starptautiskā bēgļu aprūpes organizācija *IRO (International Refugee Organisation)* bēgļiem ieteica mācīties jaunas zinības. Māc. Mekšs iemācījās zobu tehniku amatu. Strādājot kopā ar zobārsti Helēni Strēli, pagatavoja zonas direktoram *Pinson du Sell* zobu protēzi, kas viņam esot lieliski derējusi. Lielajā telpā, kur notika zobu tehniku apmācības, atradās arī latvisku rotu kalēju kursi. Apguvus elementāras zināšanas, gadus vēlāk šo rotkaļa mākslu iemācīja dēlam, kuŗš, būdams ārsts Brazīlijā, kļuva par rotu meistaru.

Latviešu skola bija beigusi darbību, vecāki mūs pierakstīja vācu ģimnazijā. Valodas grūtības nebija, tikai uz skolu bija jāiet liels gabals. Par savu izglītību esmu uzrakstījis garu rakstu angļu valodā mūsu mazbērniem.

1951. gadā, archibiskapa mudiņāts, tēvs apsolījās doties uz Brazīliju, kur Sao Paulo pilsētā dzīvoja bijušie bēgļi. Eslingenu atstājām īsi pirms Jāņiem. Iesākās jauns posms mūsu dzīvē.

Tapusi dokumentāla filma par latviešu koloniju Brazīlijā

12. aprīli plkst. 18.30 Latvijas Nacionālās bibliotēkas Ziedoņa zālē notiks pilnmetrāžas dokumentālās filmas "VĀRPA – apsolītā zeme" pirmizrāde. Filma sniedz ieskatu līdz šim maz zināmā latviešu izceļošanas vēstures lappusē – latviešu baptistu izceļošanā no Latvijas uz Brazīliju 20. gadsimta 20. gadu sākumā. Izmantojot vēsturiskas fotografijas, dokumentus un dzīvesstāstus, parādīta izceļotāju dzīve Vārpas kolonijā tās dibināšanas un uzplaukuma laikā. Izceļotāju pēcnācēju intervijas ļauj ielūkoties Vārpas ikdienā mūsdienās un centienos saglabāt latviskumu. Dokumentālo filmu veidojis muzejs un pētniecības centrs "Latvieši pasaulē" sadarbībā ar "Studiju Centrus".

Filma tapusi, balstoties uz vēsturnieces Brigitas Tamažas ilggađiem pētījumiem par latviešu izceļošanu uz Brazīliju, kas aizsākās ar ekspedīcijām 1999. un 2001. gadā. B. Tamaža kopā ar muzeja darbinieci Mariannu Auliciemu devās vēl vairākās ekspedīcijās (2009., 2011. un 2013. gadā), lai papildinātu muzeja krājumu ar priekšmetiem, fotografijām un interviju klāstu. Satiekot cilvēkus, kuri kā mazi bērni bija atstājuši dzimteni dažus gadus pēc Latvijas valsts dibināšanas, radās ierosme šo savdabīgo izceļošanas gadījumu parādīt filmā. Muzejs uzaicināja projektā iesaistīties operātoru Valdi Celiņu, kurš piedalījās divās pēdējās ekspedīcijās. Sākotnējā iecere bija izveidot īsus sižetus un interviju fragmentus muzeja mājaslapai, taču pamazām tā pārāuga idejā par pilnmetrāžas dokumentālo filmu, kas varētu uz-

runāt daudz plašāku sabiedrību. Kopš paša sākuma filmas veidošanā piedalās Bruno Aščuks, palīdzot pārveidot vēsturisko materiālu ekrāna valodā. Filmas mūziku komponējis Platons Buravickis.

Bēgdami no "sarkanā puķa" un smagajiem apstākļiem Latvijā pēc Pirmā pasaules kara, vairāk nekā 2000 baptistu, kas sevi dēvēja par atmodniekiem, devās uz Brazīliju. Praviši to bija pasludinājuši par apsolīto zemi, kur jādodas sagaidīt pasaules galu un Kristus otrreizējo atnākšanu. Pēc viņu

domām, tieši no turienes pēc attīrīšanās no pasaulīgiem grēkiem izredzētā tauta tikšot "parauta" debesīs. Kad tas nepiepildījās, ekstrēmākā izceļotāju daļa garīgo līderu vadībā izveidoja kristīgu komūnu ar askētisku un reliģiski piepildītu dzīvesveidu.

Viņi nonāca neapskaužamos apstākļos neskartajos mūža mežos. Izceļošanas aculiecinieku emocionālie stāsti skatītājiem atklāj sarežģīto un grūtību pilno iedziļošanās svešajā zemē. Tur pirmajos gados nomira vairāk nekā

200 cilvēku, galvenokārt bērni un sirmgalvi.

Atrodies ilgstošā labprātīgā nacionālā un reliģiskā izolācijā, Vārpa līdz mūsdienām ir saglabājusies kā latviskuma saliņa Brazīlijas vidienē. Filmā parādīts, ka nedaudzie palikušie vecākās paaudzes ieceļotāju pēcnācēji vēl joprojām runā un dzied latviski, cep rupjmaizi un glabā zārku bēniņos, taču jaunākā un vidējā paaudze Vārpu jau ir pametusi.

Filmas temu papildina vēsturisko fotografiju izstāde VĀRPA. Latviešu kolonija Brazīlijā

20. gadsimta 20. – 30. gadu fotografijās". Tā apskatāma Latvijas Nacionālās bibliotēkas 5. stāvā līdz 23. aprīlim. Izstādi sagatavojis muzejs un pētniecības centrs "Latvieši pasaulē".

Filmas atbalstītāji: Nacionālais Kino centrs, Valsts Kultūrkapitāla fonds, Latviešu fonds, Pasaules Brīvo latviešu apvienības Kultūras fonds, Liepājas domes Kultūras pārvalde, Valdis Bērziņš.

Vairāk informācijas: Brigita Tamaža, "Latvieši pasaulē – muzejs un pētniecības centrs" www.lapamuzejs.lv.

ZIŅAS ĪSUMĀ

Nodibinājums "Kokneses fonds" no 24. marta līdz 7. aprīlim aicināja piedalīties *Likteņdārza* akcijā "Ieraksti savu vārdu Latvijā!" un iekalt Latvijas laukakmeni savu vai tuvinieku vārdus. Draugu alejai pavīsam nepieciešami 113 000, bet ir jau ieklati 18 265 brūgakmeņi. Akcijas laikā reģistrētos paredzēts ievietot līdz šā gada 17. jūnijam – Latvijas Televīzijas 9. ziedojumu akcijai "Top Latvijas Likteņdārzs!".

Lielākais pašmāju degvielas tirgotājs AS "Virši-A" saņēmis Valsts ieņēmumu dienesta (VID) balvu kā 2016. gada lielākais nodokļu maksātājs Zemgales Plānošanas reģionā lielo uzņēmumu (komercsabiedrību) grupā. Samaksāti vairāk nekā 18,4 miljoni eiro. Tika pasniegta arī kaste ar oša stādu kā nākotnes izaugsmes simbolu, ko AS „Virši-A” vadītājs Jānis Priedītis plāno iestādīt *Likteņdārzā*, lai tas kalpotu kā simbols gan sava uzņēmuma, gan Latvijas nākotnei – tās 100. dzimšanas dienā.

Latviešu centrs "Bērzaine" Vācijā svētdien, 16. aprīlī, aicina sanākt kopā latviskās noskaņās **svinēt Lieldienas**. No Latvijas sarīkojumu kuplinās Katlakalna Tautas nama folkloras kopa "RĀMUPE". Tā paredzējusi viesoties arī Bad-Krocingenā, kur lielu dzīves daļu pavadījuši latviešu rakstnieki Zenta Mauriņa un Konstantīns Raudive, kā arī sniegt koncertu pilsētas muzejā, kur iekārtota Zentas Mauriņas istaba. Braucienam atbalsta Ķekavas novada pašvaldība.

AS "Latvijas pasts" Eksprespasts, kas nodrošina kurjera pakalpojumus Latvijā un ārvalstīs, audita kompānijas PriceWaterhouseCoopers 2016. gadā veiktā starptautiskā pētījumā atzīts par labāko piegāžu uzņēmumu Eiropā un trešo – 196 valstu konkurencē. Tika vērtēts piegādes laiks, sūtījuma izsekojamība visā tā ceļā, savlaicīga komunikācija ar klientiem zvanu centros, datu apmaiņa. Svinīgā ceremonijā Šveices pilsētā Bernē tika pasniegta Zelta kvalitātes balva.

Aizsardzības ministrija (AM) plāno Cēsis ierīkot dzīvokļus Nacionālo bruņoto spēku Cēsu Instruktoru skolas mācībspēkiem. Ministrija un Cēsu novada pašvaldība jau pērn parakstīja nodomu protokolu par nepabeigtas jaunbūves atjaunošanu un dalīta kopīpašuma nodibināšanu. Atjaunošanas un infrastruktūras sakārtošanas kopējās izmaksas ir no 1,8 līdz 2,2 miljoniem eiro. Paredzēts izveidot piecus dzīvokļu īpašumus 345,9 kvadrātmetru platībā.

No Liepājas uz Trāvemindi (Vācija) kursēs vēl viens Zviedrijas "Stena Line" prāmis "Stena Nordica", tā turpinot attīstīt Centrāleiropas ūdens transporta koridoru. Prāmis maršrutā Liepāja-Trāveminde kursēs pēc jauna grafiku – ar 10 iknedēļas reisiem. "Stena Line", kas apkalpo 22 maršrutus, savienojot 10 valstis, ir Zviedrijas uzņēmums ar galveno mītni Gēteborgā. Ik gadu pārvadā aptuveni 7 miljonus pasažieru, 1,5 miljonus automašīnu un 2 miljonus kravas vienību.

Liepājas universitātē ar studentiem tikās ASV vēstniecības Latvijā vadītāja Šarona Hadsone-Dīna (Sharon Hudson-Dean), kuŗa piedalījās Pedagoģijas un sociālā darba fakultātes organizētā diskusijā "ASV – Latvijas starptautisko attiecību jautājumi". Viņa iepazīstināja ar vēstniecību darbību, kas palīdz attīstīt biznesu ārvalstīs, veicina izglītības apmaiņas programmas un risina citus būtiskus jautājumus. Izvērsās arī diskusijas par šodienas aktuāliem jautājumiem, jo, piemēram, ASV un Latvija ir NATO.

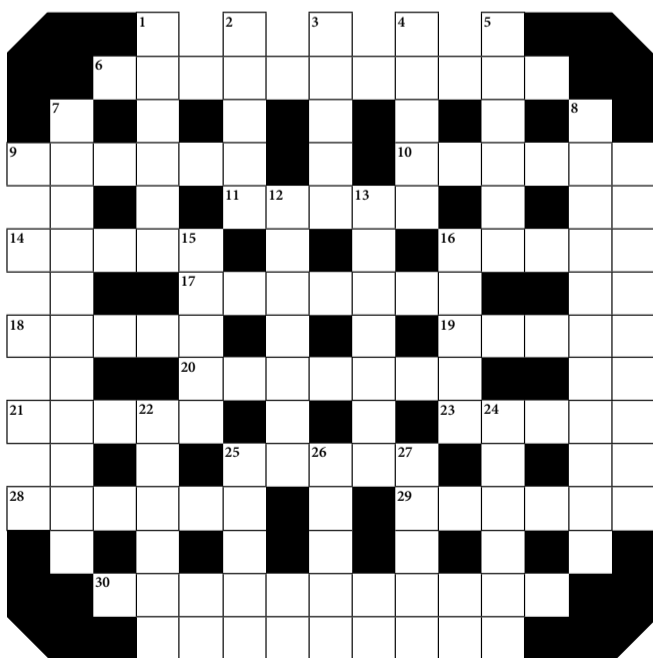
Latvijas Saeimas namā Rīgā 21. aprīlī darbu uzsāks 100 ievēlētie 7. Jauniešu Saeimas deputāti. No Rīgas vēlēšanu apgabala ievēlēti 37 jaunieši, no Zemgales – 14, Latgales – 9, Kurzemes – 13 un Vidzemes – 27. Pirmajā plenārsēdē spriedīs par labākajiem un efektīvākajiem risinājumiem izglītības pilnveidei, kā arī gūs priekšstatu par likumdevēja darba specifiku.

Latvijā 22. aprīlī notiks "Lielā talka 2017"! Tās patrons ir Valsts prezidents Raimonds Vējonis, kurš kopā ar talkas organizatoriem un atbalstītājiem atklāja tiešsaistes karti, kuŗā iespējams pieteikt vietas, kuŗās plānots veikt darbus Lielās talkas dienā – 22. aprīlī.

Īsziņas sagatavojsi **Valija Berkina**

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis JĀNIS REVELIŅŠ (ASV)

Līmeniski. 6. Čaikovska balets. 9. Latvijas katoļu baznīcas kardināls. 10. Baznīcas reformācijas ideologs (1483 – 1546). 11. Iegūt. 14. Mācēt. 16. Austrumvācijas drošības ministrija. 17. Latviešu psihologs, filozofs, parapsihologs (1909 – 1974). 18. Sena spāņu cilts. 19. Dārze-

nis. 20. Neveselīgs. 21. Brigades bērības atmiņu tēlojumi "Dievs, Daba.....". 23. Skotu romantisma rakstnieks (1771 – 1832). 25. Kūmiņš. 28. Septītā lielākā valsts pasaulē, atrodas Dienvidāzijā. 29. Cieša vienotība. 30. Valsts pārvaldes forma.

Stateniski. 1. Bijušās PSRS ie-

slodzījuma vietu sistēma. 2. Seno ēģiptiešu svētais putns. 3. Klients (*sarunval.*). 4. Kost. 5. Daudz un ilgi domāt. 7. Latviešu dzejnieks (1894 – 1975). 8. Pasaulē visizplatītākā reliģija. 12. Latviešu rakstniece, tulkotāja un domātāja (1897 – 1978). 13. Tāds, kas nav saistīts ar reliģiju. 15. Akrobāta paņēmiens. 16. Dzimumdzīve. 22. Drausmas. 24. Atdarinājums. 25. Remontēt. 26. Bieza zupa. 27. Labības grauda sarveida asums.

Krustvārdu mīklas (Nr. 14) atrisinājums

Līmeniski. 1. Sanmarino. 6. Pati. 7. Gana. 9. Simfonija. 10. Taka. 12. Salakas. 13. Lats. 18. Klase. 19. Parma. 21. Aktis. 22. Operetes. 23. Molekula. 25. Izīda. 26. Elara. 27. Apses. 28. Akas. 30. Pantera. 33. Osis. 37. Karuselis. 38. Orts. 39. Tume. 40. Saspiests.

Stateniski. 1. Sist. 2. Nimfa. 3. Avogadro. 4. Īrija. 5. Ogas. 6. Paja. 8. Asēt. 10. Tektonika. 11. Kramenica. 14. Altruisms. 15. Sasnausks. 16. Pesetas. 17. Kapeļas. 19. Prese. 20. Aloja. 24. Tautiski. 29. Kito. 31. Airis. 32. Ralfs. 34. Irbe. 35. Ikss. 36. Īsts.

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI BOSTONA (MA)

MIT universitātes *Killian Hall* (Haiden Library Building 14W-111) 160 Memorial Dr, Cambridge MA.

30. aprīlī 15:00 koncerts. Koris dziedās *Massachusetts* komponistu dziesmas: **Mārtiņa Aldiņa, Pēterā Aldiņa, Anitas Kuprisas** un *William Billings*.

Ieeja \$20. Pens. un stud. \$15.
Info: <https://www.labyrinth-choir.org/news/labyrinth-choir@gmail.com>

Trimdas draudzes baznīca (50 Irving St, Brookline MA).

5.maijā 19:30 *Labyrinth* koŗa koncerts *Boston Baked*. Koris dziedās *Massachusetts* komponistu dziesmas: **Mārtiņa Aldiņa, Pēterā Aldiņa, Anitas Kuprisas** un *William Billings*.

Ieeja \$20. Pens. un stud. \$15.
Info: <https://www.labyrinth-choir.org/news/labyrinth-choir@gmail.com>

DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu kultūras centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piektdienās** 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek koŗa mēģinājums.

FILADELFIJA (PA)

2.maijā 11:00 pensionāru kopas saiets. Programmā valdes ziņojumi, nākotnes darbība un **Renāra Vimbas** plašu ievēribu ieguvusi filma "Es esmu šeit" (videokasete), par izkaisītām ģimenēm. Dzimumdienu svinēšana pie kafijas galda.

PRIEDAINE (NJ)

15.aprīlī 13:00 Lieldienas Priedaines mežiņā! Liepājas leļļu teātra aktieŗu miniizrāde "Lieldienu jampadracis". Nodarbības bērniem: olu krāsošana, olu meklēšana, olu cīņas, olu ripināšana, Lieldienu šūpoles, loterija! Pusdienās zupa, cepumi, kafija. Ieeja pret ziedojumiem.

29. aprīlī 15:00 Ērika Raistera Piemiņas fonda sarīkojums ar 2017.gada ERPF laureātes **Lindas Treijas** piedalīšanos. **Sarmas Muiznieces Liepiņas** referāts. Latviešu mūzikas džeza un citos stilos; izpildīs **Krisīte Skare** un **Silvija Grendze**. Izloze un kafijas galds.

SAGINAVA (MI)

Apple Mountain (4519 N River Rd, Freeland MI 48623)

22.aprīlī Saginavas Latviešu kluba gadskārtējais pavasara sarīkojums. Sākums ar kokteiļa stundu 17:00, sekos pilna bufete 18:30. Pieteikties līdz 13.aprīlim pie **S.Spūles** (P.O.Box 6111, Saginaw MI 48608, tālr.: 989-233-4234) vai pie **R.Martinsons** (3746 Chilton Dr, Saginaw MI 48603, tālr.: 989-792-9716). Iepriekš pieteikšanās ar samaksu \$40, pie kases – \$45. Čeki rakstāmi uz „Latvian Club of Saginaw” vārda.

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle WA 98125).

27.–30.aprīlī lietoto mantu tirgus.

ST. PĒTERSBURGA (FL)

St. Pētersburgas Latviešu biedrības nams (1705 9th Ave N,

St.Petersburg FL 33713).

Bibliotēka pārtrauc savu darbību un grāmatu ziedojumus vairs nepieņem. Par vēlmi izņemt grāmatas lasīšanai, lūdzu, zvanīt **Mārai Prāvs**, tālr.: 727-851-941.

16.aprīlī 11:00 Lieldienu svētki ar paŗu nestām brokastīm. Turpināsim tradīcijas – piedalīšanos ar krāsotām olām, kas tiks vērtētas un godalgotas, un dāmu ieraŗanos cepurēs! Visi, it visi mīļi gaidīti!

25.aprīlī 13:00 videoizrāde – populāras mūzikas koncerts "Te nu mēs esam", kas ierakstīts Ziemeļkalifornijas Sanhoze Dziesmusvētkos 2015.gadā. Mūzikālā vadītāja **Lolita Rītmāne**. Kafija un cepumi. Ieeja ziedojums, sākot ar \$3. Visi laipni aicināti!

2.maijā 10:00 Biedrības valdes sēde.

6.maijā 16:00 Biedrības un DV kopīgi rīkotās **4.maija Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienas svinības**. Visi mīļi gaidīti pie balti klātiem galdiem, lai dāļtos atmiņās par šo dienu. Pasākumu vadīs **Dace Hohlova** un **Dace Nebare**, uzstāsies **Kanaku ansamblis**. Vakara viesi tiks ciņnāti ar uzkodām, frikadeļu zupu, kafiju. Par īpaŗiem dzērieniem katram jāgādā pašam. Ieejas ziedojums, sākot ar \$10.

14.maijā 11:00 Ģimenes dienas svētki ar paŗu nestām brokastīm. Gaidīsim ikvienu ar prieku!

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:00 Centrā. Info: 514-992-9700.

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com

Katru otrdienu 20:00 koŗa mēģinājums

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.:** (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com, tālr.: **617-232-5994**. **Dievk. notiek 11:00.**

• **Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.:** (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; E-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikagas-Ciānas-draudze-255043897965234. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr. birojā: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com

• **Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr.:** (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr. pr. Uldis Pūliņš. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galds.

• **Čikāgas latv. baptistu dr.:** (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Oļģerts Cakars. Tālr.: 708-383-5285.

• **Denveras latv. ev. lut. dr.:** (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). **Dievk. notiek svētdienās 9:30.** Pēc Dievk. sadraudzība. **Treŗdienās** 17:00

Bībeles stundas. **Treŗdienās** 15:00 – 17:00 un **ceturtdienās** 9:00 – 13:00 mācītāja pieņemšanas stundas. Māc. H. Godiņa tālr.: 720-484-9857.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.:** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** **14.aprīlī** 17:00 Lielās piektd. dievk. **16.aprīlī** Kristus Augŗāmcelŗšanās svētku Dievk. Lieldienu brokastis. **7.maijā** Ģimenes dienas Dievk. **21.maijā** Dievk. Draudzības stunda. **4.jūnijā** Vasarsvētku Dievk.

• **Dienvīdflorīdas latv. ev. lut. dr.:** *Shepherd of the Coast Luth.Church* (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane *Gibbs*, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. **Dievk. notiek 14:00.** Pēc Dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

• **Dienvīdkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** baznīca (1927 Riverside Ave, Los Angeles CA 90039). **Dievk. notiek 11:00.** **16.aprīlī** 9:00 laju vadīts Kristus Augŗāmcelŗšanās Dievk. **23.aprīlī** Dievk. ar dievg. Māc. Mārtiņŗ Rubenis.

• **Dzamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.:** *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Svētdienās 11:00** Dievk. ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.:** (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Ieva Dzelzgalvis. **Dievk. notiek 11:00.** **14.aprīlī** 19:00 Lielās piektd. Dievk. ar Sv. vak. **16.aprīlī** 8:00 Lieldienu Dievk. Lieldienu brokastis groziņu veidā. **23.aprīlī** Dievk. **30.aprīlī** Dievk. **7.maijā** Dievk. ar Sv.vak. **14.maijā** Ģimenes dienas Dievk.

21.maijā Dievk. Skolas izlaidums. Pusdienas. Vilmingtonā *Good Shepherd* baznīcā (1530 Foulk Rd- Rt.261) 15:00 Dievk. ar Sv.vak. Kafijas galds. **28.maijā** Dievk. nenotiks. **4.jūnijā** angļu val. Dievk. ar Sv.vak. **11.jūnijā** Tautas sēru dienas Ekumēniskais Dievk.

• **Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.:** (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Māc. A.Graham. Pēc Dievk. kafijas galds. **14.aprīlī** 6:00 Lielās Piektd. Dievk. ar dievg. **16.aprīlī** 8:00 Lieldienu Dievk. ar dievg. Lieldienu brokastis (groziņi). **19.aprīlī** 11:00 Bībeles stunda ciemā Latvija. **23.aprīlī** 10:00 Dievk. **26.aprīlī** 11:00 Bībeles stunda bazn. lejas telpās. **30.aprīlī** 10:00 Dievk. ar dievg. **Baptistu draudzes koŗa koncerts.** Pusdienas. **5.maijā** 11:00 lūgŗanas grupa "Aka" bazn. lejas telpās. **7.maijā** 10:00 Dievk. **14.maijā** 10:00 Ģimenes dienas Dievk. **17.maijā** 11:00 Bībeles stunda ciemā Latvijā. **21.maijā** 10:00 Dievk. ar dievg. **24.maijā** 11:00 Bībeles stunda Kalamazū baznīcas lejas telpās. **28.maijā** Dievk. **4.jūnijā** 10:00 Dievk. ar dievg.

• **Klīvlāndes Apvienotā latv. ev. lut. dr.:** (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Baptistu draudzes dievk. notiek svētdienās 14:30.** Bībeles stundas **notiek 10:00** katra mēneŗa otrajā un ceturtajā treŗdienā.

• **Lankastera: Mt. Calvary Lutheran Church** (308 East Petersburg Rd, Lititz Lancaster, PA 17543). Māc. Dr. Ruta S. Ziedone (PO Box 380, Henryville PA 18332), mob. tālr.: 570-460-5375, e-pasts: silver11@ptd.net un emer. māc. Dr. Arvīds Ziedonis (529 Linden Place, Cresco PA 18326-7248), tālr.: 570-629-6349, e-pasts: ziedonis@ptd.net

• **Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.:** (3300 C St, Lincoln NE 68510). Māc. Gija Galīņa, tālr.:

402-475-8106. Dr.pr. Kārlis Indriksons, tālr.: 402-438-3036. **Dievk. notiek 1.un 4.svētdienā 10:00.** 2.svētd. Dievk. angļu valodā. Pensionāru saiets katrā otrajā ceturtdienā.

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** (21 Garden St, Manchester, CT 06040). Dr.pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.:** (1853 N 75th St, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Archibīskape Lauma Zušēvica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: pastorlauma@gmail.com. Dr. pr. Sandra Kalve, tālr.: 414-258-8070. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.**

• **Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). **14.aprīlī** 18:00 Lielās piektd. Dievk. ar Sv.vak. Dievk. kuplīnās čellists **Timothy Perry** un koncertmeistare **Polly Cartford**. **16.aprīlī** 8:00 Kristus Augŗāmcelŗšanās svētku Dievk. ar Sv. vak. – Lieldienas. Dievk. kuplīnās draudzes koris. Sprediķis angļu valodā. Pēc Dievk. dr. jauno vīru sarūpētas Lieldienu brokastis. Visi mīļi aicināti! **23.aprīlī** 10:00 Baltās svētd. Dievk. Sadraudzība un autores **Marijas Platacas Futchs Fine** grāmatas parakstīšana "Wide Eyes" (skat. reklāmu). Lūdzu ievērot, ka ar 1.svētd. pēc Lieldienām līdz 1. Adventam Dievk. sākas **10:00.** **30.aprīlī** 10:00 Lieldienu laika 3.svētd. Dievk. Sadraudzība.

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.:** *Trinity Latvian Church* (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. Dievk. vada dr. pr. Jānis Mateus, tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org.

(Turpinājums 19. lpp.)

IZDEVĪGI APDROŗINĀJUMI

LRFA.org
215.635.4137

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

Pārdodu Latvijas pastmarku kolekciju

ŗai kolekcijā ietilpst divi pilni komplekti ar pilnīgi jaunām pastmarkām no 1991. līdz 2005. gadam. Ir arī divi pilni komplekti ar lietotām pastmarkām, kas tāpat izlaistas 1991. – 2005. gados. Kā pilnīgi jauno, tā lietoto marku komplekti ir izcilī labi un nevainojamā kārtībā. Vēl papildus ŗai kolekcijā ir pilni pastmarku bukletu komplekti no izstādēm Austrālijā, Vācijā, Zviedrijā un Somijā. Ir pieejams apskatei DVD ar ŗis kolekcijas attēliem. Ja vēlaties saņemt ŗā DVD kopiju vai ja rodas kādi jautājumi, lūdzu, sazinieties ar Peter Grunte 509-448-1388 pgr33@aol.com

LASL LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelŗšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīŗana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāģu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN
Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

Atvadu vārdi Aivaram Slucim

Atmiņas un sēras?
Baltas pūkas vējā?
Nē!

Mīlestība –
Tā lai dzīvo vēl pēc manis.
/J. Sarkanābols/

Laiks rit un skaita mēnešus, dienas, stundas, minūtes un sekundes, taču pēkšņi kāda cilvēka mūžā šis nepārtrauktais ritējums apstājas. Un tad rodas jautājums – kāds gan ir nodzīvotās dzīves vērtības mērs? Kādas gan ir bijušas izvēles, krustceļi, guvumi un zaudējumi? Kuŗi ir bijuši vilšanās brīži, kuŗi – gandarījuma pilni mirkļi? Kas no nodzīvotā mūža un paveiktā darba paliks Šaisaulē?

1. martā tālajā Mūžības ceļā devās Vītolu fonda ziedotājs Aivars Slucis – cilvēks, kuŗa dzīvē pašas svarīgās vērtības allaž ir bijušas patiesi patriotisms un godīgums, bet galvenokārt – savas zemes mīlestība, kuŗa visu mūžu tika pierādīta ne skaistos vārdos un saukļos,

bet reālā darbībā un palīdzībā tiem, kam tā bija visvairāk nepieciešama.

Vītolu fonda sadarbība ar ziedotāju Aivaru Sluci aizsākās 2008. gada vasarā, kad viņš, viesojoties Latvijā, dibināja pirmās četras stipendijas, lai atbalstītu mazturīgu, bet centīgu un talantīgu jauniešu studijas kādā no Latvijas augstskolām. Kad pēc gada Aivars Slucis iepazīnās klātienē ar saviem stipendiātiem, viņš nolēma atbalstīt jau piecus jauniešus, bet vēl pēc gada – divpadsmit. Sluča kungs toreiz teica: „Ziniet, es nolēmu par divām nedēļām gadā mazāk maksāties! Man vienas nedēļas maksāšana izmaksā tikpat, cik trīs jauniešu stipendijas gadā!” Tāds toreiz bija negrozāms Aivara Sluča lēmums, kaut gan maksāšana jau daudzus gadus viņam bija pats mīļākais vaļasprieks.

Šo gadu laikā stipendiju skaits pieaudzis vēl vairakkārt – ir tikušas piešķirtas 233 stipendijas, un Latvijas jauniešu izglītībai Aivars Slucis ir ziedojis 458 559 eiro. Šis ziedojums bija Aivara Sluča pārliecība, ka sniegtais atbalsts tik tiešām ir nopietns ieguldījums Latvijas nākotnē. Viņš ziedoja tikai no savas algas – citu ieņēmumu viņam nebija.

Ziedotājs Aivars Slucis dzimis 1938. gadā Rīgā, 1944. gada rudenī kopā ar ģimeni emigrējis uz Vāciju, vēlāk uz Ilinoisas štatu ASV, kur absolvēja vidusskolu.

Viņš iestājās ASV militārajos spēkos – jūras desantā, tad sāka studijas Ilinoisas universitātē inženieru fakultātē un ieguva bakalaura gradu. Aivars strādāja *Howard Hughes Co* Losan-

Ik gadu viņš apciemoja Latviju un satika savus stipendiātus. Aivara Sluča atbalstītie jaunieši studē katrs savā augstskolā, taču reizi gadā viņi, Aivara Sluča aicināti, satikās un pavadīja ko-

apģērbi un apavi. Arī ienākumi no Aivara Sluča grāmatas „Sargāt Latviju” pārdošanas tika ziedoti stipendijām.

Pagājušā gada rudenī Vītolu fonda ieteica Aivaram Slucim

Aivars Slucis kopā ar saviem stipendiātiem pie Brīvības pieminekļa Rīgā

dzelosā, Kalifornijā, studēja Dienvidkalifornijas universitātē, ieguva maģistra gradu. 1968. gadā iestājās Minesotas universitātē Mediānas skolā, ieguva doktora gradu. Kalifornijā viņš piecus gadus specializējās rentgenoloģijā, strādāja gan ASV, gan Zviedrijā. 1984. gadā Aivars kļuva par rentgenologu Mineapoles valsts slimnīcā, 1991. gadā aizsāka privāto praksi.

pīgu vakaru kādā no Rīgas greznākajiem restorāniem. Sarīkojuma noslēgumā jaunieši kopā ar ziedotāju vienmēr devās pie Brīvības pieminekļa, un tā pakājē tika likti Aivaram Slucim dāvētie ziedi kā apliecinājums viņa veiktā darba mērķim – visus spēkus veltīt TĒVZEMEI UN BRĪVĪBAI – un kā jauniešu solījums attaisnot uzticību un ziedot savas zināšanas Latvijai.

Ziedotāja Aivara Sluča dzīvē ir bijis gana sūru mirkļu, kad nācies saskarties ar viltu, meliem, nodevību, taču daudz ir bijis arī prieka pilnu dienu, kad saņemtas stipendiātu pateicības vēstules – tik ļoti sirsnīgas un patiesas apbrīnas pilnas par saņemto atbalstu no sev sākotnēji nepazīstamā cilvēka. Aivars Slucis šiem jauniešiem jau gadiem ar personīgo piemēru un attieksmi pret savu Tēvzemi ir mācījis patiesu patriotismu. Reiz students Dāvis Priede rakstīja: „Kāpēc Aivars Slucis to dara? Kāpēc viņš tā mīl savu tēvu zemi Latviju un latviešus? Jau vairākas reizes tiekamies ar ziedotāju, bet viņš katru reizi vienā un tajā pašā pavisam parastajā zilajā vējjakā. No Brīvības pieminekļa Aivars Slucis dodas projām kājām. Tāpat kā tie jaunieši, kuŗiem Aivars Slucis sniedzis ne tikai finansiālo atbalstu, bet parādījis arī mīlestību, kuŗu tie, cerams, neaizmirsīs nekad.”

Aivars Slucis bija ne tikai Vītolu fonda ziedotājs – īpaši savu darbību nereklamējot, viņš regulāri ir palīdzējis daudz bērnu ģimenēm Latvijā; Bebru internātskolai Kokneses novadā uzdāvinājis autobusu, uzturēja tā remontu, apmaksāja degvielu, lai skolēni varētu doties izbraukumos un ekskursijās. Bērniem tikušas dāvinātas arī sadzīvē gluži nepieciešamas lietas –

pasniegt Triju Zvaigžņu ordeni, kā arī piešķirt „Latvijas lepnuma” nomināciju. Šī nesaņemtā pateicība – Latvijas parāds cilvēkam, kuŗa karstākā vēlēšanās allaž bija ziedot visu savas Tēvzemes labā – ne tikai materiālos līdzekļus, turpat pusmiljonu eiro Latvijas jauniešu skolēšanai, bet arī savu laiku un patiesas rūpes, un, pats galvenais, mīlestību.

Šo parādu atlidzināt vairs nevar, taču ir pamats cerēt, ka to izdarīs viņa izskolotie, jaunie speciālisti, kuŗu dzīvē ziedotājs radījis stipru, nesatricināmu pamatu un kuŗi ar savu nesavtīgo darbu noteikti apliecinās, ka arī viņiem svarīgāks par skaistām, patriotiskām runām ir ikdienas darbs, kas no sirds veikts Latvijas labā. Tā, kā to visu mūžu darījis Aivars Slucis, jo vārdi TĒVZEMEI un BRĪVĪBAI viņam bija nevis skaistas frazes, bet sirds diktēta pārliecība.

Vienkāršība, godīgums, nelokāms patriotisms, spēks nekad neliekuļot, teikt taisnību, lai cik tā reizēm neizklausītos skarba, – tāds stipendiātu un vēl daudzu citu Latvijas cilvēku atmiņā paliks Aivars Slucis.

Rit mēneši, dienas, stundas, minūtes – reizēm dzeguzīte pārāk ātri gadus skaita. Bet Aivara Sluča paveiktais Latvijas labā vēl ilgi apliecinās, ka patiesībā viss ir pavisam vienkārši – atliek tikai no sirds milēt trīs lietas: savu Tēvzemi, savu tautu un tās valodu, un viss darītais būs šīs mīlestības apliecinājums.

Mēs visi esam zaudētāji Albertam aizejot

Alberts kopā ar jauniešiem latviešu mūziķiem Eslingenā 2014. gadā

Mēs bijām izradē *Eslingena*. Atvērās zāles durvis, un nāca Alberts Legzdīns. Koncertzāles Rīgā publika piecēlās, stāvēja un aplaudēja. Alberts uzkāpa uz skatuves un smaidīja, varbūt pateica kādu no saviem nebeidzamajiem jokiem. Smējāties, ka viņam uz skatuves nekas vairs nav jādara. Cilvēki viņu vienkārši grib redzēt.

2014. gada Lieldienu laikā Vācijā, Eslingenā, Alberts sarīkoja mazu koncertu vietējiem latviešiem. Ovācijas nerima, katrs gribēja ar viņu parunāt, pieskarties.

Pirms dažām dienām Nacionālajā teātrī skatījāties izrādē, kuŗā aktieŗi veiksmīgi parodēja Čikāgas Piecišus, smējāties un raudājām, jo galvenā smējēja vairs nav.

Ja runā par Latvijas kodu, tad viens no tiem ir Alberts. Čikāgas Piecišu dziedātās dziesmas mūs visus saliedēja, mazajiem deva patriotisku dzirksti, iedvesmoja visiem kopā milēt Latviju.

Pēc Alberta aiziešanas Mūžībā mēs visi esam zaudētāji un skumstam, mēs – Latvijā, tuvumā un tālumā.

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

Dievk. notiek 14:00. Mācītāja vieta vakanta! 14.aprīlī 15:00 Lielās piektd. Dievk. Māc. Zvirgzds. **16.aprīlī** 8:00 (AM) Lieldienu rīta Dievk.

Valdes sēdes notiek ceturtdienās 19:00. Centrā – **13.aprīlī**.

• **Nubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** Draudzes dievnams (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ). Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, tālr.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheran-church@gmail.com **14.aprīlī** 17:00 Lielās piektd. Dievk. ar dievg. **16.aprīlī** 8:00 Lieldienu rīta Dievk. Brokastis. **30.aprīlī** 13:30 mūzikas & meditācijas Dievk. **7.maijā** 13:30 Dievk. ar dievg. **21.maijā** (ceturtd.) 10:30 Jēzus Debesbraukšanas dienas svētbrīdis. Bībeles stunda.

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY).

St. Andrew Lutheran Church (335 Reynolds Ave, Parsippany NJ).

Salas bazn. (4Riga Ln, Melville NY).

Manhatena, *Seafarers & Intl House* (123 E 15th St, NY)

14.aprīlī 19:00 Jonkeru bazn. Lielās piektd. Dievk. ar dievg. Māc. Saivars.

19:00 Salas bazn. Lielās piektd. Dievk. ar dievg. Māc. Saliņš.

16.aprīlī 8:00 Jonkeru bazn. Lieldienu Dievk. Māc. Saivars. Lieldienu brokastis.

8:00 Salas bazn. Lieldienu dievk. Māc. Saliņš.

22.aprīlī 14:00 Manhatenā laju vadīts Dievk., Baiba Kļaviņa.

23.aprīlī 10:00 Jonkeru bazn. Latviešu skautisma 100 gadu darbības atceres svētku Dievk. Māc. Saivars.

Salas bazn. Dievk. **nenotiek.** **30.aprīlī** 10:00 Jonkeru bazn. Dievk. Māc. Saivars.

10:30 Salas bazn. Dievk. Māc. Saliņš.

• **Ročesteras ev. lut. Krusta dr.:** *Atonement Lutheran Church* (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14450). **Dievk. notiek 14:00.** Diakone Linda Sniedze-Taggart. **16.aprīlī** Kristus Augšamcelšanās svētku dievk. **29.aprīlī** dievk.

• **Saginavas latv. ev. lut. dr.:** (128 N Elm Str, Saginava, MI). Māc. Roberts Franklins. Kontaktpersona *Mary Beth* Dzirnīs: 989-781-1163, e-pasts: dzirnīs@chartermi.net

• **San Diego latv. ev. lut. dr.:** *Ascension Lutheran Church* (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīns, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com. Māc. Mārtiņš Rubenis. **Dievk. notiek 12:00.** Pēc Dievk. kafijas galds. **22.aprīlī** Lieldienu Dievk. ar dievg. **27.maijā** Vasarsvētku Dievk. **10.jūnijā** Tautas sēru Dievk. ar dievg.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** *Christ Lutheran* bazn. (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). **Dievk. notiek katra mēneša 3. svētdienā 14:00.** Pēc Dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). **Dievk. notiek 10:30.** Prāv. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: cilnis@earthlink.net. Info: www.seattlelatvian-church.org **14.aprīlī** 19:00 Lielās piektd. Dievk. ar dievg.

16.aprīlī Kristus Augšamcelšanās Dievk.

• **Skenktedijas latv. ev. lut. dr.:** *Trinity Lutheran Church* (35 Furman St, Schenectady NY 12308). **23.aprīlī** 14:00 Lieldienu Dievk. ar dievg., dz.grām. Diakone Linda Sniedze Taggart.

• **St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.:** **Dievk. notiek 14:00** *Mūsu Pestītāja (Our Savior)* bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707). **Bībeles stundas notiek Biedrības namā 11:00.** Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001. **Katrs 1. svētdienas Dievk. notiek Biedrības namā plkst. 14:00.**

14.aprīlī 16:00 Lielās piektd. Dievk. baznīcā. **16.aprīlī** 11:00 Biedrības namā **Lieldienu svētbrīdis** ar pašu nestām brokastīm. Turpināsim tradīcijas – piedalīšanos ar pašu krāsotām olām, kas tiks vērtētas un skaistākās godalgotas, un dāmu ierašanos cepurēs! Visi, it visi mīļi gaidīti! **23.aprīlī** Bībeles stunda. **30.aprīlī** Bībeles stunda. **7.maijā** Dievk. Biedrības namā. **14.maijā** 11:00 **Ģimenes dienas svētbrīdis** Biedrības namā ar pašu nestām brokastīm. Gaidīsim ikvienu ar prieku!

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr.: 647-986-5604, E-pasts: grietins@gmail.com. Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 905-338-5613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr.vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom.pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309, e-pasts: sukse@sym-patico.ca

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@verizon.net, Info: www.dcdraudze.org Mācītāja prāv. Anita Vārberga Pāža, mob.tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr. pr. Jānis Vitols, tālr.: 703-264-0089. **Svētdienās: 9:15** Latviešu skola. **10:00** Zaķīši. **Dievk. notiek 11:00.** Kafijas galds. Grāmatu galds. 12:30 iesvētes mācība.

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** *Ebenezer Lut. Church* (96 Oak St, Willimantic, CT). dr. pr. Vija Bachmuts, tālr.: 860-644-3268. **15.aprīlī** 12:00 Lieldienu Dievk. ar dievg. Diak. Indriķis Kaņeps. Lieldienu aizaidis.

• **Ziemeļkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** (425 Hoffman Ave, San Francisco).

Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā māmiņa

DZIDRA ZIEDONIS, dzim. LIETUVIETIS

Dzimusi 1927. gada 10. aprīlī „Viesturos”, Gulbenē, Latvijā, mirusi 2017. gada 2. martā Lancaster, PA

*Es mirdama piesaķēru
Pie Dieviņa kamanām:
Dieviņš brauca debesīs,
Aizved manu dvēselīti.*

Mīlestībā piemin
MEITAS VIOLETA UN INGRIDA UN DĒLS ALVIS
MAZBĒRNI, MAZMAZBĒRNI, MAZMAZMAZBĒRNI
MĀSĪCA VIJA AR MEITU ALISSU
RADI UN DRAUGI LATVIJĀ, ASV, ANGLIJĀ UN KANADĀ

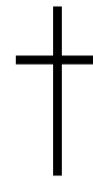
Mūžībā aizgājis

IVARS FREIMANIS

Dzimis 1937. gada 7. februārī Grobiņas pagastā “Skrundās”, miris 2017. gada 5. martā mājās Aurorā, Ilinojā

*Tavās rokās ir sākums un beigas,
Tavās rokās ir alga un sods,
Un es mūžīgi eju bez steigas,
Jo šī ticība mieru man dod.
/L. Breikšs/*

Mīlestībā piemin
SIEVA RUTA
MEITA ANITA AR RAIMONDU, MARKU UN LŪKAS
DĒLS ARNOLDS AR ELIZABETH UN LAILU
KRUSTMEITA ELISA AR KALVI, DAIGU UN IMANTU
PIEDERĪGIE LATVIJĀ

ALBERTS LEGZDIŅŠ

Dzimis 1933. gada 1. maijā Rīgā,
miris 2017. gada 18. martā Lombardā, Ilinojā

*Vedat mani dziedādami,
Nevedat raudādami.
Lai iet mana dvēselīte
Pie Dieviņa dziedādama.*

Ar mīlestību piemin
SIEVA SKAIDRĪTE
DĒLI ALBERTS UN EDGARS
MEITA MĀRA AR VĪRU ĒRIKU
MAZBĒRNI RUBĪTE, PĒTERIS UN MARTINS

Mūžībā aizgājis mans vīrs, tēvs, vectēvs un vecvectēvs

RŪDOLFS GENDRIKOVS

Dzimis 1925. gada 5. maijā Rīgā,
miris 2017. gada 14. martā Kalamazū, MI

*Augšā aiz zvaigznēm, tur tiksies reiz mīļi
Tie, kas šeit pasaulē šķīrušies būs.*

Mīļā piemiņā –
SIEVA SPODRA, DĒLS DZINTARS
MEITA SANDRA UN THOMAS AR ĢIMENI
UN MAZDĒLS STEVEN AR ĢIMENI

Lūgums sūtīt
SARĪKOJUMU un
DIEVKALPOJUMU ziņas
uz e-pastu: rasma@laiks.us,
vēlākais – SVĒTDIENĀS!
Kārtējam avīzes numuram
ziņas uz redakciju tiek
nosūtītas PIRMDIENĀS.

Dieva mierā aizgājis

ELMĀRS KATLAPS

Dzimis 1926. gada 17. augustā Rīgā,
miris 2017. gada 27. martā Rīgā

*Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.*

Mīļā piemiņā
RĒPIŅU ĢIMENĒ

